

בשם א. מביט עמקס
נמחיל סדר נויקיס

ארבעה אבות נויקיס השור והבד
והמבעה וההבער לא השור סדריהם
המבעה ולא המבעה סדריהם לא
זהוהו שישבחו רוח חיים וזהוהו שישבחו
שאין בה רוח חיים לאותוהו שישבחו
ליך ולהזיק והזיק הכור שאין נדום לך
להזיק הצד השונה שבח שזכרן
להזיק ושמינתן עלך וכשהזיק חב
המזיק משלם תשלומי נקק במיטב הארץ
ב כל שחבתי בשמינתן החלשתי
את נוקו היכ שחתי במקנת סקוהת
בתשלומי נוקו סקוהת כל מקו כסס
שאין בהן מעילה וכסס שחן שלימי
ברית וכסס מיוחדים סרן מר שר
המיוחדות למזיק מ שחתי סקוהת וספיק
וכשהזיק חב המזיק משלם תשלומי
נקק במיטב הארץ ג שחתי סקוהת
כסתפני ביתורין ועל פירייה כח חרס
כח ברית ומנשיה בכלי הנקק והנזק או
המזיק בת שלומים ד תמשה תמים
ומשה מועדים הנותנה אינה מועת
לא לינת ולא לינתו ולשחך ולא לינת
ולא לינת השחן מועת לא כל אר
הראוי לה תמשה מועת לא שחך כוד
הלובה ושור המועד ושור המזיק ברית
הנזק והאדם ה הוא אבות והדוב

הנמר והפיר לים והנמש והרי אילנה
מועדיה ר איעוד אומכמן שחן מועת
אינו מועד סהחמש מועד לעולם
בן עם למועד אלא שחתי משלם חרין
נקק ומעפן והמועד משלם נקק שלם
העליה פ א ה ה
כיעד הרגל מועת ושחך סודק הלובה
והבזמה מועת להלך כוד כזה השב
היתה מועת או שחך מועת מועת
מעות רגליה ושחך את הכלים משלם
חיני נקק וסח על הכלי ושחך וסח
על כל אחר ושחך על האטון משלם
נקק וכל האחרון משלם חרין נקק ב
הזיק נגלים מועדים להלך כוד כוד השב
לשחך חיה רליק שחך כוד או שחך
מחסי ושחך את הכלים משלם חרין
טק ג כיעד השחן מועת לא כל אר
הראוי לה והבזמה מועת לא כל אר
חיקות אכלה כמות אכלים משלם חרין
נקק במיטב הארץ וסח שחך שחך
אכל ברשות מרביס פטור ואם שחך
משלם מה שחך ד כיעד משלם
מה שחך אכלה מתוך הרחבה משלם
מה שחך מיטב הארץ והחב מועת
שחך מועת מפתח חתנת משלם כוד
שחך מתוך חתנת משלם מה שחך
שחך וקוד ה הכל והזיק שחך משלם
הגב ושחך את הכלים משלם נקק שלם
מפני שחך מועדים כל שחך את החיה

והלך לו לגרוש אבל את החזרה חזר
 והדליק את הגרוש על החזרה משל
 נוק שלם ועל הגרוש משל חני
 נוק ו אי זה הוא ואי זה הוא
 מועד מועד שהעידו בו שלוש פעמים
 ותם שיחזור בו שלשה ימים וברי
 ו יחזרה ו מאיר אב מועד שהעידו
 בו שלשה פעמים ותם שיהו התימקת
 מעשמישים בו ו ושור המזיק
 ברשות הניזק מיעד נח נגח נשך
 רבץ בעט ברשות הרבים משל חני
 נוק ברשות הניזק ו טרפון אב עוק
 שלם מחכא אב חני נוק ח אלהם
 ו טרפון מה אס במקום שהקל על
 הישן ועל הרג ברשות הרבים שהוא
 פטור החמיר עליהם ברשות הניזק
 לשלם נוק שלם מקום שהחמיר על
 הקדן ברשות הרבים לשלם חני נוק
 אינו דין שהחמיר עליה ברשות חני
 הניזק לשלם נוק שלם אמרו לו דין
 לבאמן הדיון להיות כבודן מה ברשות
 הרבים חני נוק ואת ברשות הניזק
 חני נוק ט אלהם אני לא אדון
 קדן מקדן ואני אדון קדן מרגל מה
 אס במקום שהקל על הישן ועל הרג
 ברשות הרבים החמיר בקדן מקום
 שהחמיר עליהם ברשות הניזק אינו
 דין שנהחמיר בקדן אמרו לו דין
 מן הדיון שיהא כבודן מה ברשות הרבים

חני נוק את ברשות הניזק חני נוק
 ו אדם מועד לעולם בין שנגזר
 מיד בין ער בין ישן סמא את עין
 חמור ושיבר את הכלים משל נוק
 שלם פ ר ב ה ו
 המניע את חבר ברשות הרבים ובא
 אחר וניתקל בה ושיבר הפטור ואם
 הוזק בה בעל החבית חייב בניזקו
 נשברה כדור ברשות הרבים והחליק
 בה אחר במים או שלקה בחוס סיד
 חייב ו יחזרה אב במתכוון חייב
 ובשאינו מתכוון פטור ג השופך
 מים ברשות הרבים והוזק בהן אחר
 חייב בניזקו המעניע את הקרוף ואת
 החבית וא הניד בידו בקולעים
 וניד שפלי ברשות הרבים והוזק בהן
 אחר חייב בניזקו ד המוניא את
 תבנו ואת שדו לרשות הרבים לובלים
 והוזק בהן אחר חייב בניזקו וכלהו
 הקדס כהן וכה הוטרף את הגליל
 לרשות הרבים והוזק בהן אחר חייב
 בניזקו ה שני קודים שהיו מהלכין
 זה אחר זה ניתקל הראשון וניתקל
 השני בראשון הראשון חייב בניזקו
 של שני זה בא בחביתו וזה בא בקצהו
 של זה פטור של זה רשות להלך ולה
 רשות להלך ו היה בעל קורה ראשון
 ובעל חבית אחרון נשברה חבית
 אחרון נשברה חבית בקורה פטור

ומת
בבב

ומת

נשברה כהן
שליה כהן

ואם עמד בעל הקורה חייב ואם אמר
 לו לבעל החבית עמוד פטור מהבעל
 החבית ראשון ובעל הקורה אחרון
 נשבעה חבית בקורה חייב ואם עמד בעל
 החבית פטור ואם אמר לבעל הקורה
 עמוד חייב וכן זה באבניו וזה בא
 בפישתנו ח שנים שהיו מהלכין
 ברשות הרבים אחד רץ ואחד מהלך
 או שהיו שניהם רצים והיו רץ ורץ
 את זה שניהם פטורים ט המבצע
 ברשות הרבים ברשות הרבים זה הדין
 ברשות היחיד ברשות היחיד והדין
 ברשות היחיד אחר חייב י שני
 שחורים תמים שחבילו זה זה משלים
 במותר חצי נוק שניהם מועדים משלים
 במותר נוק שלם אחד תם ואחד מועד
 בתם משלים במותר נוק שלם ותם
 במועד משלים במותר חצי נוק יא
 וכן שני אנשים שחבילו זה זה משלים
 במותר נוק שלם אדם במועד ומועד
 באדם משלים במותר נוק שלם אדם
 בתם ותם באדם אדם בתם משלים
 במותר נוק שלם ותם באדם משלים
 במותר חצי נוק זה עקיבה או אמת
 שחבל באדם משלים במותר נוק שלם
 יב שור שוחה מנה שנגח לשור
 שוחה מאתים ואין הנבלה יפה מים
 נטל את השור שור שוחה מאתים
 שנגח לשור שוחה מאתים ואין הנבלה
 יפה כלום אמר מאיר על זה נאמר ומסו

את השור החי וחצו את כספו אמלו
 ויהודה וכן הלכה קייממה ומכרו את
 השור החי וחצו את כספו ולא קייממה
 תם את המת יחצו ואי זה זה שור
 שוחה מאתים שנגח לשור שוחה מאתים
 והניבלה יפה חמשים וזה זה נטל חצי
 החי וחצי המת וזה נטל חצי החי
 וחצי המת יג יש חייב על מעשה
 שורו ופטור על מעשה עינו חייב על
 מעשה עינו ופטור על מעשה שורו
 שורו שבייש פטור והוא שבייש חייב
 שורו שסמא את עין עבדו הפיל את
 שנו פטור והוא שסמא את עין עבדו
 והפיל את שינו חייב שורו שחבל באביו
 ובאמו חייב והוא שחבל באביו ובאמו
 פטור שורו שהדליק את הגדי שבשבת
 חייב והוא שהדליק את הגדי שבשבת
 פטור מפני שהוא נדון בפשו יד
 שור שהיה רודף אחר שור אחר והוק
 זה אדם שחך הדין זה אומלל אלא
 נסלע לקה המוציא מחבירו עליו זה
 הראיה יז היו שנים מודפים אחד
 אחד זה אדם שחך הדין וזה א שחך
 הדין שניהם פטורים ואם היו שניהם
 על איש אחד שניהם חייבים יח
 היה אחד גדול ואחד קטן המזיק א
 והגדול הדין והקטן א לאבי אלא
 הקטן הדין אחד תם ואחד מועד
 המזיק אדם המועד הדין והמזיק אדם
 לאבי אלא תם הדין המוציא מחבירו

עליו הראה יו הוי נחוקים שנים
 אחד גדול ואחד קטן והמחוקים שנים
 אחד גדול ואחד קטן הניזק אומר
 הניזק את הגדול וקטן את הקטן והם
 והמזיק אומר לא כי אלא קטן את הגדול
 הגדול את הקטן אחד הם ואחד מועד
 הניזק אי מועד הניזק את הגדול
 הם את הקטן והמזיק אומר כי
 אלא הם את הגדול ומועד את הקטן
 המזיק אומר בידו עליו הראה
 פ"ג הל"ח
 שור שנגח לארבעה חמשה שורים
 זה אחר זה ושלם לאחר שצבהם
 אסויש בו מותר יתור של פניו ואם
 יש בו מותר מותר לשלפניו והאחרון
 אחרון נסכר וברי מאיר טמיען
 אם שור שמה מאתם שנגח לשור
 שמה מאתם ואין הגבילה יפה כלום
 זה נטרל מנהוה מנה חור ונגח לשור
 אחר שמה מאתם האחרון נטרל
 מנהו שלפניו זה נטרל חמשים וזו זה
 נטרל חמשים זה חור ונגח לשור אחר
 שמה מאתם האחרון נטרל מנהו
 ושלפניו חמשים וזו ושנים הראשנים
 דברי רב ב שור שהוא מועד למינו
 ואינו מועד לשאינו מינו מועד לאדם
 ואינו מועד לבהמה מועד לקטנים ואינו
 מועד לגדולים למין שהוא מועד לו
 משלם נזק שלם ולמין שאינו מועד
 לו משלם חצי נזק צמדו לפי חזקה

IV 1

טל

2

הרי הוא מועד בשבתות ואינו מועד
 במצות החול אם להם בשבתות משלם
 נזק שלם ובמצות החול משלם חצי
 נזק מאתם הוא אם משלם חצי
 של שתי ימי שבתות ג שור שליש
 שנגח לשור של הקדוש ושל הקדוש
 שנגח לשור שליש פטו שנגח לשור
 רעה לא שור הקדוש ד שור של
 ישרא שנגח של נזק פטו ושל נזק
 שנגח לשור של ישרא בין תסבין שנגח
 משלם נזק שלם ה שור שלפיקח
 שנגח לשור חרש שוטו וקטן חרש
 ושור חרש שוטו וקטן שנגח לשור
 שלפיקח פטו שור חרש שוטו ד
 וקטן שנגח מעמידים להם אפיקוחים
 ומעמידים בהם בפני אפיקוחים
 ניתקח חרש שפאה שוטו חרש
 הקטן חור לתמותו וברי מאיר ר
 יוסה אם הרי הוא כחוקט שור זה
 האסטרוין אינו חייב מיתה שני כי
 יגח לא שנגח חורו שור שנגח
 את האדם ומת מועד משלם את הכופר
 תם פטו מן הכופר והגוזה חייבים
 מיתה וכן בבן אובבת נמו ענד או אמה
 נותן שלושים סלע בין שהוא יפה במ
 במאה מנה בין שאינו יפה אלא דינר
 תם ו שור שמה מתחוק בכותל
 ופליעל האדם ניתבוח לחרו את הבהמה
 והרג את האדם לנכרי והרג אתבן
 יגפלים והרג בן קמחה פטו ח

שור האשה שור הנחשים שור
האפיקורסים שור המדבר שור הקדוש
שור הגר שמת ואין לו יורשים הרי אלו
חייבים מיתה וזוהי ארבעה שור המדבר
שור הקדוש שור גר שמת ואין לו
יורשים פטור מן המיתה מפני שאין
לחייבים טעם שור שמת ואינו
לוקח והקדוש בעליו אינו מקדש
ואם יקדש בשור אסור אם עש שלא
נעמד ריב והקדוש בעליו מקדש
ואם שחטו בשור מותר וי
מקור
לשומר חנם ולשואל לטעם שור ולשומר
ניכנסו תחת העלים ויטאו ויזיק שער
משלם נזק שלם ותם משלם חצי נזק
קטור בעליו במסדה ובעל פנימא
היטאו ויזיק חייבו הנהגות חייב
ומקדש פטור שור לא שחטו בעליו
שור הוא חייב על שור אחר שחטו
אלא סכין פ"ו הל"ו
שור שנגח את הקורח וטליתו וזהו בענה
אין חייב אם עש שלא נעמד ולזה ואם
משנעמה וזה משלם חצי נזק חביע
לחל"ב וזו פרה שנגחה את שור
והטלית עברה בענה אין חייב אם
עש שלא נעמה ולזה ואם משנעמה ולזה
משלם חצי נזק מן הקנה חביע מן החל"ב
ג הקדוש חייב קדושתו חייב בעל
הבית שלא נעמד שור שנגח חוטט שלע
הבית פטור ואם הונקה בהו בעל הקדושת
חייב ואם היכניסו שור בעל החצר חייב

ו היכניס פירותיו לחצר בעל הבית
שלא ברשות אכלתו בהמתו של בעל
הבית פטור ואם הונקה בהו בעל הקדושת
חייב ואם הכניס ברשות בעל החצר
חייב ה הכניס שורו לחצר בעל הבית
שלא ברשות נטחו שורו של בעל הבית
או שנשכו כלבו של בעל הבית פטור נטחו
הוא לשורו של בעל הבית חייב כלל
הבאיש את מימיו חייב היה אביו או
בטליתו משלם את הכופר ואם הכניס
ברשות בעל החצר חייב ו אכלתו עש
שוקבל עליו בעל הבית לשמור ו שור
שחיה מיתבון לחבירו והכה את האשה
ויטאו ולדיה פטור מידמי ולדת אדם
שגיה מיתבון לחבירו והכה את
האשה חייב לדיה משלם דמי ולדות
מיט משלם ולדות שמין את האשה
כמה היתה יפה עש שלא ולדה וכמה
היא יפה משלמה זמרבן שמעון בן ג
במלית אסבן משה אשה יולדת היא
משבחת אלא שמין את הולדות במה
הזיכוס ונתבין לבעל ואם אין לה בעל
מתבין ליו שור היתה שפחה ונישתחחה
או גירות פטור ו החופר בור ברשות
הרבים נכיל לתוכו שור או חמור וזאת
חייב אחד החופר בור ושוח ומערה
חריצים ונענים אסבן למה טליתו
אלא מה הבור שהוא כדו להמית עש
עשירה טפחים אף כל רבד שהוא כדו
להמית עש עשירה טפחים היו פתוחים

בחמה או שמסרה לחורש טעמוקמן
 ויצתה והיוקה חייב מסרה לחורש
 מכנסה הרועה תחמין ופלה לגנוד
 והיוקה משלם מה שנתת ידו לזבחה
 והיוקה משלם מה שחיוקה ביינו
 משלם מה שהיוקה שחמין בית טעמו
 באותה השדה כמה היתה שפלה וכמה
 היא ופלה שמעון יום אם אכלה פירות
 גמורים משלם פרות גמורים ואם סאה
 סאה ואם סאותים סאותים ג המעשים
 לתוך שדה חבירו שלא ברשות אכלם
 בהמתו של בעל השדה פטור ואם חזקה
 בתוך כעל הערש חייב ואם היה ישיב שטח
 בעל השדה חייב ר' השולח את
 הבעירה כד חורש טעמוקמן פטור
 מדיני אדם וחייב בדיני שמים שולח
 ביד פיקח הפיקח חייב אחר הדין את
 האור ואחר חביל את העצים המביא
 את העצים חייב אחר הביא את העצים
 ואחר הביא את האור חייב אחר האור
 חייב באאור וליבא את המכאוי חייב
 הרועה חייב כולם פטורין ה' השולח
 את הבעירה ואכלה עצים או אבנים
 או עפר חייב שובית טעמוקמן חייב
 קוצים ת עובדה כד שולח חייב
 ארבע אמות או רב חובים ארבע
 פטור ו הפדולק בטור של ע' בעי
 לעבר הדליקה ר' לער בן עמרם חייב
 רחוק אומה כילו היא אלא בעידי
 בור ר' איוקד אש עשית אשתי

טעמיה טפחים ונפל לתוכו שור או
 חמור ומתפטור ואם חזק בו חייב
 ה' החורף בורב שות היחיד ופתחו
 לרשות הרבים ברשות הרבים ופתחו
 הרבים אחר חייב ט בור של שני
 שותפין עבר עליו הראשון ולא
 כיסחו השיני חייב כיסחו הראשון
 ובא השיני ושיכאו מעלה ולא כיסחו
 השיני חייב כיסחו כראוי ונפל לתוך
 שור או חמור ומתפטור לא כיסחו
 כראוי ונפל לתוכו שור או חמור ומת
 חייב נפל לפני מקול הרם היא חייב
 לאחריו מקול הכרימא פטור נפל
 לתוכו שור וכלו בשתבדו חמורובלו
 ונתקדעו חייב על ספקמה ופטור
 על הכלים נפל לתוך שור חורש שטח
 ושטן חייב בו או ביד עבדו או אמה
 פטור ה' אחד השור ואחד כל
 הבחמה לפילת הכור ולהפרשת הר
 סקי לתשלומו כפל ולהשיב אמה
 לפריקה לחסימה לכל אים ולשבת
 וכן חליה בעוקמו טאכסן אככולמה
 נאמר שור או חמור אלא שחייב
 הכותב בהנחה פ' ה' הל'
 הכונס שאן ליה ובעל פניו
 כלאו וימטה חזיקה פטור לאנעל
 בפניה כלאו וימטה חזיקה חייב
 נפרעה בלילה או שפרעה ליסטים
 וימטה חזיקה פטור הוציא אודו
 ליסטים הליסטים חייבין ב' הימנה

כרד חרבים ו עקרום אן חמשים אמה
ו שמתן אום שלם ושלם המבער
אתה בעיה הכל לפי הדליקה ו
המדליק את הגויש והרבו מליסר
והדה אום ושלם כלמה שהיה שמתן
חכמ אום אינו משלם אלא תיש של
חטים או גייש של עננים היה גי
כפותבו ועד סמוך לו ונישקן עמו
חייב עמ כפות לו וגדי סמוך לו ונישקן
עמו פטור ומדום חכמ לו והדה כל
במדליק את הבירה שהוא משלם כל
מה שבתוכה שכן ורד בני אדם
להניח בבתים ה גו שיצא ממזת
הפטור שניצא והדליק חייב כל שהוא
טעון פישתן ועודו ברשות הרבים
מכנסה פישתנו לתוך החנות ולקה
כנירו שלחטובי והדליק את הבירה
בעל הגמל חייב הגיח החנותי אתניח
מבחוץ החנותי חייב ויהדה אום
כר חמכה פטור פר ו
הל ה מרובה מידת משלומי
ככל מידת משלומי ארבעה חמשה
שמידת משלומי ככל נהגת בדבר שיש
בו רוח חיים ודבר שאין בו רוח חיים
ומידת משלומי ארבעה חמשה אינה
נהגת אלא כשור ובישה כלבו שנוכי
וגנוב איש שור או שיה ועו איקהנת
אחר הגנוב משלם משלומי כפול
הטובין ולא מוכר מאחר הגנוב משלם
משלומי ארבעה חמשה ג

גנוב ופירסו
ומכר כח
ומכר כח

גנוב עלפי שנים וטבח ומכר על פיהם
או עלפי שנים אחרים משלם משלומי
ארבעה חמשה גנוב ומכר בשבת גנוב
ומכר לעבדה וזה גנוב וטבח ומכר
ביום הכיפורים גנוב משל אביו וטבח
ומכר ואחר כך היקדו משלם משלומי
ארבעה חמשה גנוב וטבח ומכר לפואה
לכבדים השוחט ונימנא טרפה השוחט
חוליס בעודה משלם משלומי ארבעה
חמשה ר שמעון פוטד בשני אלו ג
גנוב עלפי שנים וטבח ומכר על פיהם נמצאו
וחמשים משלמים לו את הכל גנוב על
פי שנים וטבח ומכר עלפי שנים אחרים
אלו נמצאו ווחמשים הראשונים
משלמים משלומי ככל הוא אחרים משלמים
משלומי שלשה נמצאו האחרונים
וחמשים והוא משלם משלומי ככל הוא
משלמים משלומי שלשה אחד מן ה
האחרונים וזמם בטלה עדות שנייה
אחד מן הראשונים וזמם בטלה כל
העדות שאם אין גביה אין טבחה
ואין מכירה ו גנוב עלפי שנים וטבח
ומכר עלפי עד אחד או עלפי עיניו
משלם משלומי ככל אינו משלם משלומי
ארבעה חמשה ה גנוב וטבח בשבת
גנוב וטבח לעבדה וזה גנוב משל אביו
מת אביו ואחר כך טבח ומכר גנוב וה
היקדו וואחר כך טבח ומכר משלם
משלומי ככל אינו משלם משלומי ארבעה
וחמשה ר שמעון פוטד בשני אלו ג

ומכר

חייב באחריותן משלם תשלומי ארבעה
 חמשה ושארית חייב באחריותן פטור
 וכן חייב מאתו מלאה בן אשה
 לזון שותפות השוחט וניתקלה בידו
 והעור והמעקד משלם תשלומי כפל
 ואינו משלם תשלומי ארבעה חמשה
 וזבב ברשות הבעלים וזבב חוטמבר
 חוץ מרשותו וזבב חוטמבר ברשותו
 או שזבב וזבב חוטמבר חוץ מרשותו
 משלם תשלומי ארבעה חמשה אבל
 אם זבב וזבב חוטמבר ברשותו פטור
 הן הנה מושכו וזבב וזבב חוטמבר
 הבעלים פטור היתביהו או שהוציא
 חוץ מרשות הבעלים ומת חייב ט
 נתנו לזכרית בנזל לבעל חובו לשומר
 חנם וישאל לנשוא שטר ולשומר
 היה צו שבו וזבב וזבב חוטמבר
 פטור היתביהו או שהוציא חוץ
 מרשות הבעלים ומת חייב י אן
 מנזלים בזמיה דקה בארץ יע אבל
 מנזלים בסמיה תמזירות שבארץ
 יע אין מנזלים מנזלים ביד גשלים מפני
 הקדשים ולא כהנים בארץ יע כפרי
 התמורות לא יזל יע חזירים בכל מקום
 ולא יזל אדם אתהכלב אלא אם בן
 היה קשור בשלשלת אין פוסק נשבים
 לזנים אלא אם בן היה רחוק מן הדיפת
 שלשים רום פרו הלי
 החובל בחבירו חייב עליו משום
 חמשה דברים בנזק ביער בריפור

בשיבת ובזושת בניזק כיצד סמה את
 עיני קטע את ידו שבר את רגלו הואין
 אותו מלו עבד נמסר כמדה היה ענה
 וכמה הוא יפה ביער כיון בשפח או
 במס מד אפילו על יפודנו מקום שאינו
 עושה חבירה אום כמח אדם ביומא
 בזה ליטול להיות מיטעוד ב רפי
 היסוד חייב לפותו עליו בן יצמחיס אם
 מחמת המכה חייב ושלם מחמת המכה
 פטור חייב וניסעוד חייב וניסעוד
 חייב לפותו חייב כל יסדה אינו חייב
 לפותו ג שיבת רואין אותו כילו
 הוא שומר קישואים שוכר טקן לרמי
 ידו דמי רגלו בזשת הכל לפי המכיש
 ומתבייש הדייש את הערום המכיש
 את הסוסה המכיש את הישן חייב
 והישן שבייש פטור נלמן הגג והיוק
 נבייש חייב על הנזק ופטור על הזושת
 שנשלחה ידה והחזיקה במבושין
 אינו חייב על הזושת עד שהוא מתפון
 ד זה חומר באדם מכשור חומר
 שנת באדם מכשור שהאדם משלים
 את הנזק ומשלים דמי וזלדות ושנת אים
 משלם אלמנוק ופטור מדמי וזלדות
 ה המכה אביו ואמו ולא עשה כדס ה
 חבירה חובל בחבירו ביום הכיפורים חייב
 בבולם וחובל בעבד עבד חייב בבולם חוץ
 מן השבת בזמן שהוא שלו וחובל בעבד
 עבד של אחרים חייב בבולם ו החמה
 אום אין לעבדים בזושת ו חרש שחמו

אם חייב

VIII

והטעם פניעתם רעה החובל בהם חייב
 והם שחבלו באחרים פטורין העבד
 והאשה פניעתם רעה החובל בהן חייב
 והם שחבלו באחרים פטורין אבל
 משלמים לאחר זמן נהרשה האשה
 ונשפחה העבד חייבים לשלם ו
 המכה אביו ואמו ועשה בהן חמורה ה
 החובל בחייו בשבת פטור ממלס מפני
 שהא נידון בנפשו והחובל בעכו כעני
 של פטור מביטס ה התקוע לחייו
 נתן לו סלעו יהודה איכמסס ר יוסה
 הנלילי מנה סטרו נתן לו מאתים וזו
 לאחר ידו נתן לו ארבע מאות וזו
 ידם באונו גלש בסערו רקק היגיע
 בו הרוק העבדי טליתו ממנו פריעה
 ראשה של אשה נתן לו ארבע מאות
 וזו החל לפי כבודו ט ארבעים
 אפילו עניים שבידו ואין אמתן כילו
 הן בני חורין שידו מנכסיהם שהם
 בני אברהם יצחק ויעקב מעשה
 באחד שפרע ראשה של אשה תבאת
 לפניו עקבה וחייבו ליתן לה ארבע
 מאות וזו אפילו רתן לי זמן נתן לו
 שומרה עמדת על פנה חנינה ושב
 את הפסך בפניה ובו באסה טעון תלית
 את ראשה והיתה מטפחת ומנחת על
 ראשה והעמיד עליה עדים ובא לפני
 ו עקיבה ופסל לר לוחאני נתן ארבע
 מאות וזו אפילו עקבה לא אמרטה
 כלום שהחובל בעצמו אף על פי שאנו

רשוי פטור ואחרים שחבלו בו חייבים
 והקדוץ את נטיעותיו אף על פי
 שאינו רשוי פטור ואחרים שקדו
 את נטיעותיו חייבים י אף על פי
 שהאטתו לו אנו נמחלו לו עד שיקש
 ממנו שני ועשה הטב אשת האיש ותו
 ומניין שלא תהא המחול אבדו שני
 ותפיל אברהם אל האדס וזכו יא
 האומר סמה את עיני קטע את ידו
 שבר את רגלי חייב על מנת פטור חייב
 קרע את כסותו שבר את כדו חייב על
 מנת פטור פטור עשה כן לאיש פל
 על מנת פטור חייב בין בנפשו בין בממונו
 פ ה ה יא

הגול עניים ונשאן כלים צמר ונשא
 בת משלם כשעת הגילה גל פנה
 מעוברת וילדה ורחל טענה ונחז
 משלם ומי פנה עוברת לילד והמי
 רחל טענה להיבד גל פנה ועיבה
 אילו ונחז משלם כשעת הגילה
 זה הכלל כל הגולגים משלמים הגילה
 ב גל בחמה והיוקונה עבדים
 והזקין משלם כשעת הגולגה ר מאת
 אם יאס לו עבדים הרי עבד לפני
 ג על מטענות סדק פירות והזקין
 בין והחמין משלם כשעת הגילה
 מס יבער ופסל תרומה וניטול את חמין
 ועבר עליו הפסח בהמה ועבד ה
 זה עבדה או שניפסלה מעל גבי
 המזבח או שהיתה יוצאה לים קל

כשעת

IX 1

2

עכ לותרי שלך לפניך ד נתן לאמיני
 לתקן וקלקלו חמבוס לשלם נתן ל
 לתרץ שיהו תיבה ומכל לתקן וקלקל
 חייב לשלם הבני שקיבל עליו אתהסות
 לסותרו ושית את האבנים או שהדיק
 חייב לשלם היה סותר מעד זה תפל
 לצד אחד פטור ואם גחמת המכרה
 חייב ה נתן עמו לצבעו והקדוה
 יורה נתן לו דמי עימרו יבצע כאור
 אם השבח יותר על היצאה נתן לו
 את היצאה ואם היצאה יתירה על
 השבח נתן לו את השבח ו י לענוע
 לו אם יבצעו שחור יבצעו אדם
 ו מאיר אור נתן לו דמי עימרו ריהה
 אור אם השבח יותר על היצאה נתן
 לו את היצאה ואם היצאה יתירה על
 השבח נתן לו את השבח ו הגזל
 את חבירו שוה פרוטה ושבוע לו
 וילכנו אחריו אפילו למדי לא יקבל
 לבטול ולא לשלחו אבל נתן והוא לשלוח
 ביתרין ואם מתחזור ליה שיהי ה
 נתן לו את הקרן ולא נתן לו את החומש
 מחל לו על הקרן ולא מחל לו על החומש
 מחל לו על מה ועל החורץ מפחורב
 שוה פרוטה בקרן ואינו צריך לילך
 אחריו ט נתן לו את החומש ולא
 נתן לו את הקרן מחל לו על החומש ולא
 מחל לו על הקרן מחל לו על הורעוה
 חור משוה פרוטה בקרן הרי זה צריך
 לילך אחריו ו נתן לו את הקרן ושבוע

שחור

לו על החומש שהרי זה משלם חומש על
 חומש על שבת מעט הקרן ושחור
 פרוטה וכן נפקדון או בתשומת יד
 או בגזל או עשק את עמית או מינא
 אבדה וכחש בה ושבוע על שחור הרי זה
 משלם קרן וחומש ואשם יא אפן
 פיקדון אפילו אם משביעך את האם
 אמון העדים מעדים אתו שאכלו משלם
 את הקרן הודה מעצמו משלם קרן וח
 חומש ואשם יא אפן פיקדון
 לונגב משביעך אתי חס אפן העדים
 מעדים אותי שגנב משלם בשלומי
 כפל הודה מעצמו משלם קרן וחומש
 ואשם יא הגזל את אביו ושבוע לו
 ומתוריי זה משלם קרן וחומש לבין
 הלא היו ואם אינורדמה או שאין ליה
 ובעל החוב באין ומפרעין יד האמר
 לבט קונם שאת עשה לי אם מתיר שני
 בחיי ובמותי אם מת לא ישיבני נתן
 לבניו ולא תירי אם אין לו לזה ובעל
 החוב באין ומפרעין יד הגזל את
 הגב ושבוע לו ומתוריי זה משלם קרן
 וחומש לבתנים ואשם למזבח שנתאם
 אין לאיש גזאל ותו היה מעלה את
 הכסף נתן לבניו והאשם ידעה על
 שישתאב וימכר ועל דמי לנתב נתן
 את הכסף לאנשי משמר ומת אין
 היה שין יבליק להוציא מיתן שנאיש
 אשר נתן לכהן לו יהיה ה נתן
 את הכסף ליהודי ואשם לידעה

והתחייב
בשבת

ויבא אשם להודיב וכסוף לית ענה
 אם קיים האשם יקריב ויבנה ידעו
 ואם לאו יחזיר ויבא אשם אחד
 שהביא גול עד שלא הביא אשמו
 יבא אשמו ען שלא הביא גול לא
 יבא עמו את הקדן ולא עמו החומש
 אין חומש מערב פ ט
 הגול והאכל את
 במו ונעו לפניהם פטורים מלשם
 אם היה דבר שיש לו אחריות חביב
 לשם אין פקדון לאמי תבועתם
 ולא עבים שלבנים ואין מעלוקת
 עזקה אבל נטל הוא מתוך בית או
 מן השוק ב גול מוכס חמורו
 ונתגלו חמור אחר הליס טוס כס
 כסותו ותגבו לוכסות אחרת הרי
 אלו שלו מפני שהבעלים מתיאשים
 מן המכיל מיד הקוד מיד הליס טוס
 אם נתייאש והבעלים הרי אלו שלו
 וכן נחול של דבורים אם נתייאשו
 הבעלים הרי אלו שלו צמר חתן בן
 פדוקה נתינת אשה ארסון למד
 מיכן וישאנו לה מהך מתן שיהו
 ונטל את נחיל ואם הדיק משלם
 מה שהדיק אבל לא יקדן את הסוכה
 על מנת ליתן דמים וישעיה במשה
 חסן בן פדוקה אם קדמונות דמים
 ג המכיר את כליו או ספרו בד
 אחד אם יבא לו פס בניסוחו יקדן
 במה התיאשו ואלו לאו לאתבל

כמעט שני או מוכן לאחד ולקחו מהמה
 כמעט ד מהבא בחביתו של יתרו
 כאבדו של דבש נסדקה חבית של
 דבש ושטרך זה את ייט והיניל את הדבש
 לתוכה אין לו אלא שכרו אם אכל אעיל
 את שרף ואמה נתן לירמי של חייב
 לתלו ה שטרך הנתן חמורו חמורו
 חבירו שלו פה מנה ושק חבירו מאתם
 היבוא את שלו והיניל את של חבירו
 אין לו אלא שכרו אם אכל לא עיל את שרף
 ואמה נתן לירמי של חייב לתלו ג
 הגול שחזר ונטל מה המסיקים אם
 כסת מדינה הוא אוס לוקדן שרף לפנך
 ואם מחמת הגול חייב להעמיד לו שדה
 שטפה עיר או לוקדן שרף לפנך ו
 הגול את חבירו או שלוח המיט או
 שהפקדן לוכדן שב לא יחזיר לו במדבר
 על מנת לנאת למדבר מדור לו במדבר
 ה האוס לחבירו עלותך והיליתנו
 הפקדנה אכלי ואיני ידע אם החתני
 לך אם לא חתני חייב לשלם אבל איני
 ידע אם נולדך ואם היליתני אם
 הפקדנה אעילי ואם לאו הפקדנה
 פטור מלשם ט חתנב טהמן
 העיר והחזירו מת או נתנב חייב בלא
 באחריות ואם לאו ען הבעלים בעצמם
 וכחוויתו ומנו מן היתן הוא שלמה
 פטור מלשם י אין לקחין מן
 הדועים עיר ומלך ופדוקה ולא משחור
 פרות עניס ופרות אכל לוקחין מן הנשים

או שיש להן עדים חולקין שיהיו בשבועה
 ג היה רוב על גבי בחמה וראה את
 המציאה אם לתבית המלה נטלה
 חמאמי ובית בה ובה אם משפחה
 לו אם אני ובית בה יחילה לא אם כלום
 ד ראה את המציאה ופלו לו עליה
 ובא אתו והתדיק בהוה שהתדיק בה
 ובה בה ראה אותן רעים את המציאה
 אחר עבדו שבו אחר גזולות שלא פדיוהו
 ואם נסת לי שדו וסת לו הקד עבדו כחם
 או שהיו גזולות כפרחים ואם נסת לי
 שדו לא אם כלום ה מציאת כחם וסת
 הקטנים עבדו ושפחהו הבענים מי
 מציאת אשתו הרי אלו שלו מציאת
 בט ובתו גדולים ועבדו ושפחהו העי
 העתים מציאת אשתו את על פי שלא
 נתן לה כתובתה הרי אלו שלהם ו
 מציאת שטרי חוב אם יש בהם אחריות
 נכסים לא יחזור אין בהם אחריות נכסים
 חזור טפח שאין בית דין מפרעים מהן
 דבר מאר וחכמים בין כן ובין כן
 לא יחזור טפח שבית דין מפרעים
 מהן ו מציאת טפח נשים ושחורו
 עבדים דייתיקי מענה ושוכרים הרי
 זה לא יחזור טפח אומותובים חז
 ונימלק שלא ליתגן ח מציאת אצות
 טום ואצות מהן שטרי חליצה
 ומאונים שטרי מדרים וכל מעשה בית
 דין הרי זה יחזור מציאת בחפסה או
 בג' וסק מציאת כרית של שטרות או אגרה

כלי פשתן בגלגולנים בשחור וסתם
 שאמרנו הטמן אמר לוקחם בינים
 ותנבלים ככל מקום לא מוכים
 שהכותם מציאת הרי אלו שלו שהסוק
 מציאת הריהו של בעל הבית הכובס
 טעל של שיה חוטין וסן שלו יתמין
 של בעל הבית ואם היה שחור על גבי
 לבן טעל את הכל חן שלו ית החייט
 ששיר מן החוט כדי לתפור בו מטל
 שהיא שלו טעל שלוש חייט לחוד
 לבעלים מה שחור ש מציאת במעור
 הרי אלו שלו ובכשיל הרי אלו של בעל
 הבית אם היה עשה אעל בעל הבית
 את הנסורת של בעל הבית
 פ ר י הל י

שנים אחרים בטלת זה אם אני מציא
 מציאתי זה אם אני מציאתי זה א
 כלה שלי וזה אם כלה שלי זה יושבע
 שאין לו בה פחות מחציה זה משבע
 שאין לו בה פחות מחציה וחולקין
 זה אם כלה שלי וזה אם חצייה שלי
 האם כלה שלי יושבע שאין לו בה
 פחות משלושה חלקים והאם חצייה
 שלי יושבע שאין לו בה פחות מדביע
 זה טעל שלושה חלקים וזה מטלובי
 ג היו שנים רכובים על גבי בהמה
 או שהיה אחד רכב ואחד מהלך זה אם
 כלה שלי וזה אם כלה שלי זה יושבע
 שאין לו פחות מחצייה וזה יושבע שאין
 לו פחות מחצייה וחולקין בזמן שהן מחזין

שגורטה

בב
בב

באשפות אב מכוסה לא יגעבו ואם
 כעלה נוטר ומכרין מיצאב או בכות
 ושן הרי אלו שלו מיצאב כותל חדש
 מחציו ולחזן שלו מחציו ולפנים של
 בעלת הבית אכתה משכירו לאחרים
 אפילו מיצאב כותל הבית הרי אלו שלו
 ה מיצאב חנות הרי אלו שלו בין חמה
 לחנוני הרי הן של חנוני לפני השולחן
 הרי אלו שלו בין כסא לשה חנוני הרי
 הן של שולחן לקח פרות מחבירו או
 ששיטה לו חבירו פרות ומצא בתוכן
 מעות הרי אלו שלו אם היו ירוורים
 נוטל ומכרין ו אחר השימלה הייתה
 ככלל כל אלו ולמה יצאת להקיש אלה
 אלא מה השימלה מיוחדת שיש בה
 סימנין ויש לה תובעין ואם כל דבר
 שיש בו סימנין ויש לו תובעין ואם כל
 דבר שיש בו תובעין חייב להכרין ו
 עד אמת חייב להכרין עד כדי שחזע
 בו שכיניק דבר מאור ו החנה אום
 שלשה רגלים אחר הרגל האחרון שב
 טבעת מים כד שילך לביתו שלשה
 וחוז שלשה עכרין יום אחד ה אם
 את האבירה ולא אבאת סימניה הרי
 זה לאיתן לו הדמיו את על פי שאמר
 את סימניה הרי זה לאיתן לו טע עד
 דרוש אחיק אהו עד שתדרוש את
 אחיק אם דמיו הוא ואם אינו דמיו
 ט כל דבר שהוא עושה ואוכל מעשה
 ואכל דבר שאינו עושה ואוכל לחימו

של שטרות הרי זה חוזר וכמה היא
 אנדה של שטרות שלושה קטורות
 זה בזה רבן שמעון בן גמליא אם אחד
 לזה משלשה חוזר לבלות שלושה
 לזים מן האחד חוזר למלוה מיצא שטר
 בין שטרותיו ואין דוגע מה טיבו הוא
 מנחם עד שבא אליהו אביש עמון
 סימפונה יעשה מה שבסמימפון
פר יא הל' ח
 אלו מיצאת שלן ואלו חייב להכרין
 אלו מיצאת שלו מיצא פרות מפורים
 מעות מפורות כריכות בדות הרבים
 עגולי רבילה מכרות של מחתום ומח
 ומחרונות של דגים וחתכות של בשר
 ודני עמר הבאות ממדינתו ואמיני
 פישתן ולשה נות שלא רבין הרי אלו
 שלו ב ר יחנה או כל דבר שיש בו
 שינוי חייב להכרין כיצד מיצא עגול
 ובתוכו חתם כסד ובתוכו מעות ר שמעון
 בן אלעזר אם כל כלי אפודיא אינו
 חייב להכרין ג ואלו חייב להכרין
 מיצא פירות בבלי או כלי כמות שהוא
 מעות בבית או כים כמות שהוא עמדי
 פרות עמדי מעות שלשה מטבעות
 זה על גבי זה כריכות ברשות החזיק
 וככרות של בעל הבית ודני עמר הקוחות
 מבית האומן דברין מן ודני שמן חייב
 להכרין ד מיצא אחד הנפה או
 אחד הגדר גותות מקושרים או בשבילם
 שבשר ותהרי והיא יגעפון מיצא כלו

110

שני השבועות יוראה יאך תשיבנו
 לו כמה יתאבדמים ר טרפוז או ושתמש
 בהן לפיך אם אמרו אין חייב נאמר
 באחריותן י מעא ספרים קורא
 בהן אותם שלשים יום ואם איתו יחזיק
 לקרותהו אבל אם לא ילמד סתום
 סתומיה ולא יקרא אחר עמו מינא
 כמות מצעה אותם שלשים יום
 ושומעה לעברה אבל לא לכבוד
 כל כסף וכל חרשת מי שתמש בהן
 לימיהן אבל לא לשחוקן כל כסף וכל
 זכות אל יבנהו עי שבתא אלהו
 מעא סק אוקמה אם אן חייב לוטול
 הדיו לא יטול יא איהו יא
 אביה מעא חמור ופיה רועים
 בידן אן חאביה חמור וכלו
 הפוכים ופרה ריבהו בן הכרמים הרי
 זו אביה חרובה ופרה חרובה
 וברנה אפילו ארבעה חמשה פעמים
 חייב שני השבת שבת הדין כל
 הסלע לא יאמר ליתן לי סלע אלא תתן
 לו שנה ספרת בגלל אם יש שם
 בית דין תטה עמו לפני בית דין אם
 אן שם לפני בית דין שלו קודם
 יב מינא ברופת איתו חייב בה
 ברשות הדין חייב בה חתה בין
 הקברות אליו טמא לו אלו אביו
 היטמא או טמא לו אלתחור הרי
 חז לא יטמא לו פרק ושלן פרק ושלן
 אפילו ארבעה חמשה פעמים חייב

ה' עמוד
 י' עמוד
 י"ב עמוד
 י"ג עמוד
 י"ד עמוד
 י"ה עמוד

ה"ב

ה"ג

10

ה"ד

שני שבועות הלך ויטולו אג לוחא
 וילך מינה אם רייתה לפרוק פרוק
 פטור שני עמוד היה וקן או חולה חייב
 מינה מן התורה לפרוק אבל לא יטען
 י שטען יומאף לית עון יוסהתהו
 אהיה עליו מתעטסו או איתו וקוק לו
 שן תחת כפאו מסוי שהוא יסול לעמוד
 בו יג אביהו ואביהו אבין שלו
 קודמת אביהו ואביהו רבו שיוקדמת
 אביהו אביו ואביהו רבו של רבו קודמת
 משל אביו שאביו הביאו לחיי העולם
 הזה רבו של רבו חמשה הביאו לחיי
 העולם הבא יד אהיה אביו שקול
 כנגד רבו אביהו אביו קודמת המד
 אביו אן רבו נשואים משואי מנח
 את של רבו ואחר כך מנח את של אביו
 היה אביו רבו בבית פודה את רבו ואחר
 כן פודה את אביו אבל אם היה אביו
 מלכ חסב פודה את אביו ואחר כך פודה
 את רבו פל ע הל יד
 הפקדון אינל חייב בהמה או כלים
 ונעבדו או שחבדו שולסו לארעו
 להיטבע שהרי אמרו שומר חנם נל
 משבע וימא מימא אהנהב משלם
 משלומי כלי טבח ומכר משלם משלומי
 ארבעה חמשה למי הוא משלם למי
 שחמקדון אעל ב נשבע ולא רעה
 לשלם מימא אהנהב משלם משלומי כ
 כלי טבח ומכר משלם משלומי ארבעה
 למי הוא משלם לבעל הפקדון י

ה"ה

יחזק בן עזרי ובימה אכפת להם הן
 העבדים אוכלין בין מהרבה בין מקטנה
 אינו יורא לו הסדרנות אלא לכו בלע
 ר הנהא א אכהיה מידה מרובה אינו
 יורא לו הסדרנות מפני שהן מתעוררות
 ט יורא לו שתות ליתן ר הנהא א
 חמיש יורא לו שלשת לוגים שמן לטאה
 יוגמחיה שמרים לוג ומחיה בלע
 אכהיה שמן מחזק אינו יורא לו
 שמרים קנקנים ושנות אינו יורא
 לבלע ר הנהא יום המוסר שמן מחזק
 להכיר כל ימות השנה תריוה מקבל
 עליו לוג ומחיה שמרים לבאה המפיד
 תבית אצל חבירו ולא יתור לה הבצלים
 מקום וטילעלה ונשמרה אם מתן ירו
 בשדה ליצרכו חייב ליצרכה פטור
 ואם משהינחה בין ליצרכו בין ליצרכה
 פטור יתור לה הבצלים מקום וטילעלה
 ונשברה בין מתן ירו ובין משהינחה
 ליצרכו תיב ליצרכה פטור י המפיד
 מעת אצל חבירו יצרך היפשלן לאחריו
 מסך לבט ולבט הקטנים וכל בפניהם
 שלא כראוי חייב שלא שמו כדרך
 השומרים ואם שמו כדרך השומרים
 פטור יא המפיד מעות אגלה
 השולחני אם עוררם אל ישתמש
 בהן ואם מתעורר ושתמש בהן אגלה
 הבית בין כן תיזק לא ישתמש בהן
 החנוני כבעל הבית דבריו מאיר
 והנהא יום בשולחני יב השולח

הסוכר פרה מחבירו והשאילה לאור
 ומיתה כדוכה יטבע ה שום שמיה
 כדכה והשואל משלים לשוכר צרי וסכה
 כיצד והנה עושה סחורה במתנו שלה
 אלא מתחוד הפרה לעלים ר א
 לשנים גולמי את אחד מכס מנה ואינו
 יודע אי זה מכס אביו של אחד מכס
 הפקיד אצלי מנה ואינו יודע אי זה
 הוא נתן לזה מנה ולזה מנה שהוחזק
 כפי עצמו ה שנים שהופקידו אצל
 אחד והמנה וזה מאתים וזה אפואנים
 שלי נתנו לזה מנה ולזה מנה והשאר
 יהי מונח עד שבא אליהו צרי וסכה
 אסך מה הפסיד הדמי אלא תל הוא
 מונח עד שבא אליהו ו וכן שני
 כלים אחד מנה ואחד יפה אף וזוה
 א יפה שלי נתן את הקטן לאחד מהן
 ומתן הגדול נתן דמי קטן לשני מה
 והשאר יהי מונח עד שבא אליהו
 צרי וסכה אסך מה הפסיד הדמי י
 אלא תל יהי מונח עד שבא אליהו
 המפיד פרות אצל חבירו אפילוהן
 אובדן חרי זה לא יבע בהן דם שמעו
 בן גמלי אובדן מכר בפני ביתרין מפני
 השב אגדה לעלים ה המפיד
 פירות אצל חבירו חרי זה יורא לו הסחנות
 לחיטים ולאחר השעת חרי קנים לכו
 לשעורים ולחזק השעורים לכו
 לבוסמים והעפשות של שסאים לכו
 הכל לפי המנה המל לפי החזק צרי

זה
 אומר
 שיהיה
 יפה

ג' בפיקדון בית שמי אוב ילקה בחד
 וביתו וית הליל אוב בשעת הדין
 וז עקב זה אוב בשעת הדין הדין
 לשלוחך בפיקדון בית שמי מחייבין
 ובית הליל אוב אים חייב אל אעד שעה
 ששלחך כיץ היטה אתה חובית
 וטל ממנה רביעית ומשברה אים
 משלם אל ארבעית הדין תטל
 ממנה רביעית ומשברה משלם
 את הכל פ' י' הל' י'
 הכסף קונה אתה והב' חתוב אים
 קונה את הכסף הנדשות קונה את
 הכסף והכסף אים קונה את הנדשות
 מעות הדעות קונות את הנדשות הנדשות
 אים קונות אתה רעות אסמון קונה
 את המטבע והמטבע אים קונה
 את אסמון המטבעין קונים את
 המטבע והמטבע אים קונה את
 המטבעים והכל בהמטבעין
 קונים והא' ב' כיץ משך
 ממנו פרות ולא נתן לו מעות אים
 יכול לחזור בו נתן לו מעות לא משך
 ממנו פרות יכול לחזור בו אבל אמר
 מי שפרע מאנשי חר המבול עתה
 יהי פרע מי שאני עומד בדיבורו
 ושמעון אוב כל שהכסף בידו
 לעלותה ג' הדין ארבע כסף
 מעשרים וארבע כסף לסלע שותת
 למקח עד אמתו מותר לחזור כדו
 שיד אה לתב' או לקרבו הדין ר' טפון

כלו ההנהיג שמונת כסף לסלע שלישי
 למקח ושמונת תרי ליה א' להס מותר
 להחזיר כל היום אמרו יומא לניו טפון
 מקומינו וחזרו לדין חכמי ר' אחר
 הדין ואחר המוכר יש להס הדין
 כשם שהדין להדין כן הדין לתב'
 ויהנה או אינתם הדין משהו
 עליו ידו לעלותה שהוא אוב ליתו לו
 את מעות אים לו מה שהדין ה'
 וכמה תהא הסלע חסידה ר' אהו ב' ה'
 הדין ר' מאיר אוב ארבעה אפרות מאמר
 לדין ר' יהודה אוב ארבעה פונדיונות
 מפורין לדין ר' שמעון אוב שמעון
 פונדיונות משני פונדיונים לדין ר'
 עד אמתו מותר להחזיר בכרבים כדו
 שיד אה לשלוחו ובכפרים עד ערבי
 שבתות אסקיה מכירה אפילו לאחד
 טנים עשר חורש מקבלה מעני ואין לו
 עליו אל אחר עומת תותסה למעשר שני
 ואין חושש שאינה אל אפ' שרעה ו'
 הדין ארבע כסף והטענה שתי כסף
 וההדין שווה פרוטה חמש פרוטות הן
 הדין שווה פרוטה והא' מה מתקדשת
 בשווה פרוטה והנה טהבה פרוטה
 לו הקדש מעל המזבח שווה פרוטה
 חייב להכרין והגזל את חבירו שווה
 פרוטה נשבע לו חלוביני אחריו אפילו
 למדי' חמשה חמשים הם האוכל
 תרביזה תרומת מעשר ותרומת מעשר
 שלו מיי החלה והביכורים מוספים

חומש הפודה בער רבעי ומעשה שני
 שלו מוסק חומש הפודה הקדוש מוסק
 חומש הפודה שווה פרוטה מן ההקדש
 מוסק חומש הגדול את חבירו שווה
 פרוטה ושבוע ל מוסק חומש ט
 ואילו ובריו שאין להם הוניה הקדש
 ומאשרות והקדשות והקדשות
 אין בהן לא תשלומי כפל ולא תשלומי
 ארבעה חמשה שומר חנם אינו נשבע
 משא שבר אינו משלים שמעון אינו
 קדשים שהוא חייב באחריתו ושלחן
 הוניה ושאינו חייב באחריתו אין שלחן
 הוניה יהודה אינו ספר מדה ובהמה
 ומדגלית אין להם הוניה אמרו לא אמרו
 אלא את אלו י בשם שהוניה במקח
 ובמכר כן הוניה בדרים לא יאמר לו
 במה חפץ זה והוא אינו רועה לקח
 אם היה בעל השוה לא יאמר לו וכור
 חומש שני הדא שור נים ואם היה כן
 גרים לא יאמר לו וכור מה חומש
 אבותי שנת לא תוסה ולא תלוינו
 כי גרים היתם בארץ מרים יא אין
 מערבין פירות בפירות אפילו חרשים
 בחרשים אין ערך לם חרשים משום
 באמת במין חיתיו לערב קשה בך
 מפני שהוא משבחן אין מערבין שמי
 מן בין אבל מתן לו את שמדיו מן
 שנת ערבים בינו לא ימכרו בחמת
 אלא אם כן והוא יעורר את על פי
 שהוא מודיע שאינו אלא לרמתו

מקום שנתו להטיל מים וטלו יב
 התר טל מחמש גרנות ונתן לתוך
 מצודה אחת מחמש גנות ונתן לתוך
 פנים אחד בלבד שלא תפזר לעבר
 ההייה או לא יחלק החנוני למות
 ואגדים לתוקות מפני שהוא מרגל
 לבוא אצלו חכם מתירין לא יפחות
 את השער חכם או וכור לטוב לא
 יכור את הקדשים כדברי אבא שאול
 חכם מתירין מודים שלא יכור על
 פי מצודה שאינו אלא כגובה את
 העין אין מפרקיסין לא את האדם
 ולא את הסומא ולא את הכלים
 פ ר י ד ה ל י ב

איזה הוא בשך ואי זה הוא תרבות
 אי זה הוא בשך המלוה סלע בחמשה
 דינרין סאתים חטים בשלוש מפני
 שהוא טשך ואי זה הוא תרבות המרוב
 בפרות ביצר לקח ממנו חטים מדיע
 תב הסור וכן השער עמדו חטים
 בשלושים דינרין לזון לי חטוי
 שני מוכרין ולקוח אני לי בהן מן
 זבל וחרי חטויך עשויות עלי כע
 בשלשים דינר וחרי לך איילו בהן
 מן ויין און לו ב המלה ארץ
 חבירו לא יחור בה עירו חונם ולא
 ושכור משנו בפחות מפני שהוא
 רובות ג מודים על השכר ואין
 מדינן על המכר כיון חייב לו
 את החורף לו אם מעבדו אתה

נהג לי הרי הוא לך בניגור סלעים כל
 לשנה ואם של אחד שבחדש מסלע
 נחוד ש כיתו מכר לו את השדה
 אלו אם מעבשין אתה נחול הרי
 הוא לך בארץ וזו ואם לגור בשנים
 עשר מנה אסור ו מכר לו את
 השדה ונתן לו מקצת דמים אלו
 אמתו שתירעה הלא מעות וטול
 את שך אסור הילוחה על שדהו
 ואם לו אם אין אנה נתן לי מיכן
 ועד שלוש שנים הרי היא שליח
 הרי אשלו כך היה בריתם בין דון
 עושע עליו חכמי ה אין מושבין
 חנוכי למחצית שכר לאתק לו
 מינת לקח בהן פירות למחצית
 שכר אלא אם כן נתן לו שכר סמל
 בגל אן מושבין מנגלים למחצה
 ואין שמין עליהם וסימנים למחצה
 אלא אם כן נתן לו שכר עמלו ומחצה
 אבל מקבלים עליהם וסימנים למחצה
 ומגלים אותן ע שיהו שלושים
 חמור עד שתואטונת ו
 שמין פרה חמור וכל דבר שדרכו
 לעשות לא אוכל מקום שנתנו לחלק
 את החולד מיד חלקים ומקום שנתנו
 לחלק יתן רובו שמעון ו גל יא
 שמין על עמל עם אמו וסימון עם אמו
 ומכרין על שדהו ואין מושבין משם
 רבית ו אין מקבלין ימון בדול
 מיטרא מפני שהיא רבית אבל

מקבלין ימון בדול מן הגנים ולויס מן
 ומלוויס אותן בריבית וכן בע תושב
 מלווה הוא ישרא על מעותיו של חכמי
 מדעת חכמי אבל לא מדעת ישרא
 ה אין פוסקין על הפרות עד שימא
 השער היה הוא תחילה לקרית פוסק
 עמן על הריש על העבט של עובים
 ועל המעטן של חיתין ועל הדינים ע
 של חיתין ועל הסד מן שישק עיבשנו
 ופוסק עמו על החבל כל ימות השנה
 ו יוסה אין פוסק עמו על החבל עד
 שיהא לו וכל באשפות חכמי מתירין
 פוסק עמו בשער הגבוה ו יהודה ו
 אק על פוי של אפסק עמו יבול הוא
 לוב לו ון לכה אותן לי את מעותי
 ע מלה אדם את אריסו חיתין
 בחיטין לזרע אבל לא לאוכל שהיה
 רבן גמליא מלה את אריסו חיתין
 במקד והחלו או כולו חקידו ונתן
 מן בשער החול לא שדלכה כן אלא
 שדלכה להחמיר על עמו י לא
 ואמר אדם לחבירו הלויני כד חיתין
 ואני נתן לך לגרן אלא אומר לו עד
 שיבא בני או עד שאמציא מפסחיה
 אסור וכך היה הליל לא מלה אשה
 כבר לחברתה עד שתעשינו דמים
 שפא חקידו חיתין ונמי באנבאות
 לדי רבית יא אומר אדם
 לחבירו נביש עמי ואנכי יש עמי
 עדר עמי ואעדר עמך אבל לא יאמר

לא נביש

החודר בו ידו למחנות ג השומר
 את החומר להוליכו בהר והוליכה
 בבקעה בבקעה והוליכה סהר אפילו
 זה עשית מילים וזו עשית מילים
 ומיתה חייב שכר את החומר והימקה
 או שיש את האינוניאאו לומר
 שכל לפני מיתה או נשמה חייב
 העמית לו חומר ד השומר את
 החומר להוליכה בהר והוליכה בבקעה
 אם החליקה פטור ואם החזיקה חייב
 בבקעה והוליכה בהר אם החליקה
 חייב ואם החזיקה פטור ואם מחמת
 המעלה חייב ה השומר את הפה
 לחורש סהר וחורש בבקעה ונשבר
 הקצון פטור בבקעה וחורש סהר ונשבר
 הקצון חייב לרש בבקיעות ורש
 בתבואה פטור בתבואה חייב בבקיעות
 חייב שחייטנות מחלקת והשומר
 את החומר להביא חייטות והביא
 שיעורם תבואה והביאתן חייב
 שהנפה קשה במשואו להביא ליתק
 חייטות והביא ליתק שיעורם פטור
 ואם הוסיף על משואו חייב וכמו
 חסין על משואו ויהי חייב סומכס
 או משור מאר סאק גמל ושלשות
 קבס לחמור ז כל האומנים שומר
 שכר וכוס טאמרו והבא מעות וטול
 את שכל שומר חייב שכל לי ואשמד
 לך שומר שכר שומר לי ואמר לו הנח
 לפני שומר חייב והמלווה על המשכון

לו נכיש עמי ואערו עמד ערו עמי
 ואנכיש עמד מלמי גיר אחד כל
 ומירביעה אחת לא יאמר לו חורש
 עמי בגיר ואני עמד ברביעה יב
 רבן גמלי אן ישראלית מהדמת
 וישראלית מאחדת מיט נתן את
 ענין ללות ממנו היה משלח לו
 ואכבטבל שילוחני זה היא ריבית
 מוקדמת ללווה ממנו והחודר לו
 את מעותיו שהיו בטלות אצלו זה
 היא ריבית מאחזתו שמעון אום
 ישראלית רבדים לא יאמר לו רעאס
 בא איש פלוגי מקום פלי יב ואלו
 עובדים בלא תעשה המלווה והלווה
 והעב והעדים והכס אום את הסופר
 עתדים על בליתן לו ועל בליתן משע
 ועל לא תהיה לו כנושה ועל לא תשימון
 עליו בשך ולפני עמ לא תתן מכשול
 ויראתה מאיך אני יי

פר יה הל יב

השומר את האומנים והיטעו זה את
 זה ואין לו זה על זה אלא תרעמרב
 שכר את החמור ואת הקדר פיראן
 פרים חללים ללה או למתבומלים
 לעלות פושתנו מן המישרה וכל דבר
 שהוא אבד וחורו בהם מקום שאין
 אדם שוכר עליהם או מטען ב
 השומר את האומנים וחורו בהן יין
 לתחנות ואם בעל הבית חור בו מן
 לתחנות וכל המשנה ברו לתחנות וכל

כשעה שאינה נזר מלאכה וכתלש
 מן הקדקע מאחר שניגמרה מלאכתו
 וכתלש שאין גדולו מן הארץ ו
 היה עשה בידו אבל לא בתלש בידו
 אבל לא בידו אפילו על כתיב ויהי
 יאכל יוסה בן יהודה אע"פ שיעשה
 בידו כדלוי ה היה עשה מלאכה
 לא יאכל בעמדים בעמדים לא יאכל
 במאנים אבל מונע הוא את עמו ע"פ
 שמציע למקום הפותח ואוכל וכלם
 לא אמרו אלא בשעת נזר מלאכה אבל
 מפני השב ארצה לעלים אמרו הפוגלים
 אוכלין בהליכות מאומן לאומן וסווא
 ובחירותן מן יגת חומר עד שיהא
 פורקת ו אוכל פוגל קשות אפילו
 בידו ובחבת אפילו בידו אלו
 חסמא א לא יאכל פוגל מת על שבו
 חבב מתירין אבל למדים את האדם
 שלא יהא רועתן והא סתם את
 הפתח לפניו ו קוצץ אדם על ידי
 עצמו ועל ידי רבו וביתו הסדליק ועל
 ידי עבדו ושפתו העברים ועל ידי
 אשתו מפני שיש בהם דעת אבל אינו
 קוצץ לא על ידי רבו ובט הקטנים ולא
 על ידי עבדו ושפתו הכובעים ולא
 על ידי בהמתו מפני שאין בהם דעת ה
 השוכר את הפוגלים לעשות עמו מצע
 ובעי שלוחה אלו לא יאכלו חס לא
 הודיע פחה וסאכלין בתפרסו ועליו
 בתפתחו חביתת נחמתו וילועז

שומר שפרזי יהודה אסו הילוחו
 מצות שומר חיים הילוחו פירות
 שומר שפר אבא שאול א מתר
 אדם להשכיר משכנו של עמי להיות
 פוסק עליו הלך מפני שהאכמשת
 אבדה ה המעביר הבית ממקום
 למקום ושכנה בין שומר חיים ובין
 שומר שפר וישבע עמו איתר תמיה
 אני אם יבולים ה ויה להי שבע
 פ י ה ה

השוכר את הפוגלים הוא לוקח להשכיר
 והעירב מקום שנהג שהוא להשכיר
 ושלא להעיר אינו יכול לכוף מקום
 שנהג לחזקו לספק מתקן וספק
 הכל כמנהג המדינה מעשה בר יוחנן
 בן מתיה שז לבני צא ושכר לכו פוגלים
 ופסק עמהם מוחות ובשכר אצל
 אביו אפילו את עשה להם כס
 כסענות שלמה בשעתו לא יצאנה
 ודי חובתן עשה שהן בני ארבע
 יסוק ונקב אלא עד שלא יתחילו
 במלאכה יא ואמרו להם על מנת
 שאין לכם אלא פת וקטנית בלבד
 רבן שמעון בן גמליא אסו לא יהיה
 צדק הכל כמנהג המדינה ב אלו
 אוכלין מן התורה העושה במחנה
 לקדקע בשעת נזר מלאכה וכתלש
 מן הקדקע עד שלא נגמרה מלאכתו
 וכלו שגדולו מן הארץ ו ואלו
 שאינו אוכלין העושה במחנה לקדקע

vii

הרי אילו לא יאכלו ואם לא הורו
 מעשר ומאכלין ט שומרי פירות
 אובלין מחלת המדינה אבל לא מן
 המורה ארבעה שומרים הן שומרים
 הן שומרי חיים והשואל נשאל שמי
 זה שומר שומר חיים נשבע על הכל
 והשואל משלם את הכל נשאל שמי
 זה שומר נשבעים על השטר ועל המ
 השבחה ועל המינה ומשלמין את
 האבידה ואת הגביה י ואב אחד
 אינו אותם שני ואביס אונסר יהודה
 איס אף בשעת משלחת ואביס אף
 זאב אחד אותם יא שני כלבים
 אינו אותם ידוע הנבלי אי משם
 רמאי מרמז אותם אינו אונס משמי
 רמות אונס יב הליסטריס הרי זה
 אונס הארי והדוב והנמר והפרדס
 והנחש והרי אילו אונסיס אמתו בזמן
 שבאו מאליהם אבל אם חולקו ליקום
 גזרי הן הליסטריס אין אלו אונסיס
 יב מטה כדרכה הרי גז אונס סיכפה
 ומקנה אינו אונס עלתה לראשי היעקס
 ונבלה הרי זה אונס העלה לראשי הוי
 היעקס ונבלה אינו אונס מתנה
 שומר חיים להיות פטור משבחה
 והשואל להיות פטור משלם ונשא
 שמי זה שומר להיות פטור משבחה
 ומלשם יד בלחמתה עלהבת
 שבחה ועני בעל וכלתני שהיא מעשה

מתחלתו תנין בעל וכל שאפשר לו
 לקיימו בסופו והיתה עלו מחולת
 תבוקים פ' ה' הל' ה'
 השואל את הפרה ושאל
 בעליה עמה שאל את הפרה ושבר
 בעליה עמה שאל את הבצלים או שני
 שברן ואחר כך שאל את הפרה ומתה
 פטור שני אם בעליה עמו לא ישלם ב
 אבל שאל את הפרה ואחר כך שאל
 את הבצלים או שברן ומתה חייב שני
 אף בעליה עמו שלם ישלם ג השואל
 את הפרה שאלה חייס ושברה חיי
 חיס שאלה חייס ושברה ימחר שאל
 אחת ושבר אחת חיי שאל יא שאלה
 מיתה ביחס שהיתה שאלה מיתה בל
 בשעת שהיתה שאלה מיתה חלה א
 אינו ידוע חייב השומר א שברה
 מיתה ביחס שהיתה שברה מיתה חלה
 א אינו ידוע פטור זה אי שאלה
 זה א שברה יפדע השומר שברה
 מיתה זה אינו ידוע זה אינו
 ידוע חולקין ד השואל את הפרה
 ושלתה לובד בנו ביד עבדו ביד ש
 שלחו או ביד בן עבדו ביד
 שלחו של שואל ומתה פטור אלו
 השואל שלחה ליד בני ביד עבדו
 ביד שלחו או ביד בן עבדו ביד
 שלחו או שאמר לו המשואל הרי
 אני משלחה לך ביד בני ביד עבדו

viii

2

3

ושל עבדים שלוש שנים ט המסכר
 בית לחכיו המסכר חזק בדלתו
 המצוה תכל דבר שהוא מעשה
 אומן אבל דבר שאינו מעשה אומן
 השוכר עושהו הולך שלבע הבית
 אין לשוכר אלא היותו אמן המעשה
 ומן הכינים בלבד המסכר בית
 לחכיו לשנה ניתמורה השנה ניתמורה
 לשוכר המסכר לו לתת שיש ניתמורה
 השנה ניתמורה למסכר מעשה
 כינפודין באחד שסכר מחו מחכיו
 בשנים עשר והכל לשנה מדוע והכל
 לחי שובא מעשה לפני רבן שמעון
 בן גמליאל לפני ר' יוסה ואמרו מחלקו
 אתהוד שהעבד יא המסכר
 בית לחכיו תכל חיב להעמיד לבית
 היה קטן ולא מעשה חזק גדול לא
 מעשה קטן אחד ולא מעשה שנים
 שנים ולא מעשים אחד לא פחות מן
 החלונות ולא יוסף עליהם אלא
 מדעת שניהם כי זה הלא
 המקבל שדה מחכיו מקום
 שמהו לקנות זה עור לעקוד ועקוד
 לחי ש אחריו יחורש הכל כמנהג
 המדינה כשם שחולקים בגבולות
 כך חולקים בגבולות כשם שחולקים
 ביין כך חולקים במדות ובקנים ו
 ושיניהם מספקים את הקנים ב
 המקבל שדה מחכיו והוא בית של

ביד שלו או במדבך מד עבד ביד
 שלוחן לו השואל שלח ושלחה לו
 נמטה חייב וכן נשעה שהוא מחוייב
 ה המחליק פרה בחמור ולד הוסיף
 המוכר שיפחתו וילדה זה אומן עו
 שלא מכרתו וזה אומן משלקחתי
 מחלקו היו לו שני עבדים אחד גדול
 ואחד קטן וכן שתי שדות אחת
 גדולה ואחת קטנה הלוקח אומן
 גדול לקחתי והלה אומן אינו יודע
 וזה גדול המוכר אומן הקטן נמתי
 והלה אינו יודע אין לו אלא קטן
 וה אומן גדול וזה אקטן ישבע המוכר
 שהקטן מכר זה אינו יודע וזה
 אומן אינו יודע מחלקו ו המוכר
 ויתן לעצם מעשה פחות מדביעות
 לפאה הרי שלבעל הותים עשות בעת
 לפאה זה אומן ויתן גדול וזה אומן
 ארצי גדלה מחלקו ו שנת הנהר
 ויתן גדול וזה אינו ארצי גדלה מחלקו
 ה המסכר בית לחכיו כימות
 הגשמים אינו יכול להוציא מן החג
 ועד הפסח ובימות החמה שלשים
 יום ובכרבים אחד ימות החמה ואחד
 וצות הגשמים שנים עשר חודש
 ובחנות אחד כרבים ואחד עשרות
 שנים עשר חודש רבן שמעון כן
 גמליאל אינו חנות של נחשמים ושלי

דיע

5

6

שלוחים אבית האילן ובישהיעין
 ניקצו האילן אינו מנסה לו מחבור
 אם לא לו השכר לו שדה בית שלוחים
 זה לא שדה בית האילן והייבשהמעין
 ניקצו האילן מנסה לו מחבור כי
 שחטה הבירה שמין אותה כמה
 היא ראיה לעשות ונתבין לו שהוא
 אמר לו אם אביר ולא אעביר אשת
 כמי שבה ר המקבל שדה מחבור
 ולא ינה לבשר אלו מה אכפת לו
 הואיל ואינו מתן לו חבור אין שום
 שומעין לו שהוא אילן למח את
 ויבא ממנה והיא מעלה לפי עשבים
 ה המקבל שדה מחבור ולא עשת
 אם ישנה כדי להעמיד בה סוחרים
 לטפל בה צרי יהודה מה קיעבור
 כדאלא אם ישנה כדי נפלה ו
 המקבל שדה מחבור ואכלה חבאו
 נישתפה אם נשתמרנה היא מנסה
 לו מחבור ואם אינה נשתמרנה
 אינו מנסה לו מחבור והנה אם
 אב קיבלה ממנו במעות בזמן ובין
 כך אינו מנסה לו מחבור ו
 המקבל שדה מחבור בעשות מרים
 חייבים לקטניתו לו מחסה היו
 חייבים פת לא יאמר לו הרי אני
 לוקחתי מן השוק ולא נתתן לו
 מתוסה ה המקבל שדה מחבור
 לזרעה שיעורים ולא יזרעה חייבים

חייטין יזרענה שיעורים תבן שמעון
 בן צמליא אוסר קטנית לא יזרענה
 תבואה תבואה יזרענה קטנית תבן
 שמעון בן צמליא אוסר ט המקבל
 שדה מחבור שנים מעטות לא יזרע
 יזרעה פשתן ואין לו בקורת שקמה
 קילה ממנו שבע שנים וזרעה שנה
 ראשונה פשתן וט לו בקורת שקמה
 המקבל שדה מחבור שבע שנים
 בשבע מאות דינר ואין השביעות מן
 השבן שבו ע אחד בשבע מאות דינר
 השביעות מן המינן יא שכר יום
 גובה כל הלילה ושכר לילה גובה כל
 היום ושכר שעות גובה כל הלילה
 וכל היום יב שכר שבת שכר
 חודש שכר שנה שכר שנת יצא
 ביום גובה כל היום יצא בלילה גובה
 כל הלילה וכל היום יא אחד שכר
 האדם אחד שכר החממה ואחד שכר
 הכלים ושבן משם ביום מתן שכרו
 חשבן משם לאתלין פעולת שכר
 אותך עד בקר אמתו בזמן שותפו לא
 ובע אינו עובד עליו הימחה אצל
 ותנובו או אצל השולחני אינו עובד
 עליו השכר נשבע בזמנו וטל עובד
 וטל אינו נשבע וטל אם יש עדים
 שותפו הרי זה נשבע וטל יד
 גר ושב ושבן משם בזמן נתן שכרו
 ואין בו משם לאתלין פעולת שכר

מ

אם בעל העליה לבני הבית לכות מהוא
 אינו רוצה הרי בעל העליה בונה את
 הבית ויושב בו וכו' עד שיטלו את
 המעקה ויהיה זהו הדין אם היה רותן
 של חבירו יריך להעלות לו שם אלא
 בעל העליה בונה את הבית ואת העליה
 ויושב בבית עד שיטול את המעקה
 וכן בית הכר שהוא בני גסלע
 היתה אחרי עלבון ונפחת הרי בעל
 הגנה יורד ורוץ למטן עד שיגיע
 לבית ברו כפיס הכותל והאילן שפסל
 לרשות הרבים והיו קופטורן מלשם
 נתנו לו וכן לסתור את הכותל לקרו
 את האילן ופסל בתוך וקץ פסול לאור
 וכן חייב ה' מי שהיה כותל סמוך
 לצד חבירו ופסל אסלו פנה את אבן
 אסלו והציעו אין שומעין ל משקל
 עליו אסלו ורין את רבאות הארץ
 נטל את שליו אין שומעין לו
 הישום אסל פועל לעשות עמו בתוך
 תבש אסלו וטלו שברי אסלו טול
 מימה שעשיתוהו בשבך אין שומעין
 לו משקל עליו אסלו ורין את שבך
 ואני נטל את שליו אין שומעין לו
 ו המוציא ובלו לרשות הרבים המציא
 מוציא והמובל גובל אין שומעין טיט
 ברשות הרבים ולא לכוניס ל גבלין
 טיט ברשות הרבים אבל ללא לכוניס
 הבורה ברשות הרבים המציא אבנים

אחך עד בקר המלוה את חבירו לא
 לא ימשכנו אלא בבית לא יכנס
 לביתו ויטול את משכנו שת במוח
 מעמד והאיש ות היל שני כלים
 נטל אחד ומחור אחד מחור את
 חבר בלילה ואת המחר שיה ביום ואם
 מת אינו מחור לית שיתוב שמעון
 בן גלילי אם אסל לעצמו אינו מחור
 אלא עד שלשים חס ומשלשים חס
 והלן מוכרו בבית דין יה אלמנה
 בן שהיא ענייה ורין שהיא עשירה
 אין ממשכנן אותה שנ לא תחבל
 בך אלמנה החובל את הדיים עמך
 בלא מעשה מחייב משם שני כלים
 בלא מעשה יחייב ורכב בלד אמר
 אלא בלד שיעשקו אכל עפש
 שת כן נפש הוא חובל

פ' י"ט הל' י"ה
 הבית והעליה של שנים שפסלו שניהם
 חוזקים ביניהם ובאבנים העופי האין
 אלו אבנים ראויות להישתבר תק
 אחד מהן מכיר מקצת אבניו נטלן
 ועלות לו טן חושבן ב הבית
 והעליה של שנים נפחתה העליה
 ואין בעל הבית רוצה לתקן הרי בעל
 העליה יורד למטן עד שיטקן לואת
 בעליה יוסה אוקמתמן נתן את
 חניקרא והעליון את המעקה ג
 הבית והעליה של שנים שפסלו

XI

חיות מכתובין לפיכך אם נפל הכותל
 המקום והאבנים שלו ד ואם עשו
 מדעת שניהם בונים את הכותל באמצע
 ועשין חיות מיכן ומיכן לפיכך אם
 נפל הכותל המקום והאבנים של שניהם
 ד המקום את חבירו משלו שריותו
 בדר את הראשונה ואת השנייה ואת
 השלישית או מחייבין אותו יוסה
 אם אם עמד ונדר את הרביעית מכלין
 עליו את הכל ה כותל חייב שנפל
 מחייבין אותו לבנותו עד ארבע אמות
 בחוקת שנפל עד שביא ראיה שלא
 נפל מארבע אמות למעלה אין מחייבין
 אותו סמך לו כותל אחד את על פי שלא
 נתן עליו את המקום מכלין עליו את
 הכל בחוקת שלא נתן עד שביא ראיה
 שנתן ו כופין אותו לבנות בית
 שער דלת לחצר רבן שמעון בן גמליא
 אלא כל החצרות ראיות לבית שער
 כופין אותו לבנות לעד חומה חלתים
 וריות רבן שמעון בן גמליא אלא
 כל העירות ראיות לחומה כמה היו
 בעיר והא באגשי העיר שנים עשר
 חודש קנה בה בית דירה הרי הוא לו
 באגשי העיר מעד † אן חולקים
 את החצר עד שיהא אבה ארבע אמות
 לזה וארבע אמות לזה ולא את השנה
 עד שיהא אבה תשעת קבים לזה וזה

מביא הכונה בונה ואם היו יוק משלה
 מה שהיו יוק רבן שמעון בן גמליא
 אם את מתקין הוא את מלאכרו
 לפני שלשים יום ה שתי גנות
 זו על גבי זו היו יוק בתיים י מאיר
 אם של עליון וירודה אם של מתון
 איר מאיר ומה אם ירעה עליון ליטול
 את עפרו או יבאן יוק איר ירודה
 ומה אם ירעה הקמתן למלאכתו
 עפר אוקבאן יוק איר מאיר וכו' מאיר
 ששניהם יכולים למחותה עליו זה
 כן יוק זה חייאק שמעון ין כל
 שהעליון יכול לפשוט את ירודה וליטול
 הרי הוא שלו והשאר של מתון
 פ ר כ ה ל ח

שותפים שרעו לנשות מחיצה בחצר
 בונים את הכותל באמצע מקום שנתן
 לבנות גביל גוית קפסים לבינים בונים
 הכל כמות המדינה בגביל זה נתן של
 שלשה טפחים וזה נתן שלשה טפחים
 ובגוית זה נתן טפחים ומחצה וזה
 נתן טפחים ומחצה ובקפסים זה נתן
 טפחים ובלבינים זה נתן טפח ומחצה
 וזה נתן טפח ומחצה לפיכך אם נפל
 הכותל המקום והאבנים של שניהם ג
 וכן בגנה מקום שנתן לעד אבל בקדשה
 מקום שנתן לעד אבל בקדשה מקום
 שנתן שלא לעד אין מחייבין אותו
 אלא אם רעה בונים לתוך שלו ועשה

הדיק משני איבע אמה וכו' חלקי חלקי איבע אמה ה
דידיקן את המן מן השוכר איבע אמה כזו שלא תקפין נמיה ואי כהנה
מן המורה איבע אמה כזו הדיקן את המן מן השוכר מן המנה
חמשים אמה לא יעשה אום שוכר כגור שלי אלא אם כן

חמישים קבים לזה יהודה אתשעת
חמישים קבים לזה ותשעת חמישים
לזה ולא את הגנה עד שיהא אנה חמי
קב לזה חמי קב לזה וכדומה יעקב
בת חבני לא את הטקלין ולא את
המתקן ולא את השוכר ולא הטלת
ולא את המדחין ולא את בית חבר
עד שיהא אנה כזו לזה וכדי לזה אמה
במשן שאין שניה רוצין אבל בושן
שתהון רוצין אפילו פחות מן מקוח
חולקן וכיוצא דקודש אתעל פי
ששתהון רוצין לא מחולקן
פר כא הל ו

לא יחפור ארוך בור סמוך לבור של חברו
ולא יחפר ולא יבנה ולא יאמתהמים
ולא יבנות של כובסים אלא אם כן
הדיקן מסתלו של חברו שלושה
טפחים וסד בסיד מדחיקן את הוצפת
האת החבל ואת המלח ואת הסיד ואת
הסלעים מכותלו של חברו שלשה
טפחים וסד בסיד מדחיקן ארבע
הדרעים ואת המחרושה ואת מי
בזלים מן הכותל שלשה טפחים
מדחיקן את הריחים שלשה מן
השוכר שחן ארבעה מן הדין ואת
התמד שלשה מן הכללא שחן
ארבעה מן הספא ל לא מעמיד

אדם כגור בתוך הבית אלא אם כן
אדם אמה ביה מעמידו בעליה על שיהא הבור גובה שלושה טפחים
בבית המדרש חייב שיהא גובהו ששה טפחים אלא אם כן נאמרו כל השוכרים בזה הבית
שהם חייבים עליו ששה טפחים ו' א' י' ט' אדם חנה של ערומים ושל חנוכה ושל חורב ארבע
עשרה מן המדרגה בין הגגות אם לא ארבעה חנה שבתים יכול למחור ביה
יש לו איש ויש לו איש ולא יקול הדין ואין עשה כלין ודין ומיכר בשוק
אין איש ויש לו איש יכול למכור לא מקול הפטיט ולא מקול הדין ולא
מקול המסחר ו' כי שירה כגור סמוך יכנה חבנו א' י' ט' אדם אלא אם כן

יש לו חמישים אמה לכל רוחו יהודה
אמה בית ארבעות כורים מלא שנה היתה
ואם לקחו אפילו בית רבועו היה הוא
כחוקתו ו נפיל שנמצא בתוך ח
חמישים אמה הרי הוא של בני השוכר
חוץ מחמישים אמה הרי הוא של מוכרו
נמצא מן שני שוכבות קרוב לזה שלו
לזה שלו מחצה למחצה שניהם מחולקת
ו מדחיקים את הארץ מן העיר עשרים
חמש אמה וחורב והשקמה חמשים
אמה אבא שאול אום כל ארץ סדק
חמישים אמה אם העיר גדולה קוצו
ואינו נתון דמים ואם הארץ קדם קוצו
ותתן דמים ספק זה קדם וההדרים קוצו
ואינו נתון דמים ח מדחיקין גרן
קבועה מן העיר חמשים אמה לא יעשה
אדון גרן קבועה סדק שלו אלא אם כן
יש לו חמשים אמה לכל רוח מדחיק
מנטיעותיו של חברו ומניירו וכדי שלא
מזיק ט מדחיקים את התבולות ואת
הקביות ואת הבמסדיקין העיר חמשים
אמה ואין עושין בודסקי אלא למחור
העירו עקובה אומליל רוח הוא עשה
חוצ מן העיר ומדחיק חמשים אמה
י מדחיקן את המישרה מן המדק
ומן המדשים מן הבעלים ואת החתול
מן הדבורים ריחיה מתיר בחתול וא
מדחיקן את הארץ מן הבור עשרים
חמש אמה וחורב והשקמה חמשים

ליום שזה הכל חזקה שלש שנים
 ואינה טיב ליום ב' וישמעאל
 של שזה חז' טיב בראשונה של שנה
 חז' טיב באחרונה ושנים עשר חז' ט'
 יעקובה או חז' שאחד בראשונה
 חז' שאחד באחרונה ושנים עשר
 חז' שבאמצע ארבעה עשר חז' שא'
 וישמעאל במי רבין אמרין בשזה
 הלכין אבל בשזה האילן כנס ארת'
 תבואתו ומסק את ותו כנס את קינו
 הרי אלו שלש שנים ג' שלש ארסות
 לחזקה היתה ועבר הרבין וציליה
 בהתה והחזיק בגליל בגליל והחזיק
 בהתה אינה חזקה עד שתוא עמו
 במדינה אמר והתה לא אמרו שלש
 שנים אלא כדו שיהא באספניא חזוק
 שנה וילכו ויריעה שנה וילכו או
 שנה אחת ו' ל' חזקה שאין
 עמה טענה איתן חזקה אלו מהא'
 עושה בתוך שלי שלא יצא לי אום
 רבין אינה חזקה שפירמה לי טענה
 בתנה הרי ה' חזקה תבא משה ידעה
 אינו ירין טענה ה' השותפים
 האריסים והאפירופים אין להם
 חזקה אין לאיש חזקה בניכסי אשתו
 ולא לאשה בניכסי בעלה ולא האב
 בניכסי רבין ולא רבן בניכסי האב בני
 רבנים אמרין במחזיק אכל במתן
 מתנה האחים שחולקו המחזיק

אמרין למעלה רבין מרדכי אס
 הבורקוס קורין ותקנמים ואס
 האילן קדם לאיקוז ספק חזקה
 קדם לאיקוז ויוסדה אן אפ' על פי
 ששבור קדם את האילן לאיקוז וה'
 חזקה בתוך שלושה נטרע בתוך של'
 ו' לאישע אדם אילן סמוך
 לשדה חבירו אלא אסן היחזיק
 ממנו ארבע אמות אחד גפנים ואחר
 כל האילן היה נדר בנינים ומסומן
 לתד היה שרשי יורטין לתוך שדה
 חבירו מעמיק שלשה טפחים כדו
 שלא יעוב את המזרשה היה חזקה
 בדר ושנה ומערה קורין ויחד והענין
 שלו י' אילן שתוא עמה לתוך
 שדה חבירו קורין מלא מדוע על
 גבי המזרשה והחזיק והשקמה
 כנגד משקלת בית השלוחים כדו
 האילן כנגד משקלת אבא שאול א'
 כל אילן סמוך כנגד משקלת יד אילן
 שתוא עמה לי שותפים קורין
 כדו שתוא עמה עבר ברוכבו יתה
 אום טענת פישתן או זמורתו שמעון
 אין כל האילן כנגד המשקלת ספק הוט'
 העומק פ' כ' ה' ה'
 חזקה בתים בורות שוחים ומענות
 מרחצות טובכות בית הגדים בית
 השלוחים ועבדים וכל שהוא עושה
 פרות בדר חזקה שלש שנים וטיב

מבכסי הגז ועל גדר פרוץ לשהוא הרי
 חחוקה ו שנים מעדים אותו ש
 שאכלה שלוש שנים נמצא חמשים
 משלמים לו את הכל שנים בראשונה
 ושנים בשניה ושנים בשלישית
 משלים ביניהן שלשה אחין ואחד
 מיצטתן עמיהן הרי אלו שלש עתות
 והן ערות אחת ו אלו דברים שיש
 להן חוקה ואלו אין להן חוקה הרי
 מעמיד בהמה בחצר מעמיד תביר
 וכדיום וריחיים ומגדל התרנגולים וכוונן
 ויכלו בחצר אינה חוקה אבל עשה
 מחיצה להמנו גובה עשרה טפוחין
 וכן לתנור וכן לכירים וכן לריחים
 הכנים תור גליון לתוך הבית עשה
 מקום לזכרו עמוק שלושה או גובה
 שלושה הרי חחוקה זו המדוברת
 לו חוקה וישלמקובו חוקה
 המוחל לאישלה חוקה סולם מערי
 אין לו חוקה חלון מערית אין לה
 ולנורית ישלה חוקה איה היא חלון
 מערית כל שאין ראשו של אדם יכול
 ליכנס לתוכה ויהיה אומאם יש
 לה מלבן את עלפי שאין ראשו של
 אדם יכול ליכנס לתוכה הרי חחוקה
 ט וזו עד טפח יש לו חוקה ויכול
 למחות פחות מטפח אין לו חוקה ואינו
 יכול למחות ו לא יפסח אדם חלונתו
 לחצר שתפוס לקח בית בחצר או

אחת לא יפסחין לחצר שתפסין
 בנה עליה על גבי ביתו לא יפסחין
 לחצר שתפסין אלא אם רצה בונה
 חדר לפנים מביתו ובונה עליה על
 גבי ביתו ופותחה לתוך ביתו יא לא
 יפתח אדם לחצר שתפסין פתח כנגד
 פתח חלון כנגד חלון המדקטן לא
 יפסחין חדר אחד לא יפסחין שנים אצל
 פתחו הואיל שנת הרבים פתחו כנגד
 פתח חלון כנגד חלון המדקטן עשה
 אתו חדר אחד עשה אותו שנים יב
 אין עושין חלל פתח רשות הרבים
 ברות שיחים ומערות ואלעזר מתיר
 כדי שתהא עולה מהלכות טענות
 אבנים אין מוציאין ויוזן וכוונן ערות
 לרשות הרבים אלא אם רצה כונס לתוך
 שלו ומציא לקח חצר ובה יוזן ובע
 תביר מעריות הרי חחוקה
 פ' כג הל' יב
 המוכר את הבית לא מכר אתה בנימין
 עלפי שהיא פתוחה לתוכו ולא את
 החצר שלפנים ממנו ולא את הגבולות
 שיש לו מעקה גובה עשרה טפחים
 ו החוקה אומאם יש לו צומת הפתח
 את עלפי שאינו גובה עשרה טפוחין
 אינו מכור ב לא את הסוד ולא את
 החרות את עלפי שפסגו עומקה
 וחומה צריך לקחו לו חדר ומחוד ו
 עקבה בזמן שאמר לחוצן מאלו

שאיני עריך ליקח לו דרך מנכר לאור
 ו עקבה או איני עריך ליקח לו דרך
 וחכמה או עריך ליקח לו דרך
 המוכר את הבית מכר את הדלת אבל
 לא את המפתח מכר את המפתח
 קבוצ אבל לא את המטלטלת מכר את
 האסטרונום אבל לא את הקלל מכר
 תבואה מכר כורים בזמן שהם לו הואכל
 מה שבטכוריהי כולם מכרים ו
 המוכר את החצר מכר בתים ברות שוחים
 ומערות אבל לא את המטלטליון בזמן
 שאינו לו הואוכל מה שסתוכה הרי
 כולם מכרים בין כך ובין כך לא מכר
 את השחין ולא את בית הבד שבתוכה
 ללמד או המוסר את החצר לא מכר
 אלא אוירה של חצר ה המוכר את
 בית הבד מכר צות הים ואת הממלל ואת
 הכתולות אבל לא מכר את הכירון
 ולא את הגלגל ולא את הקורא בזמן שה
 לו הואוכל מה שבטכוריהי כולם מכרים
 כלער או המוסר את בית הבד מכר
 את הקורא ו המוסר את המחוץ
 לא מכר לא את הנפרים ולא את
 הספסלים ולא את הגלגלים בזמן שהם
 לו הואוכל מה שבטכוריהי כולם מכרים
 מכירין בין כך ובין כך לא מכר לא
 ואת המעורות שלמים ולא את אונות
 של עינים ו המוכר את העיר מכר
 בתים ברות שוחים ומערות מחוצות

שותכות בית הקדים ובית השלוחים אבל
 לא את המטלטליון בזמן שהם לו הוא
 וכל מה שסתוכה אפילו היו מה שהנה
 ועבדים הרי כולם מכורים רב שמעון
 בן גמליה א המוכר את העיר מכר את
 הפנטר ט המוכר את השדה
 מכר את האבנים שהן לימורה ואת
 הקנים שבכרם שהן לעורט ואת
 התבואה שהיא מחובבת לקרקע ואת
 מחוימת הקנים שהיא פחותה מבית
 רובע ואת השומרה שאינה עשויה
 בטריט ואת החרות שאינה מחכב
 את בתולת שיקמה ט אבל לא מכר
 לא את האבנים שאינם לימורה ולא
 ולא את הקנים שבכרם שאינם לימורה
 ולא את התבואה שהיא לתרשה מן
 הקרקע בזמן שהם לו היאוכל מה שב
 שבתוכה הרי כולם מכורים בין כך ובין
 כך לא מכר לא את מחוימת הקנים שהיא
 בית חבציל ולא את השומרה העשויה
 בטריט ולא את החרות המחכב ולא
 את סדן שיקמה י לא את הבור
 ולא את הגת ולא את השתד בין חורבים
 בין שלמים עריך ליקח לו דרך ו עריך
 עקבה וחכמה או איני עריך ליקח לו
 דרך מורה ו עקבה בזמן שהם לו הוא
 מאלו שאיני עריך ליקח לו דרך מסך
 לאור ו עקבה או איני עריך ליקח לו
 דרך וחכמה או עריך ליקח לו דרך יא

במי דברין אמורין במזכר אבל בנתן
 מענה נתת את כלל האחים שחלקו
 וכו' בשדה וכו' במלך הפתח וכו' בנכסי
 העז החזיק בשדה החזיק במלך המקדיש
 המקדיש ^{א"ל} הקדיש את כלל שבעין או
 החזיק המוסב ואת סבן שיקמה
 פו כד הל א

המזכר את הספינה מזכר את התורן
 ואת הנס ואת ההונן ואת כל המטות
 אותה אבל לא מזכר לא את העבדים
 ולא את המדענים ולא את האסתיקי
 בזמן שאמרו לו היא וכלמה שבתוס
 קריכות מזכרין ב מזכר את הקרון
 לא מזכר את הפרדות מזכר את הפרדות
 לא מזכר את הקרון מזכר את העמד
 לא מזכר את הבקר מזכר את הבקר לא
 את העמל ו יחודה או הדמים מודיעין
 מינז אמלו מזכר לי עימך במאות
 וזו הדבר מדוע שאין העמד במאות
 זהו וחכמי אב אין לדמים ראיה ג
 המזכר את החמור לא מזכר את כליו
 נחוס המדי או מזכר את כליו ו יחודה
 צוב פעמים מזכרים פעמים שאין
 מזכרין מינז היה חמור לפנו וליו
 עליו אמלו מזכר לי חמור ו כליו
 מזכרים חמור הוא אין כלו מזכרין
 ו המזכר את החמור לא מזכר את
 הסיוח מזכר פרה ולא מזכר את בנה

מזכר אשפות מזכר וזבחה מזכר בוז מזכר
 מימיו מזכר שתך מזכר יותם מזכר סוחת
 מזכר דבורים הלוקח פרות שתך מזכר
 במך הראשונה פרות כמות טעל שלשה
 טוליס ומסוס חלות רבש מביח שתי
 חלות ויתם לקרוץ מניח שתי גופיות
 ה הקונה שתי אילנות מתוך שלוחיו
 הרי זה לא קנת קרקע ומאור אפס
 קרקע היתרלו לא יישפר העולה מן
 הניע שלו ומן השדשים של בעל הית
 ואם מת אין לוקקע ו קנה שלשה
 קנה קרקע היתרלו יישפר העולה
 מן השדשים שלו ואם מת יש לוקקע
 המזכר את הראש בבהמה גסה לא מזכר
 את הדגלים מזכר את הדגלים לא מזכר
 את הראש מזכר את הקורות לא מזכר
 את הכבד מזכר את הכבד לא מזכר את
 הקנה אבל בבהמה זקה מזכר את הראש
 מזכר את הדגלים מזכר את הדגלים לא
 מזכר את הראש מזכר את הקנה מזכר ^{א"ל}
 את הכבד לא מזכר את הקנה ו
 ארבע מדות במזכרים מזכר לו חיותם
 יפות ונימצאו רעות שלקמן יכול לחזר
 בו רעות ונימצאו יפות המזכר יכול
 לחזר בו רעות ונימצאו רעות יפות
 ונימצאו יפות אין אחד מהן יכול לחזר
 בו שמתית ונימצאות לבנה לבנה ומס
 ונימצאות שמתית עניה של בית וני
 ונימצאו של שקמה של שקמה ונימצאו

של בית מן ותימא חומץ חומץ ותימא
 מן ותימא וכולם לחוד בתן ט
 המוכר פירות לחבירו משך ולאמור
 קנה מיד ולא משך לאקנה אם היה
 פיקוח סוכר את מקומן הילוקי פשתן
 מחבירו הרי זה לאקנה עד שיעלה
 מקום למקום ואם היה מחובר לק
 לקרקע ותלש כל שהוא קנה י המוכר
 מן ותימא לחבירו והקולו או שהיה לו
 עד שלא נתמלא את המידה למוכרו
 ומשמתמלא את המידה לוקמה המידה
 סוסד ביניהן משערה החבית נשברה
 לסוסד חייב להטיח לו שלש טפחין
 הדינא ותימא את הדין של לוקמה זה
 והחנות חייב להטיח לו שלש טפחין
 ר היתה יום בלילו שבת עם חשיכה
 פטור יא השלח את גב אצל
 החנות ומיד לו באסר טפחין ונתן
 לו את האסר שבו את העלוות
 ואיבר את האסר החנות חייב
 והיה פטור שעל מנת כן שלחו
 מדין חכם לה יהיה בזמן שהא
 עלוית ביד המוכר ומיד החנות
 לתוכה החנות פטור יב הפיקוח
 נקנה את מותרו אחת לשלושים
 חס בעל הבית אחת לשנים עשר
 חרש יבן שמעון בן גלוי א חילוק
 הדברים החנות נקנה את מותרו
 פנימית בשבת וממנו את המשקלית

פעם אחת בשבת וקנה מאותים על
 למשקל המשקל יב אסר שמעון
 בן גלוי במי ודמים אמרים בלח
 אכלי כבש אינו יעקב חייב להחזיק
 לוטפח היה שוקל לו עקבין נטלו
 גרומים אחד לעשרה בלח ואחד לעי
 לישדים מבש יד מקום שנתנו
 למד בוקה לא ימד בסאבטא
 לא ימד בוקה למחוק לא ימדו שלח
 לתדוש לא ימדוק

פר כה הל יד

המוכר פרות לחבירו ולא יצמחו אצלו
 ורע פישתן אינו חייב באחריותו יב
 שמעון בן גלוי אסר ורענו נטה שאסר
 נאכלין חייבין באחריותו יג המוכר
 פרות לחבירו הדין המקבל עליו רובע
 טמנת לסאה תאנים מקבל עליו עשר
 מתלו עות למאה מותק שלחן מקבל
 עליו עשר קוסקות למאה קינקינים
 בשחן מקבל עליו עשר פוטסות למאה
 ג המוכר מן לחבירו והחמין אינו
 חייב באחריותו אם ידע שישו מחמין
 הדין זה מקחו טענת אסר לו מן מוסס
 אמי מוכר לך חייב להעמיד לו עד הע
 הענות ישן משלא אישוקד מיושן
 משלש שנים ד המוכר מקום לחבירו
 לבנות לו בית וכן המקבל מחבירו לבנות
 לו בית בית חתנות לבנו או לבית אלמנית
 לבנו בונה ארבע אמות על שש דר עקל

שיעור ודרך הקדש אין לה שיעור
 המעמד דימי יתפורין אמרובית
 אתבעת קבים ט המוכר מקום
 לחבירו לעשות לו קבר וכו' המקל
 מחבירו לעשות לו קבר עושה תוכה
 של מענה ארבע אמות על שש ופותח
 לתוכה שמונה כוכים שלשה מיבן
 ושלשה מיבן ושנים מבטן והכוכים
 אחדו ארבע אמות ורומן שבעה וחמין
 ששה ו שמעון אי עושה תוכה של מענה
 שש על שמונה ופותח לתוכה שלשה
 עשרין ארבעה מיבן וארבעה מיבן
 ושלשה מבטן אחד מימין הפתח
 ואחד מימין השמאל ועושה חייט על
 פתח המענה שש על שש כמלא
 משה ופותח לתוכה שתי מערות אחת
 מיבן ואחת מיבן שמעון אי ארבע
 לארבע וחמין וחמין שמעון בן גלילי
 הכל לפי הסלע פ' כו ה' ט
 האומר לחבירו בית כור עפר
 אמ מוכר לך חור שם קעים עמוקים
 מעשרה טפחים או סלעים גבוהין מעשרה
 טפחין אינו נמדדן עמה פחות מיבן
 נמדדן עמה ואם אמר לו בבית כור
 אפילו היו שם קעים עמוקים יתר
 מעשרה טפחין או סלעין גבוהין
 יתר מעשרה טפחין הרי אלו נמדדן
 עמה ב' בית כור עפר אמר מוכר
 לך מזה בחבל פחות כל שהוא יסוד

וישמענו או פתבקר היא או הדומה
 לעשות רפת בקר בונה ארבע אמות
 על שש בית קטן שש על שמונה
 גדול שמונה על עשר טריקלין עשר
 על עשר רומן בחיץ ארבע וחמין
 רחבו וראיה לדבר רבן שמעון בן
 גלילי אמר כבינין ההיכל ה' מ'
 שיש לו בור לפנים מביתו של חבירו
 נכנס בשעה שדרך בני אדם נכנסים
 ויוצאים בשעה שדרך בני אדם יוצאים
 ואינו מכניס את בהמתו ומשקה
 מבורו אלא מלאי משקה מבורו
 זה עושה לו פתחת וזה עושה לו
 פתחת ו מי שיש לו בור לפנים
 מבורו של חבירו נכנס בשעה שדרך
 בני אדם נכנסים ויוצאים בשעה שדרך
 בני אדם יוצאים ואינו מכניס לתוכה
 תבנים ולא יכנס לתוכה לתוך שדה
 אחרת וחמין ויריע את הדרך ו
 נתנו לו דרך מן היצד מדעת שניהם
 נכנס בשעה שהוא רוצה ומכניס
 לתוכה תבנים ולא יכנס לתוכה
 לשדה אחרת וזה וזה אינו ראשון
 לזויעה זה מי שהיתה דרך הרבים
 עוברת לתוך שדה ושלח ונתן לה
 מן היצד מה שתתן נתן ושלו לא
 היגיעו דרך החיץ ארבע אמות ודרך
 הרבים שש עשרה אמה ודרך המלך
 אין לה שיעור ודרך הקבר אין לה

או הותר כל שה ואיתור ואם אלו
 אם חסר את יתר אפילו פחת רובע לסאה
 או הותר רובע לסאה היוצא עטר
 מיכן יעשה חשבון ג מה הוא
 מחזור לו מעות אם רעה מחזור לו
 קרקע נלמה אמרו מחזור לו מעות
 אלא ליחפות כוחו של מוכר שאם
 שייר בשדה בית תשעות קבית ובגנה
 בית חצי קב וכדבריו עקבן בית
 רובע מחזור לו את הקרקע לא את
 הרובע בלבד הוא מחזור לו אבל המעות
 ד מדה לחבל אם חסר אם יתר במטל
 אם חסר ואם יתר מדה לחבל ביטול
 מדה לחבל את אם חסר ואת אם יתר
 כדבריו בן ננס ביסומנין ובבבבב
 פחת שתות היוצא עד שתות וכה
 ה האומר לחבירו חצי שדו אני מוכר
 לך משמנים בניחון ונטל חצי שדהו
 חציה בידם אני מוכר לך משמנין
 בניחם ונטל חציה בידם ומקבל עליו
 מקום הנדר וחריץ בן חריץ במה הוא
 חריץ ששה טפחים ובין חריץ שלשה
 פר כו הל ה

יש נחלים ומנחלים נחלים ולא נחלים
 נחלים ולא נחלים לא נחלים ולא
 נחלים אלו נחלים ומנחלים האב
 את הבנים והבנים את האב והאחים
 טו האב נחלים ומנחלים האיש את
 אמו והאיש את אשתו ובני אחותו
 נחלים ולא נחלים האשה את בנה

בבבב
 בבבב
 בבבב

והאשה את בעלה ואחי האב נחלים
 ולא נחלים והאחים מן האב לא
 נחלים ולא נחלים ב סדר הנחלות
 כד הוא ואיש כי ימות ובבבב לו
 והעדות ותו הבן קודם לבתל יוצא
 יריכו של בן קודם לבת הבת קודמת
 לאחים וכל יוצאי ירכה שלבת קודמת
 לאחים והאחים קודמת לאחי האב
 זה הכלל כל הקודם במלה יוצאי ירכה
 קודמת והאב קודם לכל יוצאי ירכה
 ג בנות על פחד נטלו שלשה חלקין
 במלה חלק אבותן שהיה עם יוצאי
 מצרים וחלקו עם אחיו בנכסי חפר
 ושהיה בכור נטל שני חלקים ד
 אחד הבן ואחד הבת במלה אלא
 שהבן נטל שני שנים בנכסי האב ואינו
 נטל שני שנים בנכסי האם והבנות
 נחונות בנכסי האב ואינו נחונות
 בנכסי האם ה האם איש פלוני בני
 בכור לא יטול שני שנים איש פלוני
 לא יירש עם אחיו לא אם כלום שהיתה
 על הפתח שבטורה המחלק ובסיוע
 פור ריבה לאחד ומיעט לאחד הישות
 להן את הבכור דבריו קיימין ואם אי
 משם ידעה לא אם כלום סג בין
 בתולה ובין באטעין ובין בסוף משב
 מתנה דבריו קיימין ו האם איש
 פלוני שני במקום שיש בת ביתו שני
 במקום שיש בן לא אם כלום שהיתה
 על הפתח שבטורה ו יוחסין בירקא

האב קודם
 לאחי האב
 לא אחי האב

כדרך שנשאתם אתם אין שומעין להן
 אלא אמה שעתן להן אמהן נטו יא הינה
 בנות גדולות הקטנות ואין הגדולות מתע
 מתפרנסות על הקטנות ולא הקטנות
 נזונות על הגדולות אלא חולקות בשווה
 על הבנים ובנות מבנים שהבנות נזונות
 על הבנים ואין נזונות על הגנות
 פו כח הל יא

מי שפית הניח בנים ובנות בזמן שהתקסן
 מרבין הבנים ירשו הבנות וזנו בזמן
 שהתקסן ממזעטין הבנות וזנו הבנים
 ושאלו על הפתחים ארמון אום בשביל
 שאנו זכר היפסדת אמרין גמליה
 ראה אני את דברי ארמון ב הינה
 בנים ובנות וטומטום בזמן שהתקסן
 מרבין הזכרים רחין אלו אע"הנן
 הנקבות בזמן שהתקסם ממזעטין
 הנקבות רוחה אלו אע"הזכרים האם
 אם ילדה אשה זכר יטול משה אם
 אם ילדה זכר טטל משה ואם נקבה
 מאתים ילדה נקבה טטלת מאתים
 אם זכר מנה ואם נקבה מאתים ילדה
 זכר ונקבה הזכר טטל מנה והנקבה
 מאתים י ילדה טומטום אינו טטל
 אם אכל מה שתלו אשתו יטול הרי
 זה יטול אם אין שם יורש אלא הוא
 יורש את הכל ד הינה בנים גדולים
 הקטנים הישפחו גרלים את הנכסים
 הישפחו לאמצע אם אמרו ראו מה
 שהינה לנו אמרתי אני עושין ואוכלין

או אם על מי שהאראו ליליהמה
 דבריו קיימין על מי שאינו ראוי לה
 לירושה אין דבריו קיימין ו הכותב
 נכסיו לאחרים הניח את בניו מה
 שעשה יעשה אבל אין רוח חכמה
 נחה למנוחן שמיעונו גמליה יא
 אם לא היו בניו מהגון בשורה זכר
 לטת ח האם זה בני נאמן וזה
 אחי אינו נאמן יטול עמו בחלקות
 יחדו נכסים למקום נפילו נכסים
 ממקום אחר יירשו אחיו עמו מי
 שמת ונמלט את דמי אמתו קשורה
 על ירכוהו ו אמה כלום ויטה בה
 לאחר בזמן היירשין ובין שאינן
 היירשין דבריו קיימין ט הכותב
 נכסיו לבניו עריך שיסתוב מהיום
 לאחר מותו זכר יחזיק ו יוסה אם
 אינו עריך הכותב נכסיו לבניו לאחר
 מותו האב אינו יכול למכור מפני
 שהן כתובים לבן והבן אינו יכול ל
 למכור מפני שהן ברשות האב ממ
 האב מכורין עד שמת ממד הבן
 אין ללקוח בהן כלום עד שמת האב
 האב תולש ומאכל לכל מי שירצה
 ומה שהניח תלוש הרי הוא שלישי
 הינה בנים גדולים הקטנים אין
 הגדולים מתפרנסין על ידי קטנים ולא
 קטנים נזונות על הגדולים אלא חולקים
 בשווה נשאו גדולים נשאו קטנים
 ואם אמרו הקטנים הרי צינו נשאים

הישפחו
 הישפחו

הישכחו לעמך ה' וכן האשה הי
 שהיטבה את הנכסין השביתה
 לאמצע אס אמרה ראו מה שהניח
 לי כעל ידי אני ערשה ואכלת השביתה
 לעצמי ו האחים השותפים
 שפיל אחד מהן לאמנת נפל
 לאמצע חלה ויתפא מתפאמלה
 עצמו האחים שער מידתן שר
 שושני נות בחיי האב חורה השועבית
 חורה לאמצע שהשו שרית נעבת
 כבית דין אבל שולח לחברו כדיון
 וכדי שמן און נגדים בבית דין נפני
 שהן נגילות חסדים ו השלח
 סתלונת לבית חמיו שלח שם נמנה
 מנהואל שם סעודת חתן אפילו
 בדין איס נבין לאאל שם סעודת
 חתן הרי אילו נגדים שיש סתלות
 מרובים כדי ששאו עמה לבית נעלה
 הרי אילו נבין סתלות ממנועין
 כדו שהיטב שסון היא נביר
 אביה איס נבין ה שנת מע
 שנת נכסין לאחרים שיה קקע
 כל שהיא מתנת קיימת לא שיה
 קקע כל שהיא איס מתנת קיימת
 לאמת מה שנת מע והוא אום שנת
 מענה יתן אום כדו שנת עין
 להביא ראיה שהיא שנת מע דבר
 ו נאוי חכם אום המינא מתברר
 עלה הדין ט המחליק נכסין
 על פני אליעזר אום אחד בראית

מסכן נכסים שיש להן אחריות נקנים
 כנסן ובשטר ובחוקה ושואן להן
 אחריות איס נקנים אלא במשטר
 אמרו לו מנישה באימן של בני חבל
 שהיתה חולה אמרה תתקן כדו בני
 לביתי והיא בשנים עשר מעד מתה
 וקיימו את דבריה צם להן בני חבל
 תקדים אימים ו חכם אום בשבת
 דבר קיימים מפני שאינו יכול לתת
 אבל לא בחלו יהושע יוב שסת אמרו
 כל חומר בחול יא כירטאנו וכיס
 לקטן ואין וכיס בגדו יהושע אום
 בקטן אמרו כל חומר בגדו יב
 נפל הבית עליו ועל אביו עליו ועליו
 יורשו והיתה עליו סתובת אשרה
 ובעל חוב יורשי האב אום הבן מרת
 ראשון ואחר כך מת האב ובעל חוב
 אום האב מת ראשון ואחר כך מת הבן
 בית שמי אום מחלוקת ובית הלל אום
 נכסים כחוקתן י נפל הבית עליו
 ועל אשתו יורשי הבני אום אשרה
 משה ראשון ואחר כך מתו בעל חוב
 האשה אום הבני מת ראשון ואחר כך
 מתה היא בית שמי אום מחלוקת ובית
 הלל אום נכסים כחוקתן מתו בחוקת
 יורשי הבני נכסין הליכסין היטאן
 עמה בחוקת יורשי האב יב נפל
 הבית עליו ועל אביו ועל אלו מורין
 שחלוקת צרי עקשה מדה אמנות
 שהנכסין כחוקתן אלו בני עמי ע

על חלוקת אט מחזק מיטעדיס אלא
שבאתה לזולק עלינו אתה שוים
פי כט הל י

גט פשוט ערו מוטו מקושר לאחור
פשוט שכתבו ערו לאחורו מקושר
לכתב ערו מתוכו שניהן פסול
ר חנניה בן גמליאל אומר מקושר שכתבו
ערו מתוכו כשר מפני שהוא יבול
לעשותו פשוט רבן שמעון בן גמליאל
אמר כל כמות המדינה ב גט פשוט
ערו בשנים מקושר בשלשה פשוט
שכתבו שני ערו שניהן פסולין
כתב בו חזק מאה דיהימו סלעין ע
עשרין אין לו אלא עשרין חזק מאה
דיהימו סלעין תלתין אין לו אלא סוף
חזין די דאיתן ונימחוקו אין פחות
משנים כסף סלעין דיאען ונימחוקו
אין פחות משנים דרכות דיאען
ונימחוקו אין פחות משנים ג
כתב בו מלמעלה מנה ומלמטה מאתים
מלמעלה מאתים ומלמטה מנה הכל
הולך אחר התחתון ואם כן למה כתבין
את העליון שאם תימחק את אחת
כונה התחתון למד כונה העליון ד
כתבין גט לאיש את עלפי שאין א
אשתו עמו ונסתור לאישה אתה ע
פי שאין בעלה עמה וכל כך שיהא
מכירה תבע נותן שכר ה כתבין
שטר ללוה את על פי שאין המלוה
עמו ואין כתבין למלוה עד שהא

X1
2
3

הלוה עמו והלוה נותן שכר ו
כתבין שטר למוכר את עלפי שאין
הלוה עמו אין כתבין ללוה עמו
שהוא המוכר עמו והלוה עמו את
השטר ו אין כתבין שטר ארוגים
ונשואים אלא מדעת שניהן התחתן
נותן שטר שטר ארוגים וקבלות
אלא מדעת שניהן והמקבל נותן שטר
שטר ברוגים וכל מעשה בכתבין אלא
מדעת שניהם ושניהם נותבין את
השטר רבן שמעון בן גמליאל אומר
כתבין שנים לזה עצמו ולזה עצמו
ה מי שפרע מקצת חובו והישלש
את שטרן אלו אם לא נתתיף מיכן
ועד יספיק לו שטר הירבע וקולא
עכו ויסה א יט ור יהודה א לאיתן
ט מי שמתק שטר חובו למעמד
עליו עדים ובא לפני בית דין חזק עומד
לו קיום איש פלגן איש פלגן מתק שטר
כיום פלוגל וכל ערו י מי שפרע
מקצת חובו והתה א יתליף ור יסה
א יכתוב שטר א ר יהודה עמיאל
ה עריך להיות שומי שוכר כוונתו
אילו ר יסה וכו פה לו ואלו עכומ
שלוח יא שני אחים אחד ע
ואחד עשר והינח להן אביהן פ
מחזק ובית הבר עשאן לשכר עשאן
לאמצע עשאן לעצמות עשר א
לעני קח לך עבדים ויחזינו במרחק
קח לך חתים ובא ועסק בבית הבר י

ומה לא מבקשים עשותם ולא מבקשים
 בני חורים זכר לזכרם ולזה החוק
 את אחד בשוק זכר לזה החוק וזה
 לזכרם שלא על שם הילוח וזה
 הוא הענין שהוא חייב לו זכר לזה החוק
 ואני נתיין לזה חייב שכן על מצת הילוח
 זכר ושמעאל הדוריה לחכים ועסק
 בדין מצונות שאין ספק בעצמות
 נחל שכן שכן במעין נחל חרטה
 לעסק בדין מצונות ישמעאל את
 שמעון בן עס

פ ל ה ל

סדרון פי א

דיני מצונות בשלושה גילוחות
 בשלושה נוק חייב נוק בשלמי
 ותשלמי ארבעה חלקים שהם חרטה
 ומצויא שם חן בשלושה דברי לא
 חכם אם המצויא שם חן בעשרים
 ושלשה שישבו חייב עשות ב
 מצות בשלושה עשר חודש בשלושה
 עשר השנה בשלושה דברי מצא
 רבן שמעון בן גמלי ארבעה חלקים
 מתחילים ובחמשה ע שאין חובות
 ונמרון בשבעה ואם נתי בשלושה
 מעובות ו סמיכת הזקנים
 ומריפת העולה בשלושה דברי שמעון
 ו הודיה או בחמשה חליטה מצא

שנים שהיו בעיר ושם אחד יוסה בן
 שמעון ושם אחד יוסה בן שמעון
 אמן וסלים להוציא שטר חוב מעל
 זה ולא אחד וכול להוציא עליהם שטר
 חוב נמצא לאחד בין שטרותיו שטר
 של יוסה בן שמעון פרע שטרות
 כולם פרעם כי עד מעשה שלישה אם
 היו משלשים יתבטל סמך אם היו
 סמך יתבטל בהן יב האומר לבו
 שטר בן שטרותי פרע ואין פרע
 אי זה הוא שטרות כולם פרעם נמצא
 לאחד שם שנים הגדול פרע והקטן
 אינו פרע יד השלה את חבירו
 עלה ערב לא יפרען הערב אם אש
 על מצת שאין פרעתי שארית פרע
 מן הערב בן שמעון בן גמלי אס
 ישקמים לזה בזמן בן בן לא
 יפרע מן הערב זה כותב וזה
 רבן שמעון בן גמלי ארבעה חלקים
 סמך וזה בעלה מצוה יד
 חייב שמה יעשו קינותא על
 נכסיו של זה וזה את אשתו ו
 ה פלוח את חבירו בשטר נכה מבקשים
 שטרותים על ידי עדים נכה מבקשים
 בני חורים הוציא עליו כתב יד שהוא
 חייב לו נכה מבקשים בני חורים הערב
 שהוא יוצא לאחד חיים שטרות
 נכה מבקשים בני חורים מעשה בא
 לפניו שמעאל חן נכה מבקשים
 בני חורים יו זכר לזכרם אינו

אזה

בשלשה נטות יצא ובעשר שנים
 שאר דמיו ידועין בשלושה והקדושות
 בשלשה והערכים המטלטלין בשלשה
 והתורה אור ואחד מהן כהן וצדק
 בשעה וכהן ואחד כהן אבן
 דברי נפשות בעשרים ושלושה הדב
 והבדל בין בעשרים ושלושה שני הדב
 אתה אשה ואת הבדלה ואם ראת
 הבדלה והרוב שח נסקל בעשרים
 ושלושה שני השור יסקל וצם בעליו ונת
 כמיתת בעלים כן מיתת השור האר
 והדב והנמל הפרדלס והחוט מיתת
 בגשרן ושלושה וליעור א כל הקוס
 להורג וכהן עקבה א מיתת בגשרן
 ושלושה ה אין צום לא אתה שבת
 ולא את נביא השקר ולא את סוהן גדול
 אלא בתוך של שבעין ואחד ואין
 מוציאין למיתתן חרשות אלא על
 פי בית דין של שבעין ואחד אין
 מוסרין על העינין מלבערות אלא
 על פי בית דין של שבעין ואחד ואין
 עושין סעודות לבעות אלא בית
 דין של שבעין ואחד ואין עושין עד
 הכיחות אלא בבית דין של שבעין ואחד
 אין עושה בטהור אלא שלש ער
 כחות אבל עושין אחת או שתי ו
 סנהדרין גדולה היתה של שבעין ואחד
 קטנה של עשרים ושלושה מןן תורה
 שהיא של שבעין ואחד שני אספה לי
 שבעין איש מקמי ישרא ומשה על

וביהם הרי שבעים ואחד והנה אור
 שבעין ומנן לקטנה שהיא של שבעין
 ושלושה שני ושפעת הקעה והעילוי הקעה
 קעה שופעת וקעה מילת הרי עשרין
 ומנן לקעה שהיא עשרה שני על מתי
 לקעה הרי עה האתניא והושע וליב
 ומנן להביא עד שלשה משמע
 שני לאתניה אחרי רבים ליעות שחמץ
 אבי שאמר קנה עמך לטובה ואסב
 לכה נאס אחרי רבים להטות לאכהטת
 לטובה הטת לרעה הטתן לטובה על
 פי עד אחד ולרעה על פי גומס ואם אין
 בית דין שקול מוסרין על יתקעו אחד
 הרי עשרים ושלושה כמה תאבצר
 חתוי ראונה לסנהדרין מאה ומשדין
 ו חמישה אס מצותים ושלושתן כרס
 שרי עשרות
 פר ב הל ז
 סוף גדול בן חניס אותן מעיד מעידים
 אתו וחולץ וחולעים לאשתו ומבטם
 את אשתו אבל הוא אינו מבט מפני
 שהוא אסור באשתו מלו מת או נויחא
 אחד המטה אלא הן נכסים והוא מנה
 הן נכסין והוא מנה ויציא עמך על
 פתח העיר וברי ו מאור והנה אור
 אינו יציא מן המקדש שני ומן המקדש
 לא יציא ב כשהוא מנתם את האוהים
 דין כל העם עובדים והאחר זה הממונה
 מליצו בינו לבין העם כשהוא מתנסם
 מאוהים כל העם או מידן לראם כפוק

והוא אולי התבררנו השמים וכשמענו
אחתי כל העם מסובין על הארץ והוא
מסב על הפסל ג המלך לארץ ולא
דבר אתו לא מעיד ולא מעידים אתו
לאחולץ ולא חולץ לא שנתו ולא מינס
ולא מיבנים את אשתו והודה או
אם רצה לחלוץ ליכנס וכד לטוב אמרו
לו אם רצה אין שומעין לו ואזם שאין
את אלמנתו והודה אן משאחיהם
המלך אלמנט שלמלך שכן מינינו ב
ברוך שנשא אלמנט של שארית
ואתה לך את בית אדונך ואת נשי
אדונך בחיך ד מתלמת אינו
ניטא מפתח פלטרין שלו והודה
זוכה אם רצה ליטא את אחר המטה ולא
שכן מענינו ברוד שניטא אחרי משתו
של אביו שנת המלך דוד הובן אחרי
המטה אמרו לו לא היה הדב אלא
לפיס וכשמבררים אתו כל העם מסובין
על הארץ והוא מסב על הודו ה
מנוצחא לטלומתה שנת על פי ביתרין
של שבועים ואחד ופוצץ עשות לו יד
ואין משתין ברוד דרך המלך אין לך
שעת וכל העם ברוד וסמך לפינו
הוא אטל חלק מהארץ לא אהבה
לנשים אלא שמתה עשהו והודה
א מנה הוא לו פלד טלאת מסירות
את לבו ושמעין אן אפיל אתה והיא
מסירה את לבו הדי וה לא ישאנה אן
כן למת נס לא ידבה לו נשים אפילו

כאבניו ו לא ידבה לו סוסים אלא
מי מינסנו וכסתו והב לא ידבה לו
אלא מי שיתן אפסניא וכתב לו
ספר וסדה לשמו ויטא למלחמה והיא
עמו ניכנס והיא עמו וירשב בין הוא
אילו מינס והוא אכערו שן והיעוד
עמו וקרא בנבלי מי חיו ח אין
רוסבין על סוסו ואין ירשבין על ססאו
ואין משתמשין בשוביטו ואין רואין
אותו עתה אלא כשהוא מינס תפרו לא
בבית המרחץ שן שוס פשים עליך
מלך שנתא אישט עליך

פר ג הלה

דין ממונת בשלשה דהברר לו אחו
זה בחד לו אחד ושנים בדרים להם
עד אחד דבריר מאיר חכבא או שש
דיינן בדרך לתן עוד אחד ב זה
פוסל דייני שלוח והה פוסל דייני שלוח
דבריר מאיר חכבא אמתה בזמן שהוא
עביא עליהם ראיה שחן קרובים או
פסולין אבל אסתו בשירין אן מוחותין
לפי ביתרין אינו כוזב לפוסל ג
והפוסל עליו של זה זה פוסל עדי
של זהו מאיר חכבא אמתה בזמן
שהוא עביא עליהם ראיה שחן
קרובין פסולין אבל אסתו בשירין
אינו כוזב לפוסל ד אילו נאמן על
אבא מאין על אבין נאמנים על שלשה
רושע בקרר מאיר אן יבול הוא לחוד
בו חכבא אן אינו יבול לחוד בו ה

די
א

מתוך אפוסטו הרי הוא יזה כלום

פרו הל י

אחד דיני ממונות ואחד דיני נפשות
בדרישה בחזקה שם משפט אחד
היה לכם מה בין דיני ממונות לדיני
נפשות דיני ממונות בשלמה דיני
נפשות בצערם ושלמה דיני ממונות
פותרין בין לזכות בין לחובה דיני
נפשות פותרין לזכות ואין פותרין
לחובה ו דיני ממונות מטעם על
פי אחד לזכות בין לחובה דיני נפשות
מטעם על פי אחד לזכות ועל פי שנים
לחובה ו דיני ממונות מחזירין
בין לזכות בין לחובה דיני נפשות
מחזירין לזכות ואין מחזירין לחובה
ו דיני ממונות הכל למצדן וזכות
חובה דיני נפשות הכל למצדן וזכות
ואין הכל למצדן חובה ה דיני ממונות
ממונות המלמד חובה מלמד וכו' ו
המלמד זכות מלמד חובה דיני נפשות
המלמד חובה מלמד זכות אבל המלמד
זכות אין יכול לחזור וללמד חובה
ו דיני ממונות רינים ביום תעמירן
בלילה דיני נפשות רינים ביום תעמירן
ביום ו דיני ממונות עמירן ביום
בין לזכות בין לחובה דיני נפשות עמ
ב רינים לזכות רינים של אחרי לחובה
לפיכך אין רינים לא בעת שבת ולא
בעת יום טוב ה דיני ממונות
העדות והטענות מתחילין בין חובה

101

12

2

דיני נפשות מתחילים מן היום הכל
בשורין לזון דיני ממונות אין הכל
בשורין לזון דיני נפשות אלא כהנים
לוהים ודיני המשאין לכהונה ט
סהורין קטנה כחצי עורן עולה כח
שיהו ואין זה את זה ודיני סו' ו
דיני עמירן לפיכך אין אחד ממצד
ואחד מצד שטאול וזכותן ודיני מחזירין
ודיני מוכרין ודיני חובה שלמה היו
אחד כותב ודיני מחזירין ואחד כותב
דיני מוכרין והעלשי כותב ודיני
מחזירין ודיני מוכרין ודיני
שדות של המדינה חכם יושבין לפיכך
כל אחד ואחד מצד את מקומו ודיני
לסמוך סומכין מן הדין שונה אחד מן
השניים בא לו לראשונה ואחד מן
השלישית בא לו לשניה נבחרת לח
עוד אחד מן הקהל ומרשביהן לו כח
בשלישית ולא היה יושב בקדמונה
שלישית אלא יושב גמלים שומא
ואין לו יא פי' נפשות על
דיני נפשות הרי רינים בין אותן ופי' אין
עליהן טענות תאמרו מעמד ומשמעה
עד מפי עד אדם נפמן שמיענו או שלא
שארין אדם ידעין שסופו לבדוק
אותם בדרישה בחזקה ה' ה' ה'
ידעין שלא כדיני דיני נפשות ודיני
ממונות אין מהן מסור ומתכפר לו
דיני נפשות וכו' חם ה' עיתו הלוה

ה שעה וזאי זה מקום ריקסו או אף
 זאי זה יום וזאי זה שעה וזאי זה מקום
 מצדין אדם אתו היתרם בו העם
 עבדו וזה את מה עבד וזמה עבד ב
 כל המורה בו יקות הרי זה משתבד
 מעשה שבו קבוני בעקצו וזאי הם
 ומה בקרקיותם יקות אלן שבתקות
 אמאוד אתי יודיע ושנים אם אין
 יודיעו עדות בטלה וזכו יקות זה
 אחר אתי יודיע ושנים אם אין יודיע
 עדות קיימת אחד הקירות ואחד
 בדיקות בזמן שהן זכוי שים זה את
 זה עדות בטלה ג אחד אישנים
 בחודש ואחד א בשלושה עדות קיימת
 שה ידע עבדו שלוח שמה לא יודיע
 אחד אם בשלושה ואחד אי בחמישה
 עדות בטלה אחד אישתי שעות
 ואחד אי בשלושה עדות קיימת אחד
 אי בשלושה ואחד אי בחמישה עדות
 בטלה ויחודה אי קיימת אחד אי בחמש
 ואחד אי בשמוע עדות בטלה שמוע
 החמה במורה בשבע החמה במעבד
 ו הימכניסן את השני והדקן
 את מיטאו וזכרון מסוכן פוסקן
 בזכות זכ אחר מן העדים יש ללמד
 עליו חובה משתקן אותו זכ אחד
 מן התלמידים יש ללמד עליו זכות
 מעלן ומי שביין אותו עמון ריא
 היה יוד משככל היום אם יש משמש
 בזכרו שומעין לו אפילו אם ושליו

ט עד סוף כל העולם שבו מעיני קקן
 שנקלדמי אחיך מעקיס אתן מן
 האדמה איש אכזם אחיך אל אדמי
 אחיך וזכו חסד העיתון וזכ אחיך
 רמי אחיך טהרה רמי מושלך ע הענים
 ועל האבנים יב לפיך נכדא
 אדם יחיד בעולם ללמד שכל המאוב
 נפש אחת מעלן עליו כלו אדם עולם
 כל אובל המקיים נפש אחת מעלן
 עליו כולו קיים עולם כל אטפרי שים
 הקרות שלא יאמר אדם לתבירו אפא
 גדול מאבדך שלא יאמר ג א
 רשות הרבה בשמים י להוד
 גדולו של מלך מלכי המלכים הקבוצ
 טאדם טוביע מאה מעבדות סחום
 אחד ומלן דמין זה לזה ומלך מלכי
 המלכים הקבוצ טבע את כל האדם
 כמותו של ארון הראשון ואין אחד
 מן המנה להבירו לפיכך כל אחד
 ואחד סיבאוב בשבילי נכדא העולם
 י י שפא חסאמר מה לט תיעה
 וזאת והלא כבד נאף מהוא ש או
 נאה או ידע וז או שפא חסאמר
 מה לט לחייב כמות שלוח הלא א
 וזאבד ושעיס דיקה
 פ ה ה ה

היו בודקין אותן בשבע חקירות
 זאי זה שבו זאי זה שעה זאי זה
 חודש כמה בחודש זאי זה יום זאי

ללמד על עצמנו וכות שומעין לו ובלד
 שיהא ממעט בדבריו ה אס מצאו
 לו זכות פטרוהו ואם לאו מוכרין אותו
 למחר ומי דחובין חנות ונתנו ממעטין
 במאכל ולא חיו שותפין ביין כל תוסתו
 ותרשאין ונתנו בדבר כל הילתה
 ולמחרת משכימין ובאק לבית דין
 והם זכה אם אני הלא זכה ומזכה
 אם במקומו והמחייב אני הוא
 מחייב ומחייב אני במקומו המלמד
 חובה מלמד זכות אבל המלמד זכות
 אינו יכול לחזור וללמד חובה אם מעו
 בדבר סופרי דיינין מוכרין אותן ו
 אם מצאו לו זכות פטרוהו ואם לאו
 עומדין עד המעיק שנים עשר מוכן
 ואחד עשר מחייבין ובי שנים עשר
 מחייבין ואחד עשר מוכן אפילו
 עשרין ושנים מוכן ומחייבין ואחד
 ארבע איני יודיע מספרו הדיינין ו
 עד כמה מוסרין שנים שנים עד
 שבעים ואחד שלשים וששה מוכן
 ושלשים וחמשה מחייבין וכו' שלשים
 וששה מחייבין ושלשים וחמשה
 מוכן דיינין אלו כנתי אלו עד שיאזו
 אחד מן המחייבין את דברי מוכן
 פ"ו הל' ז

בידו הסוס רחוק ממנו כפי שיהא
 וראהו אם אחד יש ללמד עליו זכות
 והלא מוכן בסתרין הסוס כן ומעט
 ומעט וזו אפילו אינו ללמד על
 עצמי זכות מחייבין את אפילו
 ארבעה וחמשה פעמים ובלד שיהא
 משפטיו ב אס מצאו לו זכות
 פטרוהו ואם לאו יורא לסקלוהו
 והכרת יורא לפנו אי שפלוני קאש
 פלוני יורא לסקל על שער עבירה
 פלוני ופלוני ופלוני עד חול מי
 שהוא יודיע לו זכות שהוא ילמד
 ג רחוק מבית סקילה עשר אמות
 אור לו והיתורה שבו רך המומתים
 המתוודים שכלה מתוודה יש לו
 חלק לעולם הבא שכן מעינו בעון
 שאם לו יהו שבעני שיהא כבוד לוי
 ודי ישראל והן לו מתוודות לא לי
 מה עשית אל תכחד ממני והעו עבן
 את יהושע ויאמר אמנם אנכי חטאתי
 לוי ודי ול וזאת תכחאת עשית וימנעו
 שניתכפר לו ויודיעו שני האם יהא
 מה עברתני ועברך ליהיום הזה היום
 הזה אאתה עכור אין אמת עכור לעת
 לבוא ד ואם אינו יודיע להיתוודות
 אז לו אמור תהא מיתת כפרה על כל
 עונותיך יהודה אז אם יודיעהו
 שהוא מוחסס יאמר תהא מיתת כפרה
 על כל עונותי חוץ מן העון הזה
 אמרו לו אם כן יהו כל אדם אומרין

ל

על

5

VI

כן כדו לנקות את עצמן ה' בחוק
 מבית סקילה ארבע אמות היו מפשי
 מפשיטין אתו ואת בניו האיש
 מכסין אתו מלפניו והאשה מלפניה
 ומלאותיה דבריו יהודה וחכמים
 אם האיש נסקל עדים ואין האשה
 נסקלת ערומה ו בית סקילה היה
 גבוה שתי קומות אחד מן העדים
 דוחפו על מתניו ודפפו על לבו
 הופכו על מתניו ואם מת יטאואם
 לאו העיד השני נוטל את האבן
 ובתננה על לבו ואם מת בה יצא
 ואם לאו רגימתו בכלי שיש פניו
 העדים תהיה בו וגו' ז' כל
 העסקלים בתלים דבריו אליעזר
 וחכם אם אינו ניתלה אלא המעורר
 והעובד עבודה זרה האישתולים
 אותו ופניו כלפי העם והאשר
 פנים העין דבריו אליעזר וחכמים
 האיש ניתלה ואין האשה ניתלת
 ז' זכר אליעזר מעשה בשמעון
 בן שמעון שתלה נשים באשקלון אמרו
 לו שמעון אשה תלה ואין רבן שמעון
 ביום אחד ט' כיצד תולין אתו
 משק עין את הקדושה בארץ והעין
 יוצא ממנו ומקדקו שתי ידיו חלו
 ותלה אותו ונסה או קורה מטה
 על הכותל ותלה בה כדרך שהעובדים
 תולין ומתירין אותו מיד ואם לן
 עובדים עליו בלא תעשה ש' לא

לפני

תלין עלתו על העין כי קבר תקברו ביום
 ההוא כי קללת איס תלוי כלומר מפני זה
 זה תלוי מפני שקליל אתה שם ומתעב
 שם שמים מתחיל י' זכר מאיר בן
 שארם מצטער מה הלשון אומרת קלעני
 מראשו קלעני מרדעי אם כך אמרה
 הכתוב מצטער אני על רמז של שיעור
 קל וחומר על דם עדיקים שני שפך
 יא ולא זו בלבד אלא שכל המליק את
 מיתו עובר עליו בלא תעשה ה' לטו'
 לכוהן ולקב"ל לו ארון ותכריכים אינו
 עובר עליו ר' אהרן קורטין אותם בקלות
 אבותיהן אלא שני קברות היו מתקנין
 לבית דין אחד לניסקלים ולנישורפים
 ואחד לטהרים ולחוקים יב' נתאל
 הבשר היו מלקטין את העצמות וקורטין
 אותן במקום והקורטין באין ושואלין
 את שלום העדים ואת שלום הדיינים
 כלום שאין בלבנו עליכם שדין אמת
 דעתם ולא היו מתאבדין אלא אותם
 שאין אמתם אלא בלב

פר ז הל יב

ארבעה מיתות נמשחו לבית דין סקילה שריפה
 הרג חונק ו שמעון איש שריפה סקילה
 חנק והרג זו מיתות הניסקלים ב'
 מיתות הנישורפים היו משקעים אותו
 בגלעד ארכובותיו ומתנין סודרין
 לקשה לטען הרעה וכחך על עואר
 זה מושך אילו זה מושך אילו שהוא
 פותח אתפיו ומדליק את הפתילה

וזוהי לך פני ויחידת לך מצוי
 וזוהי לך פני ויחידת לך מצוי
 הוא אם מתבדל לאהיו מצוימן בו
 מינת שרפה אלא פחותך את פני
 בעצת של אב טובתו ומדליק את המילה
 וזוהי לך פני ויחידת לך מצוי
 וזוהי לך פני ויחידת לך מצוי
 עזק מעשה בבת כחן שונית והקפאה
 הכלי וזוהי לך פני ויחידת לך מצוי
 של אהיה ביתך שאלותה השעור
 בקי ג מינת הערבים הן מתים
 את ראשו במינת מן שם מלכו
 עשה ויחידת אויב ניוול הוא אלא
 מצח את ראשו על הסכך וקורנו בקופץ
 אמרו לו אין מינת מעולת מכו
 מינת הערבים הן משקעים אהנו
 בזבל עד ארכובותיו ותתבין סודך
 קשה לך חכה וסודך על עאלו זה
 מושך אילו זה מושך אילו עד שפשו
 ויבא ה ואילו הן הניסקלים הבא
 על האס ועל אשת אב ועל הכלה הבא
 על הזכר ועל הבתולה והאשה מביאה
 את הבתולה ומצותה עיני עברה
 זכה ומנתן מורע למתך ובעל אב
 מדעור ומעולי את השבת ומעל
 צבי ואמו ומבא על גזעה שארסה
 ומעטת ומעורר ומעבדת כן סודך
 נחמה ו הבא על האס חייב עליה
 משם האב ומשם אשת אב ויחידת
 אויב אינו חייב אלא משם האס בלבד

ו הבא על אשת אב חייב עליה משם
 אשת אב ומשם אשת איש בין בחיי
 אביו ובין לאחר מיתת אביו בין מן
 הארוסין ובין מן הנשואין ה הבא
 על כלתו חייב עליה משם כלתו ומשם
 אשת איש בין בחיי אביו ובין לאחר
 מיתת אביו בין מן הארוסין ובין מן
 הנשואין ט הבא על הזכר ועל
 הבתולה והאשה מביאה את הבתולה
 אם אדם חטא מה חטאת הבתולה
 אלא לפי שבאת לארץ וקלה על ידה
 לפיכך יצא הכתוב מסקל דבר אחר שלא
 הוא הבתולה עוברת בשוק ואמרו לו
 היא שמיסקל איש כל על ידיה
 המצות אינו חייב עד שפירש את
 השם צמי מושך בן קרחו בכלתו
 בנן את העדים בביתו יכה יוסה את
 יוסה ניצור חייך לאהיה חיים בבינו
 אלא אמר יאן את כל האדם לחיי ו
 משמרך אתה חייב ל שבתך ואמרין
 לו אמר מה ששמעת בפירוש והוא
 אויב ומדעור עמדין על רבליהן ו
 קורעין ולא מאחזים מושך אויב אף
 אני כמותו והשלישי אויב את אפי
 כמותו יא העובד עברה חיה
 אחד העובד ואחד המוכח ואחד
 המקטר ואחד המנסך ואחד המעטת
 ומקבלו עליו לא ליה והאומר לו אילי
 אתה יב אבל המנסך והמקטר
 והמכבד והמרכיב המרחיץ הסך

א לו אמר מה שאמרת לי כיוון הוא
 תלה אלו הואך נניח את ארצנו שבשמים
 וכל ונעבד עינים ואנשים אם חזר בו
 מוטב ואם לאו הוה חובתנו וכו'
 ופה לוי העומדים באחורי הגדר מביאין
 אותו לבית דין וסוקלין אותו יו
 האומר אעבוד אלה ואעבוד לך ונעבד
 אנשים אלה ואנשים לך ונעבד אנשים
 אלה ואנשים לך ונעבד אנשים אלה
 ואנשים לך ונעבד אנשים אלה ואנשים
 ונעבד אנשים לך ונעבד אנשים אלה וכו'
 המכשף העושה מעשה לא האומות
 הערבים עקבה א משכר השעשעים
 לוקטים קישואים אחד לוקט פטח
 ואחד מלקט חייב העושה מעשה
 חייב והאומות את הערבים פטור
 פ' ח הל' יט

בן סורר ומורה מאמתה הוא מנשה בן
 בן סורר ומורה משניא שתי סעות
 על שיקדוקן תחתון לא את העליון
 אלא שדיברו חכם כל מחן קמה שנ
 כי יודה לאיש בן לא נתן לאיש
 הקטן פטור שלא בא ללל המעורב
 מאמתה הוא חייב משניא כל עד עמד
 בשדו ושתה חייב ליתן באועלפי
 ריוסה א מנה בשדו ליתן אבל בענין
 החודש אבל מעשר שני בדרשלים
 אבל נבילות וטפות ושקנים וממסים
 אבל דבר שהוא מניח חייב שהוא

המלביש והמניח על עובר בלא תעשה
 הגדר בשמו ומקנים בשמו עומ בלא
 תעשה הפוער עיניו לבעל פעור ה
 היא עבודתו המורק אמן במדקולים
 ה היא עבודתו י הניטן מודיע
 למלך אינו חייב עד שישמר למלך
 ומעבד באש העבד באש לא מעבד
 למלך אינו חייב עד שישמר למלך
 ומעבד באש בעל אור זה הפיתוס
 והמדרש משניא וידועו המעבד
 בפיו הרי אלו בסקילה וקני שאליהם
 באוהרה יד המלך את השבת
 בדבר שחייבין על חזקת ועל
 שנתו סטאותה מקלל אביו ואמו
 אינו חייב עד שיקלל בשם קללים
 בשם קללן בבניו מאד מותב ומן
 פוטרו יד הבא על צעה לאותה
 איכותה עד שתהא נערה בתולה
 מאותה בבית אביה באו עליה שנים
 הראשון בסקילה והשני בתוך י
 המסיתו הדיורט והמסית את ההדיוט
 איש יידא את המקום פלגן אובל
 כן שותה כן המטיסה כן מדיעה
 כל חייבו מיתות שבתורה אין
 מכחיבין עליהן חזן מווא לשנים
 והן עדין מביאין אותו לבית דין
 וסוקלין אותו יו א לאחד הוא
 א לו יש לו חכמה רועין בכך אם
 היה ערום אינו יכול לומר בפניהן
 אלא שבמינים לאחורי הגדר הוא

יביתה אכל כל מאכל ולא אכל בשר
 שנתה כל משקה ולא שתה מן אינו
 נעשה בו סודר ומורה עד שיאכל
 בשר וישתה מן שני וכל וסודא את
 יל פי שאין ראיה לבר זכר לבר אר
 נהי בסודא מן בוללי בשר למד ג
 נב משל אביו ואכל בר שמת אביו מע
 משל אחרין ואכל בר שמת אחרין משל
 אחרין ואכל בר שמת אביו אינו נעשה
 בן סודר ומורה עד שינעט משל אביו
 ואכל בר שמת אחרים כיוסא ו
 תורה או עד שינעט משל אביו ומשל
 אמר ר הנה אביו רודה ואמו אינה
 רונה אמו רונה אביו אינו כונה אינו
 נעשה בן סודר ומורה עד שימד שנתן
 רוצין רודה או אם לא קודם אמרו
 ראיה לאביו אינו נעשה בן סודר ומו
 ומורה ה הנה אחד מהן גרם או
 חיוב או אילם או סומא או חדש אינו
 נעשה בן סודר ומורה שני תפשו בו
 לא גדמים והוציאו אותו לא חתנים
 ואמרו לא אילמים בבינו זה לא סומים
 אינו שומע בקולנו ולא חתנים מתירין
 בנפטי שלשה ומלקין אותו חור וקול
 ודון אמו בעשה ושלשה אינו נעסק
 עד שיהיו שם שלשה ראשונים שנ
 בנינו זה הוא שלקה בפניכם ו
 בזה עד שלא נצטר ריט ואחר כך ה
 הקיף וקן משותף פטור ואם משתמר
 דינו בזה ואחר כך הקיף וקן המשותף

חייב ו בן סודר ומורה יודין לשם
 סופו ימות זכר ואל ימות חייב שמתן
 של שיעון הנזיה לתן והנזיה לעולם
 הלידיקים רע לתן רע לעולם מן ושיעה
 לשיעון הנזיה לתן והנזיה לעולם ה
 הלידיקים רע לתן רע לעולם פטור
 לשיעון הנזיה לתן והנזיה לעולם
 הלידיקים רע לתן רע לעולם כינס
 לשיעון רע לתן רע לעולם וללידיקים
 הנהלתו והנה לעולם שקט לשיעון
 רע לתן רע לעולם וללידיקים הנזיה לתן
 הנה לעולם זה הבא במחמת יודין
 על שם סופו מה בא במחמת ושבר
 את החבית אם יש לו דמים חייב אין
 לדמים פטור ט אלו שמעילים
 אותן בנפשו הרותח אחר חביו להרוג
 ואחר הרוב ואחר בעיה מאוסה
 אבל הרותח אחר הבתומה והמחיל
 את השבת והעובד עבודה זרה אין
 מעילין אותן בנפשו

פי ט הל ט

ואילו הנה שדמן הבא על אשה פסול
 ונת כהן ויש בכל אשה בתומה ונת
 בתו ונת כהן בת אשתו ובתומה ונת
 כהן חמותו ואם חמותו ואם חמיו
 ואילו הנה המדרגין רימח ואנשו עד
 מדרגת ב רוצה שהכה את רעהו
 בין באבן בין בברזל וכדש עליו לתוך
 המים או לתוך האר ואינו יכול לעלות
 משם ומת חייב דחפו לתוך המים או

הקטן נמת חייב ו שמעון אי אפילו
 נתכונן להרוג אתה והרג אתה פטור
 ו ריבן שנית ערב באחרים כולם פטורין
 ו יהודה איכנסין אותו לכיפא וכו' חייב
 טימות שנית ערבו והיה חזון בקלא
 הניסקלים בנשדפים ו שמעון יהוה
 במקילה שה שרפה חמורה חמס' או
 ודונו בשריפה שהסקילה חמורה
 ח אילן ו שמעון אילו לא היה
 שרפה חמורה לא נמתה לבת פון אילו
 לו אילו לא היה סקילה חמורה לא
 נמתה למנוח לעובר עבודה זרה
 הנדרים בחנקים ו שמעון בפית
 חמס' או בחנק ט גי שנית חמס'
 בשתי מיתות בית דין ודון בחמורה
 עבר עבודה שיש בה שתי מיתות ודון
 בחמורה ו יוסה או יהוה בויקא ראשונה
 שבת עליה ו מי שלקה ושנה בבית
 דין סנסין אותו לכיפא וצאכאון אותו
 שיעדים עד שכריסו נקבעת ההורג
 נפשות שלא נעדים כונסין אותו
 לכיפא ונתנן לולחם עד מית לחץ
 ו א הגונב את הקסוא והמקל בקוסם
 והבועל ארמית קנאים פותעים בון
 בון שיעש בטומאה אין אחיו
 קבועים מביאין אותו לבית דין אלא
 פירחי כהנה מוציאין אותו חוץ לענה
 ומוציאין את מוחו בגזרין וד שיעש
 במקדשו עקיבא או בחנק חמס' או
 בדי שמים פרי הל יא

האור באם יכול הוא לעלות משם ומת
 פטור שיסה בו את הכל שיסא בו
 את הנחש פטור הישך בו את הנחש
 ו יהודה מתיב חזק פטורין ג
 המכה את חבירו בין באק בין בארץ
 ומד והו למיתו הקל מימא שהיה
 לאחד מיבן היכבוד ומת חייב ד
 נחמיה פטור שרגלים לרבי ד
 נתכסן להרוג את הבחמה והרג
 אתה אדם לבכר והרג את ישראל
 לבלס והרג בקימה פטור ה
 ביתכונן להכותו על מתניו ולא היה
 בה כדי להמית על מתניו חמס'
 לה על ליבו והיה בה כדי להמית על
 ליבו ומת נתכונן להכותו על ליבו והיה
 בה כדי להמית על ליבו והלכה לה
 על מתניו ולא היה בה כדי להמית
 על מתניו ומת נתכונן להכות את
 הגדול ולא היה בה כדי להמית את
 הגדול והלכה לה על הקטן והיה בה
 כדי להמית את הגדול והלכה לה על
 הקטן והיה בה כדי להמית את הקטן
 ומת נתכונן להכות את הקטן והיה
 בה כדי להמית את הקטן והלכה לה
 על הגדול ולא היה בה כדי להמית
 את הגדול ומת פטור ו נתכונן
 להכות על מתניו והיה בה כדי להמית
 על מתניו והלכה לה על ליבו ומת
 נתכונן להכות את הגדול והיה בה
 כדי להמית את הגדול והלכה לה על

ואילו שאין להן חלק לעולם הבא
 האומר אין החיות המתים ואין תורה
 מן השמים ואפיקורוס ר' עקיבא אומר
 אתה קורא בספרים התינוני והלוחש
 על המפה ואומר כל המזלה אשר שמת
 במצרים לא אשם עליך כי אני יתפאר
 אבא שאלי או אתה הוועו את השם
 באותותי ב שלשה מלכים וארבעה
 הדיוטות אין להן חלק לעולם הבא שלשה
 מלכים ורבעים ואחאב ומנשה ויחזקיהו
 או של חלק לעולם שנתפלא אליו
 ועתה הושיע מעתה פולטו וישבו חושש
 למלכותו אמרו לו למלכותו השיבו לא
 השיבו לחיים ועולם הבא וארבעה הדיוטות
 כלם הוראו אחיהו פל תחיו ג דור
 המבול אין להם חלק לעולם הבא ואין
 עומדין בדין שנ לא ידון רוחו באדם
 לעולם בשום הדא בשד אנשי סדום
 אין להם חלק לעולם הבא אבל עומדין
 בדין ונחמה א אליו ואלו אין עומדין
 שנ על כן לא יקומו רשעים במשפט
 זה דור המבול ומטא אים בעתו עדיקים
 אלו אנשי סדום אמרו לבעת עדיקים
 אין עומדין עומדין הן בעת עדיקים
 ד דור המבול אין להם חלק לעולם
 הבא ואין עומדין בדין שנ במדבר
 הנה יתנו וישם ומות דברי הנשיבה
 ה אלמנה א עליהן הוא א אספו לו
 חסדו כותבי בריתו עלי ובה ה
 עת קרח איה עתידה לעלות שנתם

בגובה

עליהן בארץ ויאכדו מקור הקבלה
 ר' עקיבא ר' אליעזר או עליהן הוא אומר
 כי מצותו חיה מיד שאלו המע
 ו עשרת השבטים אין עתידין לחיה
 שני שלכם אל ארץ אחרת כנסתה
 מה היום הולך ואינו חוזר אתה הו
 הולכין ואין חוזרין דברי ר' עקיבא
 ר' אליעזר אומר מה היום לאפיל ומאז
 אתהן שהיא אפילה להן עתידה לאח
 להן ו אנשי עיר המדבר יבאו
 אנשים בני בליעל מקדבין ודוחו את
 רשבי עינים לאמר הא אין סודין עו
 שיהו מדיוחה מאותה העיר ומאותו
 השבט עד שיתחורבה עד שיעזובוהא
 אנשים הדיחוקא נשים או גברים
 או שהיהו מעיטה או שהיו מדיוחה
 מחויבה להורי אלו כחידים עריכים
 שני עדים והתרא לכל אחד ואחד
 זה חומר בחידים בעמדות שהיו חזין
 בסקילה לפיכך נמוק פלט והמחובים
 בסוף לפיכך נמוק אמר ה הנה
 תסא את חשבי העיר ההיא לפי חרב
 החמדת הגמלת העתרת ממקום למקום
 הרי אלו מצילין אותן חזים איתם
 ואת כל אשר בה ואת המטה לפי חרב
 מכן אמרו מסי עדיקים שבתם ד
 אובדין ושבו מנה לה לייטון ושלשעין
 בין מתו הובין מחוצה לה אובדין
 ט ואת כל שללה הקבוצ אל תוך חובה
 אין לה רחב עושין לה רחוב היה רחובה

5

6

וישיב וישב שני הדיינים ויבטלו
 והתנב אתבטי יוחק בן ברוקה מ
 מחייב מחכ פטרין בנכ את שחיו
 עבד מחיו בן חוריס יתה מחיב
 מחכ פטרין ג וקן ממרא על פי
 ביתרין שני מפלא ממך וכו' למשפט
 ביד דס וכו' ושלשה בתרדי נס היו שם
 אחד על פתח הר הבית ואחד על פתח
 המזרה ואחד בלשכת הגזית באין לה
 שעל פתח הר הבית ואוכן ודשתי
 וכן דרשו חכמינו כן לימדתו וכו'
 לימדו חכמינו אם שמעו אמרו להן
 ואם לאו באין להו שעל פתח המזרה
 ואוכן ודשתי וכן דרשו חכמינו כן
 לימדתו וכן לימדו חכמינו אם שמעו
 אמרו להן ואם לאו אלו באין להו
 דין המזרה שלשבת הגזית שמשם תמה
 ויבא לכל ישרא שני מן המקום ההוא
 אשר יתור לו י וחוץ לעיר ושם
 לימדו ביד מוחא לימדו פטר אם
 הנה לעשות חייב שני והאש אשר
 מצוה בידו וז' אינו חייב על שיהיה
 לעשות תלמיד שהנה לעשות פטר
 נמצא חומרו קל ה' חומר בדין
 סופרים מדיברי תורה האוס אין תפלים
 לעבור על דברי תורה פטר חמש ועשר
 להוסיף על דברי סופרים חייב ו'
 אין ממתין את לאביתרין שבניו
 ולאביתרין שבנות אלא מעלים
 אותו לביתרין חזקל שבירושלם

חייבה לה כונסין אותו לתוכה שניאל
 תוך רחובה ושרפת באש אתה יערה ואת
 כל שללה שללה לא שלל שמים מכן
 אמרו ההקדושות שבתוסה ופרות
 חתומות ירקבו ומעשה שרין וכו' וכו'
 הקדוש יעצו ו' כליל ליה אידך
 אמר שמעון אם עושה אתה דין בעיר
 הנדחת מעלה את עלך כילו את מעלה
 עליה עולה כליל לפני ה' והיתה לה עוש
 לאתבנה עוד ולא תעשה אפילו נחת
 ופרודסים וכו' ו' וססה הגבילי ו'
 עקובה או לאתבנה עוד עוד ליכמות
 שהיית אינה מכות אבל נעשת היא
 גמת ופרודסים יא לא ידבק ביד
 מאומה מן החיים למען ישת' ו'
 מחרון אפי כלומן שהדשעס בעלם
 חרון את בעלם אבדור שעס מן
 העולם נסתלק חרון את מן העולם
 פ' יא יא ה' יא
 אלו הן חכמינו המכה אביו ואמו
 וכו' נפש מישר אוקן ממרא על
 פי ביתרין וכו' יא השקר והמיתונא
 לשם עבדוה היה הבא על אשת איש
 חומרי בתבון וכו' וכו' ב המכה
 אביו ואמו אינו חייב על שיעשה
 בהן חמירה זה חומר פ' מכה
 שהמקל לאחר מיתה חייב המכה
 אחר מיתה פטר וכו' נפש מישר
 אינו חייב על שכתבנו לרשותו
 ו' והנה א' על שכתבנו לרשותו

XII

וישמו

ומשמדן אתו עד הדג וממיתן אתו
 בדל שנת וכל ישראל ישמעו ויראו
 דבריו עקבם ויהודו את ארצו
 מינים ריבו שלמה אל מיתן את
 מלך וכותבין ושלחין כל המקומות
 איש פלוני בן איש פל מתחב מעה
 בלית דין ו תביא שקד והמקבא
 מה שלא שיע עמה שלא אמר לו
 אכל הכובש את בואם והמותר על
 דברי הגבאי וכל אשעני על דברי
 עמו מיתע בידו שלשים שנה אנכי
 אדורש מעמי ה המתבא בשם
 עבד הוזה ראב אמה עבד הוזה
 אפילו כיון אתה לכה לטמא את
 העלאת השור את העומר הבא על
 אשת איש כיון שכתב אלו שות
 גבול לעושים את על פי שלא תבועה
 ואל עלה דריה בכתב וחקמי
 קן ובעלזא האל חוקמים עקדים
 לאתה מיתע הוין מחממי סכנות
 והעלה פירי ה ח בעד העדים
 מי שחוקמים מעידן את על איש פל
 שהאק בנשה אבן ודעה איהו
 יעלה מה בנשה וכו' עד היתנו אל
 לכה ארבעים מעדים אט את איש פל
 שהאק חייב לעילת איהו בלה והתוין
 אלא קהוצים מעידן את את איש פל
 שר טאתא שטו וישען לה סתמיה
 תלוא נין ויוסוכין לכה סתמי
 ליתן לה כתובתה אומרין בלית

אדם דיעה ליתן סתמיה שלו שאם
 מתאלמנה או מתע שהוא סתמי
 יתשעבד עלה ב מעידן את
 איש פל שהוא חייב לחבירו אלקו
 על מנת ליתן מיתן ודע שלשים סם
 והוא אום מיתן ודע עשר שנים אומין
 כמה אדם דיעה ויהו אקו חבירו
 בן מתבין מיתן מיתן ודע שלשים סם
 ויון מתבין מיתן ודע עשר שנים
 ג מעדים את את איש פל שהוא
 חייב לחבירו מאתם חז ומתנאו הוין
 וממין לקין ומשלחין שלא הוה
 כביאין לדי מכות כביאין לדי ת
 תשלחין דבר מאד חכם א כלום
 המשלח אתו לקה ד מעידן את
 את פל שהוא חייב מלקות ארבעים
 וריטאו וממין לקין שמונים משם
 לא תענה ביד עד שקד ומסכת וישתם
 לו כאתר ומסלעשות לאתו דבר מאד
 וחכם איהו לקין אל ארבעים
 ה משלשים ממון ואין משלשים
 בכותביה דיעהו שהוא חייב
 לחבירו מאתם חז ומתנאו חמשים
 משלחין ביד קהוצים שהאק חייב
 מלקות ארבעים מעדים איהו בלאו
 חותד לקה ארבעים חז ומתנאו
 בעסק חמשים עד שיאמר את עצמו
 מיני אמרו מעידן את את איש פל
 שהרג את הנפש אמרו לקה חייב אתם
 מעידן שהדי הדין זה או ההדין זה

לטפל לעוברי עברה בעברי עברה
 על אחת כמה וכמה שגור לטפל
 לעשה מצוה בעשה מצוה
 מה שנים נמצא אחר מה קרב
 או פסול קדוה בעלה מניין אפילו
 מצוה תלויה עדים
 חסד במי ידע אחרון בדין נפשות
 אבל בדין ממונות תיקונים העדות
 בשאר ראיאות דין ממונות ואחר
 דין נפשות בזמן שהיה דין בזמן
 בזמן שלא היה דין מה יעשו שני
 אחים שלא באות שחרגה את
 הנפש יד היו שנים רואין אותו
 מחלוק וישנים רואין אותו מחלוק
 זו ואחר מודה בו באמצע בזמן ע
 שמקצתן רואין אלו את אלו ודיו
 אילו עדות אחת ואם לאו הרי אלו
 שתי עדות לפיכך אם נמצאת אחת
 מהן חממת היא אחת קודמן והשניה
 בטובה יהי ריבוי כן יחזיקו
 לעולם אינו נהרג עד שהופי שני
 עדיו מתים בו שנעלפי שנים עדים
 ודבר אעלפי שנים עדים שלא תהא
 סנהדרין שומעת במפי התודמן
 זו מי שצמר דינו וברוך ובא אמת
 לפני אחת בית דין אין סותרין את
 דים בכל מקום שיעמדו שנים ואמת
 מעדין את את איש נמצא דין בבית
 דין שלפניו לטפל עדיו הרי זה עדין
 זו סנהדרין נהוגה בארץ ובחוץ

עיניו אותו היום במקום פלאין אלו
 וחמשים אבלי אמרו להן הלא אתם
 מעדין טהורי אתם הייתם עיניו
 אותו היום במקום פלאין אלו חמין
 ומהו ענין פליהן וזבאו אחריים
 והימים זבאו אחריים והימים אפילו
 לאו כולם גורגור יהודה או אסט
 אסטסים היא זה אינה נהרגה אלא
 סנהדרין שנהגה בלשון אן העדין
 הדימנים נהרגו עד שיצמד הדין
 טהורי הדיקון אם עד שחרגה שני
 נפשמה נפש אמרו להן חכם ואלא
 כד נאמר ונשמתם לו באשר ומס לו
 לעשות לאחיו ודיו אחיו קים ואם
 כן למת נאם נפשמות נפש כול משעה
 שקרב עדותו הדין כל לוי נפשמות
 נפש הא איתן סהרגו עד שיצמד הדין
 ט על פי שנים עדים או שלשה
 עדים יוצאת המת אם מתקיימת העדות
 בשנים למחפזיט הכתוב בלא שלשה
 אלא לחקיש שלשה לשנים אמה שלשה
 בזמן את השנים אמת שנים וחמאת
 השלשה ונניין אפילו מצוה תלויה
 עדים יד שומעין זה מה שנים
 איתן נהרגו עד שיהיו שנייה חמשים
 אחרת מה איתן נהרגו עד שיהיו
 שלשה חמין מניין אפילו סנהדרין
 תלויה עדים יא יקרה אלא כן
 השלשי אלא להחמיר עליו ולעשות
 דיו כיוצא באלו ואם כן ענין המה

התן אחר הנוקדה באתה העיר
 גילה משכמה לשרונה וכן לה גילה
 מעד לעיר ה' בוצאם רוצח
 שגילה לעיר מקלטו ורעו אנשי העיר
 לכבדו ואם לתן רוצח אני אמרו לו
 אהעל פרכו וכל לתן שנוה דבר
 הרוצח יה' ומעלותהו שבר
 ללוים דברו והתהו מאיר אום לא
 היו מעלות לתן שבר חומר לכרה
 שתהיה כה דבר מאיר והתהו אום
 לא היה חומר לכרה שתהיה כה

פרק ה' הל' י"ז

אלו הן הדיקין הבא על אמותיו ועל
 אחות אביו ועל אחות אמו ועל אמות
 אשתו ועל אשת אחיו ועל אשת אחי
 אביו ועל הנדה אלמנה לבתן גדול
 בנשה וחלוצה לבתן הדורט אלמנה
 ונדשה ותיבין עליה משש שני טמאת
 בנשה וחלוצה אינו חייב אלא משש
 אחד בלבד ב טמא שאכל את
 הקודש והבא אל מקדש טמא האוכל
 חלב חם ונתן ופגע העומט והמקע
 בחוץ האוכל חמץ בפסח והאכל
 והעפסא מלא סהבים הכיפורים
 והמפסא אתה ששן והמפסא את
 הקטרת והסך בשמן משחה האוכל
 כבילות וטרפות ושקעים חמסים
 אכל טבל ומעשר ראשון שלא נמלה
 תרומתו ומעשר שניו הקדש שלא
 נפרד כמא יאכל לכן הטבל והאחייב

שניתחייב גלות מחורין אתו ליקחו
 שן והשיכו אותו העדה אל עיר מקלטו
 ונוס אחד משוחבשמן המשתה
 ואחד מרובה טריס ואחד שעבר
 למשחתי יהודה א את משוח
 מלחמה מחור את הרוצח לפיכך
 אמותיהן שלכהנים מספקות להן
 מזוה וכסות כדו שלא תפילו על בן
 בניהן שמתו נוצר ויתמות
 כהן גדולהו זה אינו גילה אס עד
 שלא נוצר דיונות כהן גדולהו
 כהן אחר מתמו לאחד מיכן נוצר
 דיו חומר למיתתו שלשן יא
 נוצר דיונו בלא כהן גדול ההורג
 כהן גדול וכהן גדול שהורג אינו חייב
 משש לעולם אינו חייב אלא לעדות
 מינה ולא לעדות ממון ולא לעדות
 נפשות אפילו ושדא עירובין לואפילו
 שר עבא אשר אפילו כואכבן ערמה
 אינו יוצא משש לעולם שן שש סהו
 דיתו ושש תהא מיתתו ושש תהא
 קבדתו יב בשש שהעיר קולטת
 כן תחומה קולט רוצח שייא חור
 לתחום ומצאו אל תדסר יסוד
 הגלילי א מענה ביד גואל חסד ורשת
 ביד כל אדם ה עקבה אורשת ביד
 גואל חסד וכל און אין תיבין עליו
 י אילו שהיא עומד בתוך התחום
 ונפו נטה חור לתחום או עומד חוץ
 לתחום ונפו נטה לתוך התחום הכל

לשנה

ו שמעון אוכל שהוא חכם אכזריות
אכלהו שמעון אין אתם מדין לי
באכלי כל שהוא חכם
אמר לו מפני שהוא כבודי ומה אלה
את חוטא אחת כבודי ומה
האכלי בוכדים עד שלא קרא עליהן
קדיש קדיש חוץ לקלעים קדישין
קלים ולעשר שני חוץ לחומר
השוכר את העניים בפסח שהיה
זה לוקה ארבעים אבל המותר והשוכר
בטמא אינו לוקה ארבעים ו העטל
אם עלה בנס ו ידיו א לוקה ואינו
משלח חכם אדם משלחו אינו לוקה
זה הכלל במעוה בלא מעשה טיש
בה קוס ועשה אין חייבין עליה ה
הקדוה וקדוה בראשונה וקדוה פאת
ראשו והמשחית פאתו קנו הסוד
סידעה צוה על המת חייב סרט
סידעה אחת על חמשה מיתים או
חמש סודות על מת אחד חייב על
כל אחת ואחת חייב על הדאש שנים
אחת מיכן ואחת מיכן על הזן שנים
מיכן ואחת מלמען ריעה או אכזר
כלו באחת אינו חייב אלא אחת אינו
חייב עד שיהיו בבער ליעור או
אפילו ליקרו במלקות או בליטני
חייב ו הכותב בתורת קצקע כתב
ולא קצקע קצקע ולא כתב אינו
חייב עד שיכתב וקצקע פרו וכתב
ובכל יבד שהוא רושטו שמעון ביה

אומעסו שמעון אינו חייב עד שיכתב
שם השם שנו וכתב קצקע לאתתנו
בכס אמר לי ו טיר שמה שמה
כיון בלויס אינו חייב אלא אחת אמרו
לו אלת שמה אלת שמה הוא שמה
חייב על כל אחת ואחת ה היה מטמא
למתיס כל הויס אינו חייב אלא אחת
אמר אלת מטמא אלת מטמא מטמא
חייב על כל אחת ואחת ט היה מטמא
כל הויס אינו חייב אלא אחת אמרו לו
אלת גלח אלת גלח והוא מטמא חייב על
כל אחת ואחת י היה לוב שבמלאס
כל הויס אינו חייב אלא אחת אמרו לו
אלת גלח אלת גלח והוא מטמא לוב
חייב על כל אחת ואחת יא יש חודש
מלס אחד חייב עליו משם שמונה לים
החודש בשם חומר והן מקודשין מלאס
במס ושביעית ויום טוב וכתן וטיר ואף
בת טומאה חנוכה בן חכמי או אף לוב
כלאס אמרו לו אינו השם אלהן אף
לא חנוכה הוא השם יב וכלה מלקים
אמו ארבעים חסר אחת שנמספר ארבעים
מנין שהוא סמך ארבעים ו יג
או ארבעים שליטתו ואינו לוקה
את היתרה בן כתיב יג אף עמדן
אמו אלא מכותה היתרה שליטת
עמו והו לקבל ארבעים וקצקע עתאמה
אינו יכול לקבל ארבעים פטע עתאמה
לקבל שמונה עשרה משהו אומר
הוא לקבל ארבעים פטע עתאמה עתאמה

איתן הארס וחיבהן האל הישב
 ולא עבר עבירה נתגן לו שבר בעושה
 מינה יו ר שמעון ביר אמר
 הרי הוא אומר חזק חזק לבלתי אכל הדם
 כי הדם הוא הנפש אומיה אם הדם
 שנפשו של אדם חתה ריבט הפורט
 ממנו מקבל שכר על ועבירות שנפשו
 של אדם מתאחד להן ומתחברתן הפורט
 מהן על אמת במה שזוכה לו ויהיה
 ולהרי רוחותיו עד סוף כל הדורות
 וט ר חנניה בן עקשמה אומר רעה
 הפיקוס ברוך הוא לזכות את ישראל
 הדבה להן תורה ומצוות שנן יחפז למען
 ערקו יתיר תורה מאד
 פ' ד' הל' וט
 חסלת סנהדרין ד'

שוישב שני לויס עמדו עומד אחד
 לוקה ופטור אם לאו לוקה ומתקפא
 וחזר ולוקה יו כי עד מלקין אותו
 סופת שתי ידיו על העמידה הלך הלך חזן
 הכנסת אחוז בבדיו אם נקדעו נקדעו
 ואם נפרמו נפרמו והאבן נתונה לו
 מאחוריו חזן הכנסת עומד עליה ורע
 וריצעה של על בדיו כפולה אחד
 לשנים ושנים לארבעה ושתי רצועות
 עולות ויחדות כה יו יו
 טפוח ורחבה טפוח ומצעת פרי כריסו
 ומכה אותו של ש מלפניו ושתי ידות
 מלאחוריו ואינו מכה אתו לא עומד
 ולא יושב אלא מוטע שנחפיל והמכה
 מכה באחת הדובל כחזו יו והקחא
 קחא אם לאת שמור לעשות ונחפלא
 כי את מכתך נג וחזר לתחלת המיקדא
 אם מת נסות מן פטור הוסקלו ענד
 רצועה אונת ומת הרי זה גולה על ידיו
 נחלק קלבין בריא בין במים פטור
 ר והתה אום האיש בריא והאשה במים
 יו כל חובבי כריתות שלקו נפטרו
 הרי כריתן שנוקלה אחיך לעיניך מי
 שלקה הרי הוא כאחייך דבר חנניה
 כונן יצא מן חנניה בן עלי יו
 אם העבר עבירה אחת נפשו נטלה
 עלה העושה מצעה אחת על אחרת
 במה שתימתן הנפשו ר שמעון אום
 כמקומו הוא למד שנוכרתו הנפשות
 העושות מקרב עצמו ויו אשר ינשה

שבועות פ' א

שבועות שתיים שהן ארבע יד יעות
 הן מאה שתיים שהן ארבע וניאות
 השבת שתיים שהן ארבע מראות נענים
 שנים שהן ארבעה ב כל שבוע
 היעה בתחילה וידעה בסוף העלם
 בעתים הרי זה בעולה ויורד יטבה
 ידיעה בתחילה ואינו בזה ידיעה בסוף
 שיעיר המנשה בימים יוס הכיפורים
 תולה עד שתתפוח עליו ויבא בעולה
 ויורד ג אין בה ידיעה בתחילה

אבל יש בה דריעה נסוק שיעור המנשה
בחוץ יוסה הכיפורים מכפר שנ מלבד
הטאת הכיפורים על מה שזה מכפר
מה הפנימי אינו מכפר אלא על דבר
שיש בו דריעה אף החיצון לא יכפר
אלא על דבר שיש בו דריעה ד
ועל שאין בה דריעה לא בתחילה ולא
בסוף שיעור תלים ושעור ראשי
חדשים מכפרים וכו' וזהו שמעון
אוס שיעור תלים מכפרים אבל לא
שיעור ראשי חדשים ועל מה שיעור
ראשי חדשים מכפרים על טהור שא
שאכל טמא ומאיר אכל השעירים
כפרתו שזהו על טומאת מקדש וקדושת
ה' היה שמעון א שיעור ראשי
חדשים מכפרים על טהור שאכל טמא
ועל תלים מכפרים על שאין בה דריעה
לא בתחילה ולא בסוף ושל יוסה הכיפורים
מכפרין על שאין בה דריעה בסוף
ו אמרו לו מהו שיקדו זה בזה
אם להן יקדו אמרו לו הואיל ואין
כפרתן שזהו הלאו הן קריבין אלהן
כולם כאין לכפר על טומאת מקדש
וקדושתו ו שמעון בן יהודה א
משמו שיעור ראשי חדשים מכפרין
על טהור שאכל טמא מוסף עליהן של
דגין שהן מכפרין על טהור שאכל
טמא ועל שאין בה דריעה לא בתחילה
ולא בסוף מוסף עליהן של יוסה הכיפורים
שהן מכפרים על טהור שאכל טמא

ועל שאין בה דריעה לא בתחילה ולא
בסוף ועל שאין בה דריעה בתחילה אלא
בשעה דריעה בסוף ו אמרו לו אום
היה שיקדו זה בזה אם להן היו אומר
לו אכסו והו שלום הכיפורים קריבים
לראשי חדשים אבל הלאו של ראשי
חדשים קריבים ליוס הכיפורים לכפר
כפרה שאינה שלחן אם לחן כלום כאין
לכפר על טומאת מקדש וקדושתו
ועל הן טומאת מקדש וקדושתו שיעור
המנשה בפנים ויוס הכיפורים מכפר
ועל שאר עבירות שבתורה הקלות וה
החמורות ההונות והשגגות הודע
ולא הודע עשה ולא תעשה מיתות
ומיתות בית דין שיעור המשתלח מכפר
אחד וישאמר סהניס ואסור סהן
משחו מה בין ילכהניס לסהן משחו
אלא שדס הכפר מכפר על הסהניס ועל
טומאת מקדש וקדושתו שמעון אום
כשס שדס השעור המנשה בפנים מכפר
על ישראל כד דס הכפר מכפר על הכהניס
כשס שוודיו של שעור המשתלח מכפר
על ישראל כד וודיו של כפר מכפר הסהניס
פ ר ב ה ל

דריעותה טומאה שנים שהן ארבע
נטמא ארבע נטמא ממנו טומאה זכר
לקח ש נעים ממנו קודש זכר וטומאה
נטמא ממנו זה וזה אכל את הקדוש
ולא ידע קדושה בעולה וידע ב
נטמא וידע נטמא ממנו טומאה זכר

ה' ו' שבועות שנים שתי
 ארבע שבועה שאכל ושל אכיל
 שאכלתי ושל אכלתי שבועה שלא
 אכל ואכלתי שהוא חייב וברי ר' עקיבא
 אמרו לו לו עקבה באיך מינינו
 באוכל כל שהוא שהוא חייב שיה
 חייב אכלתו באיך מינינו במדבר
 מבלי אקדן שיה מדבר מבלי אקדן
 ב' שבועה שלא אוכל ואכל ושמה
 אינו חייב אלא אחת שבועה שלא
 אוכל ושל אשתו ואכל ושמה חייב
 שנים ג' שבועה שלא אוכל ואכל
 פת חייטין ופת שעורים ופת כוסמים
 אינו חייב אלא אחת שבועה שלא
 אכל פת חייטין ופת שעורים ופת
 כוסמים ואכל חייב על כל אחת ואחת
 ד' שבועה שלא אשתו ושמה
 משקין חובה אינו חייב אלא אחת
 שבועה שלא אשתו חן ושמן חובש
 ושמה חייב על כל אחת ואחת ה'
 שבועה שלא אוכל ואכל אכלן שאיך
 ראוי לאכילה ושמה משקין שאיך
 ראוי לשתייה פטור שבועה שלא
 אוכל ואכל בגלות ויריפות ושקיעים
 חמשים חייב ל' שמעון פטור אקדן
 אשתו נהנת לי אם אכלתי הקס הוא
 שאכל בגלות ויריפות שקיעים חמשים
 הרי אשתו אסורה ו' אחד זכרים
 של עצמו ואחד זכרין של אחרים
 אחד זכרין של עבדו משל אחר

למקדש נעלם ממנו מקדש וסדר לתול
 לעומתה נעלמו ממנו והוזה נכנס
 למקדש ולא ידע משערא ידעיה וה
 עסקו חורד ג' אחד נכנס לעזרה ואחד
 נכנס לתוספת העזרה שאין מוסרין
 על העיר ועל העדות אלא במשך נגבא
 בארבים ובתומים ובסנהדרין של סגעים
 ואחד ובשתי תורות בשיר וביתרין
 מהלכין ושתי תורות אחריהן אחריהן
 הפנימית באכלת והח' מנה נשפת
 וכל שלא נגשת בכל אילו הנכנסים
 אין חייבין עליה ד' נטמא בעזרה
 נעלמה ממנו נטמאה זכר למקדש
 נעלם ממנו מקדש זכר לטומאה
 נעלמו ממנו והוזה השתחוה ששוא
 כרי השתחוה באלו בארובה חייב
 תבקרנה פטור זו היא מיעוט עשה
 שבמקדש שאין חייבין עליה ה'
 אי זו היא מיעוט עשה שבמקדש שח
 שחייבין עליה הקה משמש עם
 השחורה אמרה לו נטמאתי פירש
 מיד חייב שיצאנו חייבין לנכבאות
 ו' ר' אליעזר אומר שרץ נעלם ממנו
 על העלם השרץ הוא חייב אינו חייב
 על העלם המקדש עקבה א' ונעלם
 ממנו הוא עילא על העלם הטומאה
 הוא חייב אינו חייב על העלם מקדש
 ו' משעראל א' ונעלם ממנו ונעלם ממנו
 שני פעמים לחייב על העלם הטומאה
 ועל העלם המקדש פ' ג

דבריו שאין סוף מעש בני ישראל שבעה
 שאין לאיש פל ושל אדם שנתן
 ושל אדם שישן ושל אדם שישן
 שישנתו ושל אדם שישנתו
 ערך לים ושל אדם שישנתו
 ושל אדם שישנתו ושל אדם שישנתו
 חתם אלא לעת לבוא שנתן להם
 אז להיות אלו וקדשה אסכאן
 לי אלא דבריו שאין סוף מעש בני ישראל
 שישן אלו מעשי הקדש אלו אלו
 הקדש לך ימי הקדש לך ונשבע
 לליל את המעשה ולא יבטל פטור
 לקיים את המעשה ולא יבטל פטור
 שהיה דבריו שהיה חתם ובר והתה
 בו בתורה מה אסכד שנתן שאינו
 מושבע עליה מה מורי הרי הוא
 חתם עליה מעה שהוא מושבע עליה
 מה מורי אעורן שהיה חתם עליה
 אמר לו לא אם אמרתו בשבעת
 הרשות שבו עשה זה לא סוף המעשה
 בשבעת מעות שלא עשה זה סוף
 ה שבעה שלא אכל סוף שבעה
 שלא אכל סוף שבעה שלא אכל סוף
 ואכל אינו חתם אלא אמתו היא
 שבעת מיטו שהיה חתם על הונתו
 מכותו על שבעת קרבן עלה וידע
 שבעת שהיה חתם על הונתו מכות
 ועל שבעת פטור אינו הוא שבעת
 שאין נשבע לטות את הונתו עליו
 א על הונתו שלא בו שהוא שלום

דבריו
 שאין סוף
 מעש בני
 ישראל

ועל האיש שהיה אמתו על אמתו שהיה
 איש נשבע לומר שאין לו אס
 לא ראיתי ועל פרוח באור ואם לא
 ראיתי עש סקנות בתורה אלו לעם
 בואו והעדתי שבעה שלא נעדר
 נשבע לליל את המעשה שלא עשות
 סוף ושל אלו ליליל ליליל אלו
 הפילים זה היא שבעת שנתן שחייבין
 על הונתו מכות ועל שבעת פטור
 שבעה שאוכל לך זה שבעה שלא
 אוכל לך הרי אמתו שבו עת מיטו
 והשנייה שבעת שנתן אכלו עני על
 שבעת שנתן לא אכלו עני על שבעת
 מיטו יא שבעת מיטו שהיה
 באנשים בנישים בחוקים בקרובים
 בכשירין בפסולים בפני בית דין
 עמו חייבין על הונתו מכות על שבעת
 קרבן עלה וידע יא שבעת שנתן
 מהגב באנשין בנישים בחוקים
 בקרובים בכשירים בפסולים בפני בית
 דין ושל אלו בפני בית דין מפי עמו
 חייבין על הונתו מכות על שבעת
 פטור אמתו זה ואמתו זה המושבע על
 אחריו חתם אם לא אכלתי היום
 ולא חתמתו ופילים משבעת אמו
 ואמר אמן חתם

בבבבב

פרו הליא

שבעת קדוה טהור באמיס ולא
 בנישים בחוקים ולא בקרובים
 בכשירין ולא בפסולים ואם טהור

6

10

11

IV

משומתה וזל ואביה שבושד
 שאין את חייבין לך עדות אינן
 חייבין אלא אחת שבושה שאין את
 ידעין לך עדות שישלך בידו כלפסון
 ומשומתה על האמה חייבין על כל
 אחת ואחת ו משביעאני עליכם
 אם לא תבואו תיעדותי שישלך ביד
 כל חייבין ושעורין וכוסמין שבושה
 שאין את ידעין לך עדות אינן חייבין
 אלא אחת שבושה שאין את ידעין
 לך עדות שישלך ביד איש כל חטם
 ושעורין וכוסמין חייבין על כל אחת
 ואחת ו משביעאני עליכם אם
 לא תבואו תיעדותי שישלך ביד ולת
 נק חייבין נק משלמי כולת משלמי
 אבשה וחמשה ושאינס איש פלוני
 ופעה בתי ושחייבני בני ושחייבני
 חייבי ושחייבתי את בני שביהמי
 הכפודים היאלו חייבין ח משביע
 אני עליכם אם לא תבואו תיעדותי
 שני כהן שני לו שאני בני גרושה
 שאני בני חלויה שאיש פלסון שאיש
 פלוי שאני בני גרושה שאני בני חל
 חלויה שאנס איש פל פעה בתי ושחייב
 בני ושחייבתי גיטו בשבת הי
 אלו פטורין ט משביעאני עליכם
 אם לא תבואו תיעדותי שאמר איש
 פליתן לי מאתם וזו לא נתן חייבין
 פטורים שאין חייבין על גבי עת ממון
 פקדון ו משביעאני עליכם

אלא בראותם להעד בפני בית דין
 ושל אבפני בית דין מפי עצמו ומפי
 אחרין אינן חייבין עד שיתפרשו
 בבית דין דבר מאיר וחכמיא בן נפי
 עכמו בן נפי אחרין אינן חייבין
 עד שיכפרו בו בבית דין ו חייבין
 על זדון השבועה ועל שבועה עם
 זדון עדות אינן חייבין על שבועה
 ומהן חייבין על חזקה קטן עלה
 וחד ו משביעאני עליכם אם
 כעד אעזרין בואו תיעדותי
 שבושה שאין את ידעין לך עדות
 או שאמר לו אין את ידעין לך
 עדות משביעאני עליכם ואמר
 אין חייבין הישבני עליהן חמשה
 פעמים חוז לבית דין וזאו לבית דין
 והדופטורין כפח חייבין על כל
 אחת ואחת השביע עליהן חמשה
 פעמים בן בפני בית דין ופח און
 חייבין אלא אחת אפי' שמעון מה
 הטעם מפני שאין יכולין לחזור
 ולהודות ו כפח שניהן כאחת
 שניהן חייבין זה אחר זה הראשון
 חייב כפח אחד והודה אחד הטפר
 חייב הו שתי כיתי עדים כפחה
 הראשונה ואחר כך כפחה השניה
 שתיהן חייבות מפני שהעד
 יכולה להתקיים בשתייהן ה
 משביעאני עליכם אם לא תבואו
 ותיעדותי שישלך ביד פקדון

אין

בין שלא
עוד בית דין

וְכַשְׁרִים וְכַפְּסֵי לֵב בְּפָנֵי בֵּיתְךָ וְשֵׁלָא
 בְּפָנֵי בֵּיתְךָ מִפֵּי עַמְּמוֹ מִפֵּי אֲחֵר אִינִי
 חַיִּיב עִד שִׁיכְפֹר בְּבֵיתְךָ דְּבִר מֵאִיר
 וְחֹכֵם אֲבִין מִפֵּי עַמְּמוֹ וְבִין מִפֵּי אֲחֵר
 מִינָן שִׁכְפֹר בּוֹ חַיִּיב וְחַיִּיב עַל הוֹן שְׂמִיעָה
 וְעַל שְׂמִיעָה עִם הוֹן הַפְּקֻדָן אִינִי
 חַיִּיב עַל שִׁמְעוֹ מִדֵּה הָאֲחִיב עַל הוֹן
 אֲשֶׁם בְּסֵק שְׂקִים ב שְׂמִיעָה
 הַפְּקֻדָן מִינָן אֲמַר לֵי תוּ לִי פִּקְדוֹן
 שִׁישׁ לִי בִידְךָ שְׂמִיעָה שְׂאִין לְךָ בִּידִי אִי
 שְׂאִין לִי אִין לְךָ בִּידִי מִשְׂבִּיעַן אֲנִינִי
 אֲנִי הִי זֶה חַיִּיב הַשְּׂבִיעַ עַל הוֹן חֲמִישָׁה
 פְּעֻמִּים בְּפָנֵי בֵּיתְךָ שֵׁלָא בְּפָנֵי בֵּית
 דְּבִין חַיִּיב עַל כֹּל אֲחֵת וְאֲחֵת אֲמִיר
 שְׂמִיעוֹן מִדֵּה שְׂעִים מִפֵּי שְׂמִיעָה אֲמִיר
 לְחֹד לְהוֹדוֹת ג הִי חֲמִישָׁה תִּבְעִין
 אֲתוּ וְאֹמְרִין לוֹן לְנוּ פִּקְדוֹן שִׁישׁ
 לְנוּ בִידְךָ שְׂמִיעָה שְׂאִין לְכֶם בִּידִי אִינִי
 חַיִּיב אֵל אֲחֵת שְׂמִיעָה שְׂאִין לְךָ בִּידִי
 לֵאלֶיךָ וְלֵאלֶיךָ חַיִּיב עַל כֹּל אֲחֵת
 וְאֲחֵת וְתוּ לִי פִּקְדוֹן וְתִשְׁמַעְתָּ לִי
 תוּ וְאֲבִידָה שִׁישׁ לִי בִידְךָ שְׂמִיעָה
 שְׂאִין לְךָ בִּידִי אִינִי חַיִּיב אֵל אֲחֵת
 שְׂמִיעָה שְׂאִין לְךָ בִּידִי פִּקְדוֹן וְתִשְׁמַעְתָּ
 לִי תוּ וְאֲבִידָה חַיִּיב עַל כֹּל אֲחֵת וְאֲחֵת
 ה תוּ לִי חֲמִישָׁה וְשְׂעִירִין וְכֹסֶם לִין
 שִׁישׁ לִי בִידְךָ שְׂמִיעָה שְׂאִין לְךָ בִּידִי
 אִינִי חַיִּיב אֵל אֲחֵת שְׂמִיעָה שְׂאִין
 לְךָ בִּידִי חֲמִישָׁה וְשְׂעִירִין וְכֹסֶם לִין
 חַיִּיב עַל כֹּל אֲחֵת וְאֲחֵת מֵאִיר אִינִי

כְּשִׁתְּעִין לִי עֵדוֹת שְׂמִיעָה וְתִשְׁמַעְתָּ
 הִי אֵילּוּ פְּטוֹרִין מִפֵּי שְׂקֵל מִדֵּה
 שְׂמִיעָה לִיעֵדוֹת יֵא עַמֵּד בְּבֵית
 הַכְּנֶסֶת וְאִם מִשְׂבִּיעַן אֲנִי עַל כֶּם אִם
 יִדְעִין אֲתֶם לִיעֵדוֹת שְׂמִיעָה וְתוּ
 וְתִשְׁמַעְתָּ הִי אֵילּוּ פְּטוֹרִין יֵא
 לְשִׁמֵּם מִשְׂבִּיעַן אֲנִי עַל כֶּם אִישׁ כֹּל
 תֵּל אִם יִדְעִין אֲתֶם לִיעֵדוֹת שְׂמִיעָה
 וְתִשְׁמַעְתָּ הִי שִׁישׁ עִין לִיעֵדוֹת עַד
 מִפֵּי עַד אִם שְׂמִיעָה אֲחֵד מִהוֹן קְרוֹב אִו
 פְּטוֹל הִי אֵילּוּ פְּטוֹרִין יֵא שִׁיעָה
 בִּיד עַד אִו שְׂאִין לְהוֹן הַתִּבְעִיעַ מִשְׂבִּיעַן
 אֲנִי עַל כֶּם אִם יִדְעִין אֲתֶם לִיעֵדוֹת
 שְׂמִיעָה וְתִשְׁמַעְתָּ הִי אֵילּוּ פְּטוֹרִים
 עַד שִׁישְׁמִיעַן מִפֵּי הַתִּבְעִיעַ יֵא
 מִשְׂבִּיעַן אֲנִי עַל כֶּם מִינָה אֲנִי עַל כֶּם
 אֲסֻדְכֶם אֲנִי הִי יֵא וְלֹ חַיִּיבִין בְּשִׁמֵּם
 וְכֹאֲרִין הִי אֵילּוּ פְּטוֹרִין בְּאֵלֶיךָ דֵּלֵת
 בִּידִי הִי בְּשִׁדִּי בְּעֵבֵאֹת בְּחֶסֶן וְבַחֲסוֹם
 בְּאֵרֶךְ אֲפִים וְרַב חֲסֵד וְכֹל הַכִּינִיִּים
 הִי זֶה חַיִּיבִין הַמְּקַל לְכֹל חַיִּיבִין
 מֵאִיר אִו חֹכֵם פְּטוֹרִין הַמְּקַל לְאִבּוֹ
 וְאִמּוֹ בְּסִלֵּס חַיִּיב דְּבִר מֵאִיר חֹכֵם
 פְּטוֹרִין הַמְּקַל לְעַמְּמוֹ חֲמִישָׁה וְכֹלֵם
 עֹבֵר בְּלֵא תִשְׁמַעְתָּ יִכְסֵה הָאֵרִים וְהִיא
 הָאֵלֶה הָאֲמִידָה בְּתוֹרָה אֵל יִכְסֵה יִכְסֵה
 וְיִטִּיב לְךָ מֵאִיר חַיִּיבִין וְהוֹדָה פְּטוֹר
 פֶּרֶה הִל יֵד
 שְׂבִיעַת הַפְּקֻדָן נִחַת בְּאֲנָשִׁים
 וְבַנְּשִׁים וְבִרְחוּקִים וְבִקְרוֹבִים וְכֹל

אילו

אפילו צד חסד ושעורה וכסמית
 חייב לכל אחת ואחת ין אסמא
 ופיתתא את בני הוא אלא אנסתי
 ולא פיתתי משביעך אני חייב
 ר שמעון פטר שאינו משלים קנס
 על פי עצמו ואלו את על פי שאינו
 משלים קנס על פי עצמו משלים בוסת
 ופס על פי עצמו ו גסס את
 שתי והוא א לא אנסתי משביעך
 אני חייב אלא חייב גססתי אני לא
 טבוחתי ולא אנסתי משביעך אני
 ואם אמן פטר ה המלך שותף את
 שתי והוא אלא אנסתי משביעך
 אני ואם אמן חייב המלך שותף את
 עבדי והוא א לא אנסתי משביעך אני
 ואם אמן פטר אלו חייב חבלה
 בי ונשטתה בי חבלה והוא א לא
 חבלתי ולא עשיתי משביעך אני
 ואמר אמן חייב אלו עבדו הקפלה
 את שתי וסמיתא את עתי והוא
 אוב לא אנסתי ולא אנסתי משביעך
 אני ואם אמן פטר זה חבל כל
 המשלים על פי עצמו חייב ושאינו
 משלים על פי עצמו פטר
 פרו הל ה
 שבו עתה יבין הענין שתי כסף
 והחוק שיהיה פרוטום אם אין
 החזיקה מן הענין פטר כי יד שתי
 כסף ליבין אן אן בדי פטר שתי
 כסף ופרוטום ליבין אן אן בדי

פטר שתי כסף ופרוטום ליבין אן
 לך בדי אלא פרוטום חייב כסף
 ביד אן אן בדי פטר מנה ליבין
 אן לך בדי אלא חמשים דינר חייב
 כסף לא אביתך אן לך בדי אלא
 חמשים דינר פטר מפני שהוא משיב
 אצורה ב מנה ליבין אן אן
 למתן אלא חמשה עשר פטר
 אן לך בדי חייב מנה ליבין אלא
 הן אלתענהו לי אלא חמשה עשר
 למתן צד חסדו לי ונתת לך חייב
 מפני שהוא עריך לתנו לי כסף עשר
 ליטתה חייב ליבין אן לך בדי
 אלא ליטתה כסף פטר דינר חייב לי
 ביד אן אן בדי אלא דינר כסף
 וטריסות ופטר ין ופרוטום חייב
 שהכל מן משביעך אן די כן
 חבלה ליבין אן לך בדי אלא חייב
 קטנות פטר כן פרוטום ליבין אן
 לך בדי אלא חייב קטנות חייב שתי
 שהקטנות בכל הפירות טענו חייב
 חזקה לו בשעורים פטר כן גלילא
 מחייב שהטען את חכמי בדי שמן
 חזקה לו בקנינים ארמון אהוא
 חזקה מן הענין י שבט חוב אן
 אן חזקה מן הענין אן חוב אן
 חזקה אן את דברי ארמון ה טענו
 כלים וקדקעות חזקה בכלים ופטר בק
 בקדקעות בקדקעות ופטר בכלים
 חזקה במקדמות כלים חייב במקדמות

2
3

5
V

הקדמות פטור שהנכסים שאין
 להן אחריית והקדום את הנכסים
 שהן להן אחריית ושבוע עליון
 אין נשבעין על טעם
 חרש פטור וקדן ואין נשבעין
 את הקדן אבל נשבעין בקדן
 וקדן ט ט ו אלו דברים שאין
 נשבעים עליון הנכסים והאשמות
 והקדמות והקדן שמת אקדן
 לא תשלימי סילולא תשלימי אקדן
 וחמשה שומר חנם אין נשבע
 ונשא שכן אינו משלם ר שמעון
 א דברים שהאחריות באחריות
 נשבעין עליון ושאין חייב
 באחריות אין נשבעין עליון ו
 ר מאיר א ושבדבין שהנשבעין
 ואין נשבעין ואין חכם מהו לו
 בים א לו עשר ג פגם טענות
 מסתו לך והלא אים אלא חמש
 ר מאיר מחייב חכם אכל הממונ
 לקדן והיה אקדן ט אן
 נשבעין אלא על חם שהאחריות
 תמשקל תביעון בים א לו בית לא
 מסתו לך בים מלא מסתו לך והלא
 אום אינו יודע אלא מה שהסתוד
 אנה טעל פטור זה אום על קדומו
 אום על חוליו חייב י המלוח את
 תבירו על המשכון ואם המשכון
 אנה לו סלע קדומו עליו וטק
 היה שמה והלא אום לא כי אלא סלע

הליותו עליו וסלע היה שמה פטור
 א סלע היותו עליו וטק היה
 שמה והלא אלא כי אלא סלע היותו
 עליו וטק היה שמה חייב
 יב סלע היותו עליו וטק היה
 שמה והלא אלא כי אלא סלע היותו
 עליו וסלע היה שמה פטור י סלע
 היותו עליו וטק היה שמה חייב
 אלא כי אלא סלע היותו עליו וטק היה
 דברים היה שמה חייב כי הוא נשבע
 כי שהקדן אעל שנא ושבוע זה
 ויצא האלא את הקדן
 פ ו הל י
 ב להנשבעין שבתורה נשבעין ולא
 משלמין אלו נשבעין וטק חשבו
 הנתן להם בלוי שכנגד חטתו על
 השבועה והחנותו על פינקסו השכר
 בים א לו טק י שכר חשילי ביד
 והוא א נעמי והלא א לא נעמי היה זה
 נשבע וטק י שמעון א ע שהאש
 מקעת הודיה ומסר לו טק י שכר
 חמישים דים שיש לו בידך והוא א
 ותקבלתה סתן דת חייב ב חמור
 ביצה היו מעדין אותי שמיכנס לתוך
 ביתו ונשכנו שלא ברשות אלו
 לו בלוי שנתלתה והוא א לא נעמי
 היה זה נשבע וטק י יהודה א פ
 שמה אים מקעת הודיה ואמר לו
 שני בלוי נטלתה והוא א לא נעמי
 אלא אחד ג הנחבליים היו

הקדמות פטור שהנכסים שאין
 להן אחריית והקדום את הנכסים
 שהן להן אחריית ושבוע עליון
 אין נשבעין על טעם
 חרש פטור וקדן ואין נשבעין
 את הקדן אבל נשבעין בקדן
 וקדן ט ט ו אלו דברים שאין
 נשבעים עליון הנכסים והאשמות
 והקדמות והקדן שמת אקדן
 לא תשלימי סילולא תשלימי אקדן
 וחמשה שומר חנם אין נשבע
 ונשא שכן אינו משלם ר שמעון
 א דברים שהאחריות באחריות
 נשבעין עליון ושאין חייב
 באחריות אין נשבעין עליון ו
 ר מאיר א ושבדבין שהנשבעין
 ואין נשבעין ואין חכם מהו לו
 בים א לו עשר ג פגם טענות
 מסתו לך והלא אים אלא חמש
 ר מאיר מחייב חכם אכל הממונ
 לקדן והיה אקדן ט אן
 נשבעין אלא על חם שהאחריות
 תמשקל תביעון בים א לו בית לא
 מסתו לך בים מלא מסתו לך והלא
 אום אינו יודע אלא מה שהסתוד
 אנה טעל פטור זה אום על קדומו
 אום על חוליו חייב י המלוח את
 תבירו על המשכון ואם המשכון
 אנה לו סלע קדומו עליו וטק
 היה שמה והלא אום לא כי אלא סלע

אלו נתינתן לך ונתתו באפלי ושבוע
 בעל הבית נתן לו את הדיון אלו נתן
 לו את המעות אלו נתתם לך השלם
 לתוך כסף ישבע השולחני וזה
 או אין דרך השולחני להיות נתן אסד
 ע שהאנוטל דערו ח בשם
 שאמרו הפוגמת בתוסת לא תפצע
 אלא בשבועה ועד אחד מעשה שהיא
 פרוצה לא תפצע אלא בשבועה נכנס
 משועבדן וכנסו יתומים והתפצעת
 שלא פצעו לא תפצע אלא בשבועה
 ט וכן היתומים אלא פצעו אלא
 בשבועה שלא פקדו אבא ושל אב
 לו אבא ושל אמצעו שטר בין שטרותיו
 של אבא שטר והפרוע העד י
 ונתן בן סוקה שאפילו נולדן לאחד
 מיתת האב הרי זה נשבע וטעל אב
 שמעון בן גלילא לא ישיעך שאב
 האב ברשת מיתתו שטר זה אינו פרוצ
 טעל שלא בשבועה יאילו נשבען
 שלא ברענה השותפים והאריסים
 והאפטרופים והאשה הרי שא והמתנת
 בתוך הבית ובין הבית אלו כזה אמה
 מתעורר רעוני שתי שבוע לי חייב חלק
 השותפים והאריסים אינו יכול להשביען
 ניתבצלה לו שבועה ממקום אחר מאלים
 עליו את הכל והשבועות משמרת
 את השבועה פרוז הלי
 ארבעה שומרין הן שומר חנם השואל
 משא שטר והשוכר שומר חנם נשבע

מעדין אתו שני כנס לתוך יושלם
 וינא חבל אב לו חבלתה ביהווא א
 לא חבלתי הרי זה נשבע וטעל וזה
 אומען שהאשם מקצת החידוד
 האמר לו חבלתה בי שנים והוא אב
 לא חבלתי אלא אחת ד ושכנגדו
 חסוד על השבועה כי עד אחת שבועת
 העדות ואחד שבועת הפיקדון ואפילו
 שבועת שואה היה אחד מהם משחק
 בקרביו וטעל זה ברבית מפרוח יתום
 וסחרי שבועות שכנגדו נשבע וטעל
 הרי שניהן השודים חונה שבועה
 למקומה דבר יוסה ר מאיר א חלקו
 ה והחנותי על פינקסו כיער לא
 שומר לו כתוב בפנקסי שאת חייב
 לי מאתם חז אלא אן ליתן לבני סא
 סאתים חייטין ולפועליה סלע מעות
 הוא אן נתתי חזן אב לא כהל מהא
 הוא נשבע וטעל חזן נשבעין וטעל חזן
 אב בן ננס כי עד אילו ואילו באין ליה
 שבועת שואה אלא הוא טעל שלא
 בשבועת חזן חטלון שלא בשבועה
 ו א לחטונותו לבידית פירות נתן
 לו אלו נתן לי את הדיון אלו נתתם לך
 ונתתו באפלי ישבע בעל הבית נתן
 לו את הדיון אלו נתן לי את הפרות אלו
 נתתם לך והולכתם לתוך ביתך ישבע
 החנותי ויחה אן כל שהפרות כדוזה
 לעליונה ד אב לשולחניו לויסין
 מעות ונתן לו אלו נתן לי את הדיון

על הכל והשוואל משים את הכל ונשא
 שבו והשוכר נשבעין על השבועות
 השבועה וכל המיתה ומשלמים את
 האבידה ואת הגביה ב אל לשון
 חייב איכן שודי ג לומת והוא שנישבע
 או שנישבע או נשבע או אכזב
 והוא שמת או נשבע או נשבע או אכזב
 נשבע והוא שמת או נשבע או נשבע
 או אכזב נשבע והוא שמת או נשבע
 או נשבע או נשבע משביען אני וזה
 אכן פטור ג איכן שודי ג לו
 אני יודיע מה אתה סח והוא שמת
 או נשבע או נשבע או נשבע או אכזב
 משביען אני וזה אכן פטור ד
 איכן שודי ג לו אכזב משביען אני
 וזה אכן העדין מעדין אותו שאכל
 משלם את הקדן הודה מעצמו משלם
 קדן וחומש ואשם ה איכן שודי
 ואם לו נשבע משביען אני וזה אכן
 העדים מעדין אותו שגנב משלם
 השלומי ככל הודה מעצמו משלם קדן
 וחומש ואשם ו א לאחד בשוק
 איכן שודי שגנבה והוא א לא חובתי
 משביען אני ואם אג העדים מעדין
 אותו שגנבו משלם השלומי ככל עתה
 ומכר משלם השלומי ארבעה חמשה
 וזה עדים משלמים ופאים ואמר
 נשבעתי אבל לא שבועתי ולא נשבעתי את
 משלם האפקדן ו אל לשון איכן
 שודי אכזב מת והוא שנישבע או נשבע

אכזב והוא
 או אכזב או
 נשבע או
 נשבע או
 נשבע

או נשבע או אכזב נשבע והוא שמת
 או נשבע או נשבע או אכזב נשבע
 והוא שמת או נשבע או נשבע או אכזב
 נשבע והוא שמת או נשבע או נשבע
 או אכזב נשבע והוא שמת או נשבע
 או נשבע או נשבע משביען אני וזה
 אכן פטור ה איכן שודי אכזב אני
 יודיע מה אתה סח והוא שמת או נשבע
 או נשבע או נשבע או אכזב משביען
 אני וזה אכן חייב ט אל לשון אשם
 ולשוכר איכן שודי ג לומת והוא
 שנישבע או שנישבע נשבע והוא שמת
 או שנישבע נשבע והוא שמת או נשבע
 נשבע נשבע או אכזב אכזב או שנישבע
 משביען אני ואם אכזב פטור י מת
 או נשבע או נשבע והוא שנישבע או
 שואב משביען אני וזה אכן חייב
 אכזב או שנישבע והוא שמת או נשבע
 או נשבע משביען אני וזה אכן פטור
 זה הכלל כל הנשבע להקל על עצמו חייב
 ולהחמיר על עצמו פטור
 חסלת שבועות
 פר ח הל י

מסכת עדות פר א
 שמי אס כל הנשבע בין שמתן ובית
 הלל או מפקדה לפקדה אפילו לימים
 הרבה חסכת אס לא כדברי ר' ואלא כד
 זה אלא מעת לעת משבעת על יד

מפקידה לפקידה ומפקידה לפקידה
 ממעטת עליו מעלתו ב' ב' אשה
 שיש לה חסות רייה שעתה במשפחה
 בערין הדיון מפקידה וממעטת על
 ה' מעת לעת ועל ה' מפקידה לפקידה
 ו' שמי אום מקב תלה הל' או מקבית
 חכמה לאסרי והולאכדור והוא
 קבוצתה חייבין בחלה ומשפחה
 המדות אמרו חמשת דעים חייבין
 ו' חסות חמשה פטורין חמשה
 ועד חייבין ד' הל' א' מלאהין
 מים שאובין פוסלין את המקוה
 שאדם חייב לו כלשון רבו ושמי אום
 תשעת דבית חכמה או לא בדברי ה'
 ולא בדברי ה' אלא עד שבאו שני
 נדיים משער האשפות שביהושע
 והעידו משם שמעיה ואבטליון
 ששלושת לוחם מים שאובין פוסלין
 את המקוה וקיימו את דברי יוחנן ה'
 ולמה נזכרין את דברי שמי חלל
 לטען ללמד להורות הבאים שלא יחזיקו
 אדם עומד על דבר שחיי אבות העולם
 לא עמדו על דבריו ו' ולמה נזכרין
 את דברי חייבין המרובין הואיל ואין
 הלכה אלא בדברי המרובין שאם יראה
 בית דין את דברי החזיר חסמו עמו
 שאין בית דין יכול לבטל את דברי
 בית דין חזיר עמו שהוא חזיר ממנו
 בחכמה ובמיתנות ה' חל ממנו בחכמה
 לא מיתנות במיתנות אלא בחכמה

אין יכול לבטל את דברו עד שהוא
 נחל ממנו בחכמה ובמיתנות ו' אלו
 יהודה אסון למה נזכרין את דברי
 החזיר בין המרובין לטען שאם
 יאמר אדם כן אני מקבל אמרו
 מדברי איש כל שמעשה ח' בית
 שמי א' ורוב העצמות מן העצמים
 בין משנים בין משלושה בית הל'
 א' רוב העצמות מן החותם מרוב
 הכתובין או מרוב המיתנות שמי אום
 אפילו מעט אחד ט' כרשן
 תרומה בית שמי א' טורים ושפים
 בטורה ופסאלין בטומאה ובית
 הל' א' טורים בטורה ושפים ומאלין
 בטומאה שמי א' יאכלו עירי ו' וטען
 אכל מעשיהן בטומאה י' הפורט
 סלע ממעות של מעשה שרין בחושב
 בית שמי א' כל הסלע מעות בית הל'
 א' שקל כסף ושקל מעותו יאמר א'
 אין מחול לין כסף ופרות על הכסף
 חכמה מיתון י' הפורט סלע
 של מעשה שרין בירושלם בית שמי
 א' כל הסלע מעות בית הל' אום שקל
 כסף ושקל מעותו מים לפני חכמה
 א' ב' שלשה ד' יתין כסף ושרין מעות
 ו' עקבה א' בשלשה ד' יתין כסף
 וברביעית כסף וברביעית מעות
 ו' טרפון א' ארבעת אספרי כסף שמי
 א' יתין חנה חנות ויאכל כנורה
 ע' כסא שלמה שניטל חפיו

בית

בית שמי מטמין ובית הלל מטמין
 שמי אומת מליצין שלכסא טמא
 כסא שקבעו בעריבה בית שמי מטמין
 ובית הלל מטמין שמי אומת העשו
 בקה ית אלו ודברן שחורו בית
 הלל להודות כדבר בית שמי האשה
 שכאת טמורת הם ואמדה מת בעל
 מנשא מת בעל תיתבם ובית הלל
 אלא שטענו ולא נבאה מן הקציר
 כל אמו לקח בית שמי אחת הבאה
 מן הקציר ואחת הבאה מן הזיתין
 ואחת הבאה מטמנת הם לא ריבדו
 בקציר אלא בהודו חורו בית הלל
 להודות כדבר בית שמי יו בית
 שמי אומת נשא ותטול כדבר הבית
 הלל אומת נשא ולא תטול כדבר אמו
 לקח בית שמי הודותם את הקציר
 וקמורו ולא תמיר את הקמור קל
 אמרו לקח בית הלל מיניו שאין האוחס
 מיכנסים בצולה על פיה אמרו לקח בית
 שמי והלא מספר כדברתה גלמוד שהוא
 כדבר הלל שאם נשא לאוחר תטול
 שה שכתוב לך חורו בית הלל להודות
 כדבר בית שמי יו מי שחצין
 עבד חוצין בן חורים עבד אתים ים
 אחר ואת עצמו יום אחר כדבר בית
 הלל בית שמי אומת קנים אומת ואת
 עצמו לא תיקנם לישא שפחה או
 וכל בית חורים איתם וכל בית הלל

לא נבא אהרן אלא לפי מה חזקתו
 שנ לא תהו וצאק לשבת ימיה אלא
 מפני הירקון העולם כופין את רבו ומושה
 אלו בן חורים וכותב שטר על חצי
 רמיו חורו בית הלל להודות כדבר בית
 שמי יו כלי חרס מיניל על הכל
 כדבר בית הלל בית שמי יואינו מעל
 אלא על האכלים ועל המשיקים ועל
 חרס אמרו לקח בית הלל מפני מדה
 אמרו לקח בית שמי מפני שהוא
 טמא על גב עם הארץ ואין כלי טמא
 חוצין אמרו לקח בית הלל והלא טיהרתם
 אכלים ומשיקין שבתוכו אמרו לקח בית
 שמי בשטח קרנו אכלים ומשיקים שה
 שבתוכו וצנמו טיהרתם אכלי כשטיהרתם
 את הכלי טיהרתם לו ולו חורו בית
 הלל להודות כדבר בית שמי

פר ב הל יו

ר חנוכה סגן הכהנים העיד ארבעה
 זרים מימיהם של כהנים לא נמצאו
 מלשונם את הבשר שתי טמא אבולו
 הטומאה עם חג שה שתי טמא אבולו
 הטומאה אצל עני כהנים שתי טמא אבולו
 על טמא אבולו עם חג שה שתי טמא אבולו
 מימיהם של כהנים לא נמצאו מלשונם
 את השמן שבתוכו אכלים טמא
 שמי טמא מטמא את חצי על חצי טמא
 לטומאה על טמא אבולו שתי טמא אבולו
 חנוכה סגן הכהנים מימי לא נבא

14

11

2

ואם לה להוציא ממנה לזה פטור
 היד נדוש בשבת אם כמת עקש לא
 ייטבין פטור ואם להפואו חייב
 ועל לפקים ארזות שהן טהורות
 מפני שלא נמצאה מלאכתן ו
 שלשה דברים אמר ישמעאל ולא הוזהר
 לור עקבה השום והבושר והמלילות
 שריסקן מבעוד יום שר ושעור ל
 ארזות משום שהן נדושות עקבה אמר
 לא יטבין הן שלשה דברים אמרו
 לפניו ו עקבה שנים משם ו אליהו
 ואחד משם והושע שנים משם ו
 אליהו יוציא אשה בעיר של והבועות
 יונים פסולין מן העדות ואחד משם
 ו הושע השדף בפני החולדה מהלכת
 על גבי ברכות של תרומה ספק נגע
 ספק לא נגע ספקו טהור ט שלשה
 דברים אמר עקבה על שנים הודו לו
 ועל אחד לא הודו לו על שלסין שהיא
 טמא מדום ועל שירי תנור ארבעה
 שהיו אום שלשה הודו לו ועל אחד
 לא הודו לו על כסא שניטלו שנים מא
 מחפזו והביע זה שר עקבה מטמא
 וחכמיה מטהרין והוא היה אהב
 וזה לבן בנאי וכתוב עור שר פוחמה
 בשנים ובמספר הדורות לפניו הוא
 הקץ שנ קורא הדורות מראש את על
 פישת ופזים ועינו אותם ארבע מאות
 שנה ונודו רביעי ושתכונה יא

עור ויצא לבית השדף אמר עקבה
 מדבריו למדנו שהמפטיש את הבור
 וניטבין אטרפה שאותו הכהנים בעוה
 וחכמיה אמרין לא ראיתו ואם אלא
 יצא לבית השדף ד אנה הוא
 העיר על כפר קטן שהיה בעיר חזק
 והיה בו זקן אחד והיה מלוה לבלבי
 הכפר וכתב בכתב ידו ואחריו חותמין
 ובא אשה לפני חכמין והיתירו לפי דבר
 אנה למד שהאשה כותבת את גטה
 והאיש כותב את שותרו שאין קיום
 הגט אלא בחותמיו ועל המזוה שנים
 שני מצאת בבושר שהסכין והיורים
 טהורות והבושר טמא ואם גמלאת
 בפרש הכל טהור ה שלשה דברים
 אמר ישמעאל לפני חכמיה בברס בובנה
 על בייקה טהורה שהיא מתנה על גבי
 זקן של תרומה שהיא אויבור ואם
 היתה למין כובע ואינה חבוה ועל
 שכולת שדף עיר והאשה מביע לקמה
 אם נקצת עם הקמה הרי של בעל
 הבעה ואם לאו הרי של עניים ועל
 גנה אונה שהיא מוקפת עניים אם
 תנקה מלא בודי וסלו מין מלא
 בהם וסלו מין גידע ואם לאו לא
 תימנהו שלשה דברים אמרו לפני
 ו משמע ולא אמרו בן אסור וחתי
 ופישת הושע בן מתיה המיפטש
 מרסה בשבת אם לעשות לה פרחית

מנצרת דבר
דוסא וחכא

לשהוא משם אחד טמא משני
 שמות טהור ג אוכל פרוח אינו
 מנצרת מחליק מנצרת שני על אסיה
 אסימון דברי דוסא וחכא אסרון
 מעליק ימים לחטאת דבר דוסא
 חכא אובאס נעמא אידיו נעמא
 גפר ד מעי אבטוח וקנכות
 ניק שלמנצרה דוסא מתיר לזרים
 חכא אסורים ה חמש וחילות
 נחות מנה מנה ופרס חייבור
 בראשית הגז דבר דוסא וחכא אוב
 חמש וחילות נחות כל שהן
 כל החזירות טמאות טמא מת דבר
 דוסא וחכא אוב מרס כל הקליפות
 טהורות חזיר משל גלגליק דבר ד
 דוסא וחכא אוב כל טמאות חזיר
 משל עמרים ז הקלע של
 בית קיבול שלה ארז טמא ושל
 דוסא בן ארכינס מטהר חכא מערים
 מפסק בית ארבע שנה טהור בית
 הפקוד שלה טמא ח ח שבת
 אוכלת במנצרה דבר דוסא וחכא
 או יוש שבת אכלת ויש שבת
 שארבע אוכלת כזוה האשה ששבת
 ציטבת ושהחכא אכלת אכלת
 ערים שני שבת וזו אכלת טהור
 אני אינה אוכלת טהור ציטבת
 ד והושע מטמא חכא מטהרין בית
 הטמא עומד והטהור עובר הטהור
 עומד והטמא עובר טמא ברישות

אתה ואיזו חמש דברין שלשנים
 עשר חודש משפט דור המבול שנים
 עשר חודש משפט אית שנים
 עשר חודש משפט המערים שנים
 עשר חודש משפט גלגליק
 לבוא שנים עשר חודש משפט
 ושנים בגיהנם שנים עשר חודש
 שש ומה מדי חודש בחודשו
 יחטבן נדי א מנהפכח עע ענת
 שש ומדי שבת שבת

פר ג הל יא

כל המיטמים באהל שחלקו והכניסו
 לתוך הבית דוסא אובן ארכינס
 מטהר וחכא מטמאין ביצת הנוגע
 בכחיני חניא ויתן מן הנבילה
 או נישאן וכמת הנוגע בכחיני
 וית ונא אהל על כחיני וית או נגע
 בכחיני וית וכחיני וית נא אהל עליו
 ונא אהל על כחיני חניא ויתים
 ונא אהל עד כחיני וית חני וית
 נא אהל עליו דוסא בן ארכינס
 מטהר וחכא מטמאין ב אבל
 חנוני בכחיני וית דבר אחר נא אהל
 עליו על כחיני וית או נא אהל על
 כחיני וית דבר אחר נא אהל עליו
 על כחיני וית טהור צרי מאר אה
 בזה דוסא בן ארכינס מטהר וחכא
 מטמאין הכל טמא וחזון המבול
 והמשאן והמשאן עם אהל חכא

היחיד וטהרה בישות הרבים טהרה
 ברשות היחיד וטהרה ברשות הרבים
 ספק גזע ספק לא גזע ספק האהיל ספק
 לאהאהיל ספק היסטר ספק לאהיסטר
 ו יהושע מטמא מחכמי מטהרין
 שלשה דברים ו ירוק מטמא מחכמים
 מטהרין מסמך שלשולחני וארון
 שלברוסות ומסמך של אבן שענת
 ו ירוק מטמא מחכמי מטהרין ו א
 ארבעה דברים וכן גמליא מטמא מחכמי
 מטהרין כסוי טני שלמתכות ושלעיל
 כתיס ותלוי המעורות ותלמי לוי נחמת
 וטבלה שהמלקה לשנים מודים סוף
 לרב גמליא בטבלה שהמלקה לפ
 לשנים אחד גדול ואחד קטן הגדול
 טמא והקטן טהור ו ב שלשה
 דברים וכן גמליא מחמיר כדברי בית
 שמי אין טומנין את החמים מיום
 טוב לשתת ואין זקפין את המעורה
 ביום טוב ואין אופין פיתין ביינות
 אלא ארקיקים וכן גמליא מימות
 של בית אבא אלא ארקיקים אפין
 ביינות אלא ארקיקים אפין וכן
 תרשה להם לכתוב שיהיה וכן
 על ענפי וטקלים על כל אשר אשת
 אופין פתקין וכן וכן וכן וכן
 אם שלשה דברים להקל מכבודן בן
 המינות ומינות את המינות ביום
 טוב ועושין גדי מקולם בלילי פסחים
 מחכמי אסורין יד שלשה דברים

אלו דברים מקולבית שמי ומחומרי
 בית הלל ביעה שני דה ביום טוב בית
 שמי אום תאכל ובית הלל אסא תאכל
 בית שמי אום שאור בית חמץ כסות
 ובית הלל אין היתה כותית ב השמי
 חיה וענת ביום טוב בית שמי אום
 מחפור בדקל וכסה ובית הלל אום
 לא יטחוט אלא אם כן היה לועפר
 מוכן מודים שאם שחט שיחפור
 בדקל וכסה שאמר הכיזה מתכן
 ג בית שמי אום הבקר לעניים
 הבקר ובית הלל אין אינו הבקר עד
 שיתבקר אף לעניים כשמיטה כל
 עשרי השדה של קרבנות אחת של
 ארבעת קבים ושכחו בית שמי אין
 אינו שכחה ובית הלל אין שכחה ד
 התמר שהוא כמין לנפא ולעייש
 ולבקר ולכלים ושכחו בית שמי אום
 אינו שכחה ובית הלל אין שכחה ה
 כום ובעי בית שמי אום אין לוחמיש

היחיד וטהרה בישות הרבים טהרה
 ברשות היחיד וטהרה ברשות הרבים
 ספק גזע ספק לא גזע ספק האהיל ספק
 לאהאהיל ספק היסטר ספק לאהיסטר
 ו יהושע מטמא מחכמי מטהרין
 שלשה דברים ו ירוק מטמא מחכמים
 מטהרין מסמך שלשולחני וארון
 שלברוסות ומסמך של אבן שענת
 ו ירוק מטמא מחכמי מטהרין ו א
 ארבעה דברים וכן גמליא מטמא מחכמי
 מטהרין כסוי טני שלמתכות ושלעיל
 כתיס ותלוי המעורות ותלמי לוי נחמת
 וטבלה שהמלקה לשנים מודים סוף
 לרב גמליא בטבלה שהמלקה לפ
 לשנים אחד גדול ואחד קטן הגדול
 טמא והקטן טהור ו ב שלשה
 דברים וכן גמליא מחמיר כדברי בית
 שמי אין טומנין את החמים מיום
 טוב לשתת ואין זקפין את המעורה
 ביום טוב ואין אופין פיתין ביינות
 אלא ארקיקים וכן גמליא מימות
 של בית אבא אלא ארקיקים אפין
 ביינות אלא ארקיקים אפין וכן
 תרשה להם לכתוב שיהיה וכן
 על ענפי וטקלים על כל אשר אשת
 אופין פתקין וכן וכן וכן וכן
 אם שלשה דברים להקל מכבודן בן
 המינות ומינות את המינות ביום
 טוב ועושין גדי מקולם בלילי פסחים
 מחכמי אסורין יד שלשה דברים

ואין לו ביעור ובית הלל איש ישלוב בת
שמי איש ישלוב פרט וישלוב עלות
ועתים פודין לעצמן ובית הלל איש
כולו לבת ו חבית של וקדם מעלות
בית שמי איש אינו עריך לקב בית הלל
א עריך לקב ומהים שאם נקבה
וסתמוהא שמיים שהיא טהורה
הסך שומן טהור ונעמא אינו ועבל
בית שמי איש אינו על פי מנטה טהור
ובית הלל אי כרי סיכתא אבד קטן אם
היה שומן טהור מתחלתו בית שמי
אי כרי סיכתא אבד קטן ובית הלל אי
משקה טהור ומהיה או משעבית
הלל טהור ומטפח ו האשה
מתקדשת בדין ובשוח ודין כתיב
בית שמי ובית הלל אי בפרט טהור
פרטה וכמה היא פרוטה אחד
משמוטה באסרה אי טל קיבית שמי
אי פוטר הוא אדם אתא אשתו בגט
ישן ובית הלל אוסרין ואיהו הוא
בן וישן כל שביתתו עימה כאוח
שסגבו לה המנע שאת אשתו ולנה
עמו בפרט קיבית שמי אי אינו
מירכה ממנו בן שני בית הלל אי
מירכה ממנו בן שני אשתו בזמן
שכיתגשה מן הנשואין ומודין
בניתגשה מן הנשואים שאיך
עריכה ממנו בן שני מפני שליבו
בבית שמי מודין את הערות

לאחים ובית הלל אוסרין שלשה אוחין
שנים מהן נשואין שתי אחות ואחד
מופנה מת אחד מבני אחות עשה בה
מופנה מאמר ואחר כך מת אחיה שני
בית שמי איש אשתו עמוה לזונה
משם אחות אשה ובית הלל אי מרינא
את אשתו בגט וחליטה ואת אשת אחיו
בחליטה והיא שאמר לו על אשתו
ואילו על אשת אחיו ט המדיר את
אשתו מן שמיים המטה בית שמי איש
שתי שבתות ובית הלל אי שבת אחת
המפילת אור לשמונים ואחד בית שמי
פוטרין מן הקרבן ובית הלל מחייבין
סדוק בניצית בית שמי פוטרין ובית
הלל מחייבין בלבלת שבת בית שמי פוטרין
ובית הלל מחייבין . . . מן שבת
נידות מרובה והמשלים את נידותו
ואחר כך בא לארץ בית שמי אי מנור
שלשים יום ובית הלל אי מנור סתמילה
מי שהיו שתי כיתי עידיים מעידות אותו
אלו מעידיים שנוח שנים ואלו מעידיים
שנוח חמש בית שמי אי מולקה העדות
אין כאן מידות ובית הלל אי יטביל
חמש שנים שיהא נזיר שנים יא
ארן שחא עטין וחת הסדק בית שמי
אי אינו מביא את הטומאה ובית הלל
אי אינו חליל הוא והיה העליון
מביא את הטומאה פ ר ה
הל יא ו יחיה ששה דברין

ג'ר שמעון אי שלשה דברין מקולי
 בית שמי ומחומרי בית הלל קהלת
 אנה מטמא אתה ידים כדבר בית
 שמי ובית הלל אי מטמא אתה ידים
 מיחטאת שערין מעוקן בית שמי
 מעוקן ובית הלל מעוקן הקצה בית
 שמי מעוקן ובית הלל מעוקן וכן
 למעשרות ד' ר' לעזר אי שני דברין
 מקולי בית שמי ומחומרי בית הלל
 חלות שלא עבדו בית שמי אי כרקה
 וכמימי רבליה ובית הלל אי מטמא לח
 ובשומדין ביהות בכות שהוא
 מטמא לחובש ה' וארבעה אחים
 שנים מהם נשואין שתי אחיות ומתו
 הנשואין את האחיות הרי אלו חולטות
 ולא מתעבמות אסקדמו וכנסו מיצאן
 ר' לעזר אי משם בית שמי קיימו בית
 ובית הלל אי מיצאן ו' עקביה בן
 מהללאל העיר ארבעה דברים אמרו
 לו עקביה חזר בן בארבעה דברין
 שהיתה אי ונעשן אב בית דין ליש
 צבילין מוטב לילקרות שרעה בלימי
 ולא לעשות שעה אחת רשע לפני
 המקום שלא יהו אומרין בשבילסמה
 חרבו ו' הוא היה מטמא שער
 הפקודות הם הידוק וחכמי מעוקן הוא
 היה מתיר שער בבור בעלמם שגשג
 והיחזו בחלקן ואחר כך שתות חזק
 אומרין הוא היה אי אן משקים לא

מקולי בית שמי ומחומרי בית הלל
 עבילות בית שמי מעוקן ובית הלל
 מטמא בירצת הנבלה אבויש כיוצא
 בה נימכרת בשוק מותרת ואם לאו
 אסורה כדברי בית שמי ובית הלל
 אומרין ומודין בניעה טרופה שהיא
 אסורה מפני שגדלה באסור דם נמית
 דם טהורה של מימיה בית שמי
 מעוקן ובית הלל אי כרקה וכמימי
 חלקי אוכלין פירות שביעית בטובה
 ושלא בטובה כדברי בית שמי ובית
 הלל אי אן אוכלין בטובה ושלא
 בטובה החמת בית שמי אי עתה עו
 עומדת ובית הלל אי אן עלפי שאנה
 עתה ב' ר' יוסה אי ששה דברין
 מקולי בית שמי ומחומרי בית הלל
 העוקן עילק עיס הגבינה על השולחן
 ואינו נאכל כדברי בית שמי ובית הלל
 אי לא עולה ולא נאכל תורמין ותין
 על השמן וענבים על היין כדברי בית
 שמי ובית הלל אי אן תורמין הזורע
 ארבע אמות שבכרם בית שמי אוקדש
 שורה אחת ובית הלל אי קודש שמי
 שורות המניסה בית שמי פוטרו בית
 הלל מן חובין מטבלין בסודו לית כדברי
 בית שמי ובית הלל אי אן מעבלין ע
 שניתגמר ערב פסח בית שמי אוק
 טובל ואוכל את פיסחו לערב ובית הלל
 אי הפרש מן העולה כפרש מן הקדש

את האשה על פי עד אחד ושניסל
 מיטל ביד ושולס על שחרג את הנפש
 על היין בו ארבעים יום שנתנסך
 על צדי המזבח ועל המזל של שחר טק
 שחרב בארבע שעות בהעד ר
 והושענה נחמיה בן אלנן איש ספר
 הבבלי על אבד מן המית שהיא טמא
 שרבי אליעזר א לא אמרו אלא אבד
 מן החי ג אמרו לו והלא קלוחמי
 הואמה אם החי שהוא טהור אבד
 הפורט ממנו טמא המית שהוא טמא
 אינו רין שיהא אבד הפורט ממנו
 טמא צ לאן לא אמרו אלא אבד מן
 החי ד דבר אחר מרובה טמאת
 החיים מטמאת המיתם שהחי עושה
 משכב ומושב מתחתיו לטמא אדם
 לטמא כרים על צדו מדת לטמא אכלן
 ומשקין מה שאין המית מטמא ה
 כחית בשר הפורט מאבד מן החי ר
 אליעזר מטמאו יהושע עור טהור
 מטוהרים עינים כס עורה הפורט מאבד
 מן החי ר טהורה מטמא ר אליעזר
 ר יהושע מטוהרים ו אמרו לו ר
 אליעזר מה ראיתו לטמא כחית בשר
 הפורט מאבד מן החי צ לאן מעלאו
 שאבד מן החי כמת שיש מה המר
 כחית בשר הפורט ממנו טמא ואם
 מן החי כחית בשר הפורט ממנו החי
 טמא צ לו לא אב טמאתה

הנזרת ללא אתה שפחה משוחררת
 וחכמא משקין אמרו לו מעשה
 ברכמית שפחה משוחררת שהיתה
 ביהושלס והשקוהא שמיעה ואבט
 ואבט ליון צ לאן מיכמא הישקוהא
 ונדוהו ומת בנידויו וסקלו בית דין
 את אדונו ח צבר יהודה חס
 ושלוס שוקביה ניתניה שאן הערה
 עבולת על כל און מישרה בחכמת
 ובידאות חטא מיכמא בן מהלא
 ואת מי נדו את אליעזר בן הן טפ
 שפיסק בעהרת ידים וטמית שלח
 בית דין והינחו אבן על ארונו ללמד
 שכל המעודה מתכוקלן את ארונו
 ט ובשעת מיתו צ לבט בני חור
 בן בארבעה דברין שהייתו א צ לו
 ואנה למה לא חזרתה בן צ לו אי
 שמעתי מפני מרובין והן שמעו מפני
 מרובין אני עמיתי על בשמועתו וכן
 עמדו בשמועתו אבל אנה שמעתי
 מפני החוד ומפני המרובין ומטב
 להניח את חברי החוד ולא חזר את
 דברי המרובין צ לאן אבאפקד עלי
 לחביר צ לו אני מפקד שמה עולה
 מינאתה בי צ לו לאו מעשיר יתי
 וקריבך ומעשיר ורחוקך
 פ ר ה ל ט
 ר והנה בן אבא העיד חמשה דברין
 שממאנים את הקטנות ושמעו שאין

כזית בשר הפורש מן הזית שכן
 טמאתה עינם בסעודה הפורש ממנו
 תיטמא כזית בשר הפורש מאבר מן
 חזי שכן טהרתה עינם בסעודה הפורש
 ממנו ה אמרו לו לר' נחמיה מה
 ראיתך לטמא עינם בשעודה הפורש
 מאבר מן חזי צלחן מיניו שאבר מן
 חזי כמת שלם מה המת עינם בשעודה
 הפורש ממנו טמא ואף אבר מן חזי
 עינם בשעודה הפורש ממנו יהי טמא
 אמרו לו לא אם טמאתה עינם בשע
 בשעודה הפורש מן המת שכן טמא
 טמאתה כזית בשר הפורש ממנו
 תיטמא עינם בשעודה הפורש מאבר
 מן חזי שכן טהרתה כזית בשר
 הפורש ממנו ט אמרו לו לר' אלעזר
 מה ראיתך לחלוק מידתך או טמא
 בשניתן או טהור בשניתן צלחן מרוב
 טומאת הבשר מטומאת העצמות
 שהבשר נהג בגבולות תשר עינם
 מה שאין כן בעצמות ובר' אוח' אבי
 שיש עליו בשר כראוי מטמא במגע
 ובמשא ובאהל חסד הבשר טמא
 חסד עיני טהור ו אמרו לו לר'
 נחמיה מה ראיתך לחלוק מידתך
 או טמא בשניתן או טהור בשניתן
 צלחן מרוב טומאת העצמות
 מטומאת הבשר שהבשר הפורש
 מן חזי טהור ואיבר

הפורש ממנו והוא כזית וטמאתה
 אחר כזית בשר מטמא במגע וטמא
 ובאהל חסד עינות מטמא במגע
 ובמשא ובאהל חסד בשר טהור חסד
 חזי עינות את על פי ששהר מוטמא
 באהל מטמא במגע ובמשא ובד חסד
 כל בשר המת שהוא פחות מבזית שחז
 חזי מיניו חזי מיניו שלמת אתה
 פי שאין בחזי חזי טמאים יא
 אמרו לו לר' יוחנן מה ראית לטהר
 בשניתן צלחן לא אם אמרתם במת
 שיש בו חזי וחזי חזי טמא חזי
 שאין בורח וחזי חזי
 פי ו הל' יא

העיד ו הושיעו צדוק על פירותיו
 פטר חמור שמת שאין בן לזון כלום
 שר' אלעזר א חזיבין באחריותו כחמש
 סלעים שלבן וחכ' א אין חזיבין ב'
 באחריותו ספירות מעשר שיני ב'
 העיד ו צדוק על צדוקין טמאים
 שהוא טהור שמי שנה ראשונה חב'ים
 טמאים שניב' שו עינם חזיבין טהורים
 לא פסלו את צדוק ג העיד ו צדוק
 על הוחלים שבו על הכותפים שהן
 בשירין מעשה היה בגרות פלמא לא
 מעשה לפי חכ' והבשר ו העיד
 ו צדוק על הוחלים שקלחן בעלי
 אצו שהן בשירין מעשה היה באהליא
 ולא מעשה לוי שבת תורת הבשר

אור חילוף הדברין העדו יותנו כן
 צדקה על חזקת שהי טענה אביה
 שהיא יוצא בנט ועל קטנה בתי שר
 שמי שאת לבן שהיא אוקלת בתרומה
 ואם מיתה בעשה יד שה ועל המי שהעול
 שבנאו בבירה שצית את המי ועל
 החטאת הגולה של אנדעה לרבים
 שהיא מכפרת מפני תיקון המזבח
 פ ר ח ה ט

העדו והושעו בתורא עלום עלות
 שהיא טהור העדו ושמעון בן בתיה
 על אפר החטאת שנגע טמא במיקצתו
 שטמא את כולו הוסקו וקשה הסולת
 והקטורת הלבונה והעולים שנגע טמא
 וס במיקצתו שפסל את כולם ב העד
 והודיה בן אבאור יהודה הכהן על
 קטנה בתי שמי שאת לבן שהיא
 אוקלת בתרומה כיון שמיכנסה לחופה
 אף על פי שלא נבעלה העדו ויוסף
 הכהן ה זכיה בן הקצב על מינוקת
 שהו חנה באשקלון ויהי חקוהא בני
 במשפחה ועדו מעידין אותה שלא
 נסתרא ושלא נטמאה אמרו להן חכמי
 אם מאמינים אתם שהו חנה חנה
 האמינו שלא נסתרה ושלא נטמאה
 ואם אין אתם מאמינים שלא נסתרה
 ושלא נטמאה אל האמינו שהו חנה
 א העדו והושעו והושעו בן
 בתרה על אלמנת עסה שהיא כשרה

ה העדו והושעו יקים איש חיד
 על קל שלחטאת שנתנו על בני השר
 שהיא טמא של אלמנת טהור העד
 ופפוס על מי טהור שתי גזרות שאם
 גלה אתה אשתו יוס שלשים עליו
 את השניה יוס שלשים ואם גלה יוס
 שלשים חסר יוס אחד וצא שיום
 שלשים עלה מן המנו ו העד
 והושעו פפוס על חלה שלמים
 שיקרב שלמים שה אלעזר א חלה
 שלמים לא יקרב שלם וחכם אור
 יקרב אפר פפוס אני מעד שהיתה
 לנפיה וכו' שלמים ואכלמהא פפוס
 ואכלמו חלה שלמים בתוך ז הן
 העדו על ארובות של פחוסים שהו
 טמאות שר אלמנת טהור וכן העדו
 עלמנו שחיתכו חלות ונתן חול
 בין חלמא לחולמא שהיא טמא
 שר אלמנת טהור הן העדו שפע
 שמי עבדן את השנה כל אר שתי
 יומיון עד הפורים הן העדו שמי עבדן
 את השנה על תני ה מעשה בן
 גלית שתף לטול רשות מהעמון
 שבסמיה ושהא לכוהן ויעברו את
 השנה על תני שייך רבן גלילי
 נכסא א להן וזעה אני ומיטאהשע
 מעוברת ט העדו מנחם בן סנאי
 על מוסת יורא של פולקי ויתם שהיא
 טמא ושל צבעים שהיא טהור שהו

viii 1

2

3

5

6

7

8

ולקרב את המרחקין בדרך משפחת
 בית צריפה היתה בעבר המדון והיתה
 בין ימין בורנע ועד אחרת היתה
 שם וקרבה בין ימין בורנע כגון
 אלו אליהו בא לעמא ולטהר לחוק
 לקרב ר' יהודה א"ל לקרב א"ל לא
 לחוק ר' שמעון א"ל להטות את
 המחלקות וחכ"א א"ל לא לחוק ולא
 לקרב אלא לעשות שילם בעולם שנ
 הנה אנכי שלח לכם את אליהו
 הנביא וכו' והשיב לב אבות על
 בנים ולב בנים על אבותם
 פ' ה' ה' ז'

חסל עריות

עבודה זרה פ' ה'

לפני אדיתן שלמים שלשה ימים
 אסור מלשאת ומליתת ערמות מל
 מלה שאילן ומלה שאיל ערמות
 מלה לחתן ומלה לחתן מלפונען
 ומלפונען ר' יהודה א"ל נפונען
 מהן מפני שהוא מצד צמדו לא
 עלפי שהוא מצד עכשיו שמה הוא
 לאחר ומן ר' שמעון א"ל שלש
 לפניו ומלשאת לאחריהן אסור
 וחכ"א א"ל לפני אדיתן אסור לאח

לכהונה העיסה כשירה לעמא ולטהר
 לחוק ולקרב אבות ומלי קובלנו
 עותכן אבל מה נעשה וכו' וכו' יוחנן
 בן זבדי שלא להושיב בית דין על כן
 הכהנים שומעין לכם לחוק אבל לא
 לקרב ר' העיר ר' יוסה בן יוחנן
 איש צרידה על איל קמחיה וכו'
 וכל משקה בית מטבחיה וכו' וכו'
 יקרב למיתה מסאב וקרון ליה יוסה
 שריא ה' העיר ר' עקיבה משם
 סומיה איש בית בדלו שמשירי און את
 האשה על פי עד אחד העיר ר' יהושע
 על הערמות שמה לאו בידר העיסה
 אמרו חכ"א מלקט ענב ענב הכלטוהו
 ו א"ר אבהו שמעתי שיהו בנים
 בהיכל עושין קלעים להיכל וקלעים
 לעורות אלא שבהיכל בונים מבחוץ
 ובעורות בונים מבפנים א"ר יהושע
 שמעתי שמקדיבין את עלפי שאין
 בית ואוכלין קדש קדשין את על
 פי שאין קלעים קדשים קלים ומעשה
 שני את עלפי שאין חומה שקדשה
 ראשונה קדשה לשענה וקדשה
 לעתיד לבוא ו א"ר יהושע
 מקובל אני מדון יוחנן בן זבדי ש
 ש שמע מדון מדון הלכה למשה
 מסיני שאין אליהו בא לעמא ולטהר
 לחוק ולקרב אלא לחוק את המקובל
 בדרך ולקרב את המרחקין בדרך

אידיהן מותר ב אילו אידיהן שלמים
 קלנס סער גליה קרטיס זום גיסה
 של מלכיס לום קלידה ויום המיתה
 דברי ר מאיר וחכמי א כל מיתה שיש
 בה שריפה יש בה עבודה זרה ושאר
 פה שריפה אין בה עבודה זרה ג
 יום תיבולת וקנן תליתו יום
 שעלה בו מן הגס יום שיצאו מבית
 האסורים אינו אסור אלא אותו היום
 ואותו האיש ד עיר שיש בה
 עבודה זרה חרינה לה מותר היה
 חרינה לה עבודה זרה טכה מותר
 מה הוא לילך לשם בוזן שהיה מי
 מיוחדת לאותו המקום אסור אכילת
 לילך בה ממקום אחד מותר עיר שיש
 בה עבודה זרה והיו בה חניות מעושרות
 ושאינן מעושרות זה היה מעשר
 בבית שאן ואמר חכם מעושרות אס
 אסורות ושאינן מעושרות מתורות
 ה אילו ברים אסורין למכור לעם
 אצור תילין ובנות שונות במעושרות
 הדינה ותרגל לבן והתה א מותר
 לו תרגל לבן בין התרגלים בוזן
 שהוא בפני עינו קוטפות אצור
 ומכור שאין מקריבין חסד לעבודה
 זרה ושאר כל הדברים שהן מותר
 ופירושן אסור ר מאיר אסור בקרב
 וחצר וקלס אסור למכור לגוים ו
 מקום שנתנו למכור בהמה וזה לעם

מוכרין מקום שנתנו שלא למכור אן
 מוכרין ואל ישנה אדם מפני המחלוקת
 בכל מקום כאן מוכרין להם בהמה
 ופה עגלים וק מחוץ שלמים ושבתים
 ו יודה מתיר בשבועה בין בתורה מתיר
 בסוס ו אן מוכרין להן חבצים
 ואריות ולא כל יתר שיש בו נזיקה
 לבים אן בונן עימון במילקי תחון
 אסוריה ובימה אבל בונן עימון
 ומוסיות ומדחיות העו לבימה
 שמעמידן בה עבודה זרה אסור
 לבנותה ה אן מוכרין במחנה
 לקרקע אבל מותר משקין ו יודה
 א מוכר לו על מנת לקרן ט אן
 משכירין להם בתים לארץ והן עת
 לה שדות בכוריה משכירין בתים
 אבל לא שדות ובחורן לארץ מוכרין
 בתים ומשכירין שדות דבר מאיר
 ר יוסה א את בארץ ומשכירין להן
 בתים ובסודיה מוכרין בתים ומשכירין
 שדות ובחורן לארץ מוכרין אלו ואלו
 אן במקום שאמרו להשכיר
 לא לבית זרה אמרו מפני שהיא
 מכנים לתוכה עבודה זרה שת לא
 תביא תעבה אל ביתך והיית חרם
 כמוה שקצת שקצת ננות עבדתה עבנו
 ביחוס הוא בכל מקום לא ישכיר לו
 את המרחץ מפני שהיא נקראת על
 שמו פו ב הל

אין מעמידן בהמה בפני קניית של
 גנים לפני שהן חשוין על המזמה
 לאתתיותו אשר עימתן לפני שהן
 חשוין על העריות לאתיותו אשר
 עימתן לפני שהן חשוין על שפיכות
 דמים בת ישרא לא תמיד את הן
 הנכרית אבל נכרית מלוח את בת
 ישר בת לא תיבך את בנה של נכרית
 אבל נכרית מניקה את בנה של בת
 ישר ברשותה ב מתרפין מתן
 ריפוי ממון אבל לא ריפוי נפשות
 אין מסתפרין מתן בכל מקום דברי
 ר מאיר וחכמי אור שות הדבוס מותר
 אבל לאביה לבינו ג אילו דברים
 שלמים אסורין ואסורין אסור
 הנייה המן והחומץ שלמים שהיה
 מתחילתו בין וחוס אנדראני וערות
 לביין רבן שמעון בן גמלי' אובוסן
 שהקדע שלו עגל אסור ומשון
 מתור ג' שר הנבנים לעבודה ורהמות
 והירצא אסור מפני שהוא זכר ו
 מתים דברי ר עקיבא והולכים בת
 לשפוח אסור מלשאת ומליתן
 עימתן והבאין מתוך ד נדות
 הגנים וקינקהם מין יעבטס בתן
 אסורין ואסורין אסור הנייה דברי ר
 מאיר וחכמי אור אין אסורין אסור הנייה
 ו הור' עבים והומין שלמים אסורין
 ואסורין אסור הנייה דברי ר מאיר וחכ

ו יטע
אב

עג

אוב אין אסורין אסור הנייה ו זכר
 יהודה שאלו יהושע שחזר מהלכס
 סדך לפני מה אסרו ג' נתיגים
 זכר לו לפני שמעמידן אתה בקיבת
 הנבילה אבל וקלא קיבת העולה
 חמדה מקיבת הנבילה אמרו סהן ע
 שדעתי יפה שורפה חיה ולא הודלו
 חכב אל אסורין לא הניחן ולא מוצילין
 ה אמרו לו מפני שמעמידן אתה
 בקיבת הנבילה עבודה זרה זכר לו אס
 כן למה לא אסרו בהנייה והשיאו חמי
 אחר זכר לו ושמיע' אחו היאך אתה
 קורא כי טובים דהיך מין או כי
 טובים דהיך זכר לו כי טובים דהיך
 מין זכר לו אין הדבר כן שהרי חבירו
 מלמד עליו לרוח שמנה טובים ט
 אלו דהיך שלמים אסורין ואין אסורין
 אסור הנייה חלב שחלבו ג' וזין
 ישרא רואה והפתוה שמן שזהו
 לשלקות רבי ובית ריעו התירו בשמן
 ובשין שדרכן לתת בהן מין וחומץ
 וטרית שרופה ריעו שאין בה דב
 והחילקוקוט של חילתית מלוח סל
 סלקונטית הרי אילו אסורין ואין
 אסורין אסור הנייה י אלו מתוך
 באבילה חלב שחלבו ג' וזין רואה
 הדב' ש והדמדמניות את עלפי מע
 מנטפות אין בהן מיס' הדר ג' שקה
 ובבשין שאין דרכן לתת בהן מין וחומץ

ה המורים והגבירה והכניין שלמים אסורין ואסורין אסור
 הנייה דברי ר מאיר וחכמי אור אין אסורין אסור הנייה ו הור' עבים

וטרת שאינה נרופה וציר שישיבה
 בה רגלה ועל שלחיה לית וית קל
 קלוסקה מצלגליון ו יהודה או שלוחן
 אסורין חגבים מן הסלילה אסורין
 מן האפיק משרין בתרומה
 פ' ג הל' ו
 כל העלמים אסורין מפני שהן נעבדים
 אחת בשנה רגלו מאיר וחכם אדם
 אינו אסור אלא כל שיש לו מקל
 או ימפור או רגלו ב שיען בן גמליה
 או כל שיש בידו כל דבר ב המוציא
 שברי עלמים הרי אלו מותרים מלא
 תבניתו תבנית רגלו הרי אלו אסורין
 מפני שבימינא בהן בעבר ג המוציא
 כלים עליהם עינת החמה עזרת
 הלכה עינת הרקון וליהם לים
 המלח רבן שמעון בן גמליה או על
 המכובדין מתירין וסוה או שוחק
 וזרה לרוח או מטיל לים אסורו לו את
 הוא מנשה ובל שנו לא ידבק בידן
 מאומה מן החורס ו שאל פקידים
 בן פלסלוס את רבן גמליה בעכו שהיה
 רוחו במרוח של אפחודיטי אגלו
 כתוב בתורתכם ולא ידבק בידן מאומה
 מן החורס מפני מה אתה רוחו במרוח
 של אפחודיטי אגלו אין משרין פקחון
 וכשייטא אגלו אני לא נאת בצורה
 היא נאת בצבול אין או מנשה מרוח
 לאפחודיטי אלא מנשתה היא אפחודיטי

נני למרחץ ה' ד' אחר אסותמין לך
 ממון הוצה אתה נכנס לעבודה וזה
 שלך ערום ובעל קרי ומשתין בפניך
 וזו עומדת על הביב וכל העם משתמין
 בפניה לא נאמר אלא אלהיהן את
 שהיא נהג משם אלה אסור ואת
 שאינו נהג משם אלה מותר ו
 הגמים העובדים את ההרים וארץ
 הגבעות הן מתירין ומה שצליחן אסורין
 שן לא תחמוד בסוף וזה עליהן וקחת
 לך ו יוסה הלילה יום אלהיהם על ההרים
 ולא ההרים אלהיהם אלהיהם על הגבעות
 ולא הגבעות אלהיהם מפני שישיבה
 תפיסתו אדם וכל שיש בו תפיסתו
 אדם אסור ו אג' עקשה אג' אבן
 לפיך כל מקום שאת מוטא ה' רגלו
 ונעיה נשאת ונעו ועט רע שיש שם
 עבודה וזה ח' מי שהיה ביתו סמוך
 לעבודה וזה ונפל אסור לבנותו כיצד
 מנשה כותם לתוך שלו וכותה היה שלו
 ושל עבודה וזה ז' רבן מנשה למתנה
 אביו ונעמו ועפרו מטמין בשורץ עת
 שקץ תשקצנו ותעב תעבנו כי חרס
 הוא ו עקשה אדם כמדה שן תורס כמו
 וזה יא תאמר לו מה הנהגה מטמא
 במי שא את עבודה וזה מטמא במי שא
 ט שלשה בתוך הבית שבניו מחזיקה
 לשם עבודה וזה הרי זה אסור סמיון
 וכיורן לשם עבודה וזה וחי' ש' נטרל

אביה
 ג'

אסורין
 ויעל תבין

ותבן ואם ישן יאן אפה בו אתהפת
 הפת אסורה בדנייה ניתעלה כי
 באחריות כולן אסורות בהנייה
 ר' אליעזר א' מליך הנייה לים המלח
 אמרו לו אין פיריון לעבודה זרה
 יה נטל ממנה כרכו אסור בהנייה
 ארץ בו את הבבד הבבד אסור בהנייה
 ניתעבב באחרים כולן אסורין בהנייה
 ר' אליעזר א' מליך הנייה לים המלח
 אמרו לו אין פיריון לעבודה זרה יו
 מינך מכתלה קדסם חידך נטל ממנה
 מקל או שדביט אפילו עלה הרי זו
 בטילה שופייה לעבודה אסורה ושלא
 לעבודה מותרת פר ר'
 הל יד ר' שמעון א' שלש
 אבנים זו בינה זו המדקק לים אסורות
 ושמים מותרות וחכמי א' את שיהא
 נראה עמו אסור ואת שאינו נראה
 עמו מותר ב' מצא בר' אשוח מעות
 כמות אבנים הרי אילו מותרים פרכיו
 עבדים ומטות שלש יבלין מינור
 שמינים וסלתות וכל דבר שביעאבו
 קרב על גבי המזבח אסור ג' עבודה
 זרה שהיה לה גנה ומרחץ נהנים
 מהן שלא בטובה ואין מהנין מהם
 בטובה הנה שלה ושלא אחרים נהנין
 מהן בטובה ושלא בטובה ה' עבודה
 זרה שלנכרי אסורה מידו של ישראל
 משתעבד נכרי מבטל עבודה זרה של

מה שחורש היבנים לתוכו עבודה
 זרה וחורש אה הרי זה מותר
 שלש אבנים הן אבן שחיעה מת
 מתחילה לבומס הרי זו אסורה סתיה
 וכיירה לשם עבודה זרה וחורש נטל
 מה שחורש העמיד עליה עבודה
 זרה וסילקה הרי זו מותרת יא
 שלש אשירות הן אילן שנטעו מת
 מתחילה לשם עבודה זרה הרי זה
 אסור גידעו ופיסלו לשם עבודה
 זרה והחליקו נטל מה שהחליקו
 העמיד תחתיו עבודה זרה וביטלה
 הרי זה מותר יב א"ח היא
 אשירה כל שתחתיה עבודה זרה
 ר' שמעון א' כל שעבדן אפיה מעשה
 במידן כאלן שהיו עובדן אותו והיה
 תחתיו כל אלהן ר' שמעון בדקו את
 הגל הזה ובדקוהו ומלאו בו עורה
 אכלהן הואיל ולעבודה הן עובדן
 במידהן את האילן יג לאישב
 ביצילה ואם ישב טהור לא ועבוד
 בחומיה ואם יעבר טמא היתה נחלת
 את הרבים ועבר תחתיה טהור חורשן
 תחתיה ירקות בימות הגשמים אבל
 לא בימות החמה והחורין לא בימות
 החמה ולא בימות הגשמים שהגביה
 נוסחת והוות הנאה להם לובל יד
 נטל ממנה עניים ואבנים אסורין בה
 בדנייה הפיק בהן את הממון אסורש

ר' יוסי א"ח א"ח
 לא ירקות בימות
 הגשמים טהור

ושל ישראל וישראל אינו מנטל עבדה
 וזה של נכרי המנטל עבדה וזה ביטל
 משמשה ביטל משמשה משמשה
 מבטולין והיא אסורה ה כיעד
 מבטלה קטע ראש אונה ראש חוטמה
 ראש אעבדה פחסה אפ על פי שלא
 חיסרה מבטלה ורק בפנין הי שתי
 בפניה בדה ורק בה את העושה
 זו אינה בטלה מכרה או מי שכתב
 ר אומבטל חכמה אלא ביטל ו
 עבדה וזה שהי חוה עובדיה בשעת
 טלום מותרת בשעת מלחמה אסורה
 בומסקיות של מלכים הרי אלו מותרים
 מפני שמעמידן אותם בשעת שהמלכים
 עובדין ו שאלו את הקצנים בדומי
 אם אין רינונו בעבדה וזה מפני מה
 אינו מבטלה אמרו להן אילו לבר
 שאין עוין ועולם בו היו עובדין היה
 מבטלה הרי אלו עובדין לחמה וללש
 ולכוכבים ואבו עולמו מפני הטועין
 אמרו להם אם כן ואבו ובר שאין
 עוין ועולם בו ריקנים דבר שיצוד
 ועולם בו אמרו להן אנו מחזקין
 ודי עובדיהם של אלו והאמרות רעו
 שחן אלוהות שהרי אלו לא בטלה
 להחין פת בעושה מן הנכרי אף על
 פי שהוא טל בדר ומתן המפוח אינו
 מנשה מן נסד ען שיד לבר בדר
 מה שצבר אמרו ושא מותר ט

דחזק עם הנכרי בנת אכל לאבונין
 עמו ישראל שהוא עושה בטומאה
 לא חזקין ולא בונין עמו אכל מולי
 מוליכין עמו חביות לתת מבואין עמו
 לזנות ו נחמה שהוא עושה
 בטומאה לא לשים ולא עובדים עמו
 אכל מוליכין עמו פת לפלטר
 יש נמי נא עומד בעד הבור של יין
 אם יש עליו מלוח מותר לבר
 וזה מדר בנה והתין את הקצנים
 בקנה והיה מטפח על פי חבית מותרת
 בכל אלו מעשה ואמרו ויכרו שמעון
 מתיר וטלאת החבית חזקה לבר
 זה היה מעשה והכ שירו יב המטהר
 יינו של נכרי ונתנו ברשותו בבית
 שהוא פתוח לרשות הרבים בעיר
 שיש בה גנים וזממור בעד שכולה
 גנים אסור עד שיושב שומר אין
 המטמר צריך להיות ופת ומשמר אף
 על פי שהוא יוצא תכנס מותר שמעון
 בן אלעזר אכל רשות הגנים אחת
 יב המטהר יינו של נכרי ונתנו
 ברשותו והלא אכזה לו שמתקבלתי
 מן מעות אכל אם ירעה ישראל להורג
 להוציא את מצחו עד שיתן לו את
 מעותיו זה היה מעשה בבית שאן
 ואסרו חכמי פו ה הל יה
 השוכר את הפתח לעשות עמו בין
 נסד שטר אסור שכו לעשות עמו

אסור אין לוע
 גילוח מותר

בדי

גדי

ומליה אוב כרי שיפתח ויגוף ותגב
 ז היה אוכל עימו על השלחן והיח
 לפני לבן על השלחן ולבן על הדלפק
 והניחו וינאמה שעל השלחן אסור
 ומה שעל הדלפקי מתע אס אסור
 הרי מות ופחותה את מה שעל הדלפקי
 אסור חביות פתוחות אסור חביות
 וסתומות כרי שיפתח ויגוף ותגב
 ה בלשת טבכוסה לעיר בשעת
 שלום חביות פתוחות אסורות וסתומות
 מותרות בשעת מלחמה אילו ואילו
 מותרות שאין פניי לנסך ט אומניס
 ישראל ששילח להם נכרי חביות שלחן
 נסך מתער שיאמרו לו תן לנו את המע
 אס משתכנסה לו שותן אסור
 המוכר יתן לנכרי פסק עד שלא
 מוד דמיו מתירן מוד עד שלא
 פסק דמיו אסורין נטל ומשפך
 ומוד לתוך גלוחית נטלו ומוד לתוך
 עלוחיתו של ישראל אם יש ברובקבת
 מן אסור המערה מכלי לכלי המערה
 ממנו מתער ואת המערה לתוכו אסור
 יא מן נסך אסור ואסור כל שהוא
 מן מין ומים במים כל שהוא מן מים
 ומים מין במיט טעם זה הכלל למין
 במים כל שהוא ואש לא במיט בנותן
 טעם יב אילו אסורין ואסורין
 כלשתן מן נסך ועבדה וזה ועדות
 לרבין ושור הניסקל ועגלה ערופה

מלאכה אחת את על פי שאמר להע
 העבר לי חביות של מן נסך במקום לו
 למקום שבו מתע ב השוכר את
 החמור להביא עליה מן נסך שכרה
 אסור שכרה לישב עליה את על פי
 שהניח לגבי עליה שכרה מתע ג
 מן נסך טנפל על גבי ענבים יד יחס
 והן מותרות אסורין מבוך עות אסורות
 מינשה בבוי תם בן וינח שהיה מליא
 בוצות בספינה ונשכרו חביות שלחן
 נסך על גביהם ובא מעשה לפני חכם
 והיבשירו זה הכלל כל שהוא מותר
 בנותן טעם אסור וכל שאינו בהנייתו
 בנותן טעם מתער בנותן החומץ טנפל
 לביכוס יד נכרי שהיה מעבדע
 ישראל כרי מן במקום למקום אסורה
 בחוקת משתמר מתער ואס מודיע
 שהאזל פליג כרי כרי שישתום
 וזה תום ויגבון שמעון בן גמליאל
 את כרי שיפתח ויגוף ותגב ה
 המערה את יינו בקרון או בספינה
 והלך לו לקפודמה ונכנס למדינה
 ורחץ מופדאם כודיעו שהוא
 מליל כרי שישתום וסתום ויגב
 רבן שמעון בן גמליאל אוב כרי שיפתח
 ויגוף ותגב ו המערה נכרי
 נחניתו את על פי שהאזל יתום
 מותר אס מודיעו שהוא נכרי
 שישתום וסתום ויגב רבן שמעון

א

וינפר

ויעפרו מעורע ושער נזיר ופטר
 חמור נכשר בחלב וחולים שמשחחו
 בעורה היו צילו אסורין ואוסרין
 כל יתן ין יזנסך שפסל לבור
 מלן אסור בהנייה רבן שמעון בן
 גמליאל אומר ימכר כולו לפני חורו ומתי
 יזנסך שישבו יד נת של אבן
 שזפתהו מיטבה והיא טהורה
 ונת ערו אן תגב וחכמים וקל תאת
 הופת ושל חכם את על פי שיקין
 את הופתהו ו אסורה הלוקח
 כל השמיש מן חורו את שדרכו
 להטביל יטביל להצטיל יצטיל ללבו
 באור ילבן השפה והאסולה מלבן
 באור והפסלן שפה והיא טהורה
 חסל עבודה זרה פ' ה

אבות פ' א
 משה קיבל תורה מסיו ומסדר
 יהושע ויהושע יזקנים וזקנים
 לביאים וביאים מסדה לאנשי
 נוסת הוצלה הם אמרו שלשה דברים
 היו מתניין בדורן והעמידו היעמידו
 תלמידים וקדוה ועשה כבוד לתורה
 ה שמיעון הדין קמה משרי
 כנסת הגדולה הוא התורה א על שלשה
 דברים העולם עומד על התורה ועל
 העבודה ועל צילת חסדים ג
 אנטיגוס איש סוכו קיבל משמעון
 הדין הוא אהיה און אלהו בעצמים

המשמשים את הרב על מנת לקבל פס
 אלאהו בעבדים המשמשים את
 הרב על מנת שלא לקבל פס והוא
 מורא שמים עליכם ו יוסה בן יוחנן
 איש צורה ויוסה בן יוחנן איש צורה
 קיבלו מעט יוסה בן יוחנן איש צורה
 אם יהי ביתך בית ויעד לחכם והווי
 מתאבק בעפר רגליהם ושוחה בעמאה
 את רבניהם יוסה בן יוחנן איש צורה
 א ויהי ביתך פתוח לרחוקה ויהיו
 עניים בני ביתך ואל תרבה שיחה
 עם האשה ה באשת אמתך
 וחומר באשת חבירו מכדאמת חכם
 כל המרבה שיחה עם האשה כשהיא
 צדה גרם רעה על עצמו ונתלמד
 תורה וסופו יודע ליהי עם ו יהושע
 בן פרחיה ומתי הארבי קיבל מהו
 יהושע בן פרחיה און עשה לך רב
 וקטול חבירו והווי וזאת כל הארץ
 לכה וכות מתי הארבי און החוק
 משכן רעואל תתבר לרשע ואל
 ואל תתו אטמו הפרענות ו והיה
 בו טביו ושמעון בן שמס קיבל מהו
 יהודה בן טביו און אל תעש עמך
 בצרכי רינים וכשיהיה כעלי הדין
 עמדין לפניך יהווי בעיניך משעים
 וכשנפטרים מלפניך יהווי אונעניך
 כעדיקים שקצלו עליהן את הדין
 שמיעון בן שמס און הווי מרבוד
 לחקור את העדים והווי והווי בדין

האבות ועל השלום
שנאמר ושלום
שפיר בשר עירום
פרב הל יו

ו איז איז וזו היא דרך ישיבה שגור
לו האדם כל שהיא תפארת לעושה
תפארת לו כן האדם והזו והזו במעשה
קלה כמעשה חמורה שאין אדם יודע
מתן שכר של מעשה והזו מחשב
הפסד מעשה כנגד שכרו ושכרו ענייה
כנגד הפסדה השתל בשלשה דברים
ואין אדם בא ליה ענייה בעשה מעשה
מפן עין רואה ואוזן שומעת וכל
מעשה בספר ובתבית ב רב גמלי
בנו של ר' יהודה הנשיא אי שפד תלמוד
ומה עיס דרך ארץ שומעת שנהם
משכחת עין וכל תורה שאין עינה
בלאכה סוף בטילה לגד עון וכל
העמלים עים העיבור יהוא עמלים
עמיהן לשם שמים שוכות אבותם
מסירותם וצדקתם עומדת לצד ואינם
מעלים עליהם שבה כאלו עשיתם
ג חזק והזרים ברשות שאין מקריבין
לאדם אלא ליצור עמין בראית באה
בן בשעתה נישן אין עומדין לאדם
בשעת דוחקו ה האנהיה אי עשה
רענו כרען שיעשה רענו כרענו
בארענו מפני רענו שיבטל רענו
אחרים מפני רענו ה ר' הלל
אי אל תפרוש מן העבוד אלקאמין
בעמך עד יום מותך אל תמדין את
חבירך עד שתגיע למקומו אל תאמר

שמא מתוכן ילמדו לשקר וז
שמעיה ואבטליון קיבלו מקן שם
שמעיה איז אהוב את המלאכה
ושנא את הרבנות ואל תתוודע אל
לד שות אבטליון אי חכם היהודו
בדברים שמה תחובו חובותיות
ותגלו למקום המים הרעים והשתו
התלמידים הבאים אחרים ומתו
וכמלא שם שמים מתהלל ט
הלל ושמי קיבלו מקן הלל אי הווי
תלמידו של אהרן אהב שלום ורחוק
שלום אהב את הבריות ומקרבן
לתורה הוא אהיה אי נגד שמא אבד
שמא ודילא מוסקן יסקו ודילא
ילין קטלה חייב לא יעבד קטלה
קטלן ישמש בתגא חלקו הוא
היה אום אין אני מי לי וכשאני
ליצני מה אני אם לא עכשיו אמתי
שמי איז עשה תורתך דבע אמור
מעט ועשה הרבה והזו מקבל
את כל האדם בסדר פנים יפוד
רבן גמלי אי עשה לך רב והסתד
מן הספק ואל תרבה לעשר אום
עומדות שמעון בנו אי כל ימי
גדלתי בן החכם ולא מיטאתי לטן
טוב אלא שתוקה ולא המדרש
הוא העיקר אלא המעשה כל
המדה ודברים מביא חטא רבן
שמעון בן גמלי אי על שלשה
דברים העולם קיים עלהרין ועל

10
11
12
13
14
15
16
17
18

מבריעהווא את כולם אבא שאול
 או משמו אביהו כל חלמי ושד
 בבת מאונם ואליעזר בן הורקנוס
 עמיתו ואליעזר בן עזר בבת שניה
 מבריע את כולם יב אם להם
 צאו וראו או זה האורך טובה שיה
 שידבק בה אדם ו אליעזר או עין
 טובה ו יהושע או חבר טובו יוסה
 או שכן טובו שמעון אהרואה את
 הנולד ו לעזר או לב טובו אלהם האה
 אבי את דברי אלעזר בן עזר מדברים
 שכלל דברי אב דברים יב
 אם להם צאו וראו או זה האורך
 רעה שיתחוק ממנה אדם ו אליעזר
 או עין רעה ו יהושע או חבר רע
 ו יוסה או שכן רעו שמעון או הלוח
 ואני משלים אחד לוח מן האדם
 כלוח מן המקום שנ לוחושע ולא
 ישלים כדוק חוננונותו ו אליעזר או
 לב רע אלהם רואה אני את דברי
 אליעזר בן עזר מדברים שכלל
 דבריו אב דברים יד הם אמרו
 שלשה דברים ו אליעזר או יהושע
 חברו חברו עליך כנפסך ואל עתה
 נחליכם ועתה רוב אתה לפל מיתק
 הווי מתחם כנגד אונן שלוחם
 והווי נחיה מבלעם שלח נכונה
 שנשיבתו גרמם שוגר ופיתת
 עקיצת עקב לחיבתו לחיבת שרת
 וכל דבר יקם בנחלי אשר יהושע

דבר שאפשר לו להישמע שסופו
 להישמע אל תאם כשאפס אשם
 שמה לא המנה ו הוא היה או
 און בוד יראחט ולא עם הארץ חסיד
 ולא תבוסתו למד ולא הקפדן מלמד
 ולא כל המרבה מחודה מחכים במקום
 שאין אנשים השתדל להיות איש
 ו אההוא לאה בגלות אחד עפה
 עלפי המים אם להעל דאטיפרת
 אטיפרת בסוף מטופת ו טובתו ו
 הוא היה או מדבה בשד מדבה רימה
 מדבה נכסים מדבה ו יזמר עפחות
 מו ומה מדב עבדים מדב הל מדב
 נשים מדב כשפים מדב תורה תורה
 מדבה תמים קנה שם טוב קנה לעצמו
 בקנה דברי תורה קנה חיי העולם הבא
 ו רבו יחוטבן וכי קבל מהל אשמי
 הוא היה או אכעשית תורה הרבה
 אלתחזיק טובה לעצמו כי לך נע
 נעמת ו חמשה תלמידים הולך
 אליעזר בן הורקנוס ו יהושע בן
 חנניה ו יוסה שמעון בן נבאל
 ו אליעזר בן עזר הוא היה מנה ש
 שנתן אליעזר בן הורקנוס בוד סוד
 שאינו מאבד טיפה יהושע בן
 חנניה אשרי יולדתו יוסה הסתן חסיד
 שמעון בן נתנאל יראחט אלעזר בן עזר
 מען מתגבר יא הוא היה או
 אם היה כל חלמי יבבת מאונם ו
 ואליעזר בן הורקנוס בבת שניה

הא

יוסין בן יוסין ואיליהו

נא כשלה

י

בבין

10

11

מלך מלכי המלכים הקב"ה ב' ר'
 חנניה סגן הכהנים או הווי מתפלל
 בשלמה שלמכות שאין לו מוחא
 איש את רעהו חיים בלעו ג' ר'
 חנניה בן חרדין א' שנים שהיו ושנים
 ואין ביניהן ובדי תורה הרי זה מושב
 ליעים ש' שנ' ומושב ליעים לא
 ישב אבל שנים שהיו שנים וצדוקים
 בדי תורה שכינה ביניהם שנאו
 נבדו ויאי נ' איש ארעהו וקשב
 הווי שמעו וימנו בספר ודיון לפני
 ליהאי ל' לחשב עמו ר' שמעון ז"ל
 שלשה שאכלו על שולחן אחד ולא
 לא אמרו עליו בדי תורה הרי אילו
 כאכלי וכו' מתים שנ' ביכל שהחמת
 מלא אקלא עוצה בלי מקום אבל של
 שאכלו על שולחן אחד ואמרו עליו
 בדי תורה כאילו אכלו משוחם של
 הקב"ה שנ' ודבר אל מה שולחן אחד
 לפני י"ה ר' חנניה בן חרדין א"ס
 הניעו בלילה המהולך בדרך ומפנה
 לבו לבעה הרי זה מתחייב בנפשו
 ר' נחמיה בן חסיה א"ל המקל על
 על הנה מעבדים מעני עול מלכות ועל
 רדף הארץ וכל הפרק טמט עולתוה
 מתנים עליו עול מלכות ועל רדף
 הארץ ו' חלפתה איש בפר חנניה
 אי עשרה שהיו ושנים וצדוקים
 בדי תורה שכינה ביניהם שנאו
 נב' בעות אל מנין אפילו חמשה שנ'

או עזרעה ויני הרעו שנאמר
 הברית מוציאין אתה אדם מן
 העולם ט' ר' יוסתאן הווי ממון
 חניך חביב עלך כשלך חניך ע'
 עניך למה תורה שאנה ידשה
 וכל מעשיך יהיו לשם שמים ו'
 שמעון א' הווי והיר בקדושת
 שמעו בשאמה מתפלל אל מעש
 תפלתך דבעאלא תחננים לפני
 המקום בה שנ' חנין ורחום הוא
 את אפיו ורחום ואלתהו רשע
 נפמי עניך ר' איעה ז"ל
 הווי שקד ללמד מה ששם לאפ
 לאפקודוס והע לפני מי אבד
 עמל וי' הוא בעל מלאכה ר' טרפן
 או היום קצר והמלאכה מרובה
 והפנולים עניים והשכר הדיון
 ובעל הבית רחוק הדאנהו אמ' לא
 עלך מלאכה לצמח ולא אסד בן
 תומס ליבטל אם לעד תהיך
 הדבה טמון בעל מלאכה לשלם
 שרי פעולתך ג' ר' א"ס פ' ג'
 א"ל ע"י ר' א"ס עבדה בן משה
 אפוקסיה בלשלים וזריס ואין אנה
 פאלא עבדה בעמאין פאלא ר'
 מלאין אנה הולך לפני מי אנה
 עתה ליתן דין והשכון לפני ר'
 מנין באנה מלחמה סודותה וליאן
 אנה הולך ליעיה ולתולעה לפני
 מי אנה עתה ליתן דין והשכון לפני

12
 13
 14
 15
 16
 111

11

וכל שאין רוח
גבורה מקהיבט

יג הוא הנהיג כל שדוח הגבורות
 נחה ממנו רוח המקום נחה ממנו יד ר
 אין רוח המקום נחה ממנו יד ר
 דוסה בן הרכינס או שנת של שחרות
 מין של עהדים ושיות הרדים ושיות
 כנסיות של עמי הארץ מוציאן את
 האדם מזה העולם יד ר אל עור
 המור עי או המוח ל את הקד שים
 והמבזה את המועדות והמגלד
 פנים במתה והמפרק ריטו של אמהם
 אבינו והמאדים את פני חבירו אפ
 על פי עמי מרו מעשים טובים און
 לו חלק לעולם הבא יד ר ישמע
 אם חתוק לראש וסוח מישחרות
 והחי מקבל את כל האדם בשמחה
 ר עקיבה או שחוק קלות ראש מוציא את
 לעיה מעשרות סניג לעדה נכרות
 סניג לפי שות סניג לחכמה שחקה
 יג הוא הנהיג יום חכב אוס גליא
 כנים חזקה תורה נדעת ל שניצא
 בנים חבירים ישרו שניקראו בנים
 חיבה תורה נדעת להם שניקראו
 בנים למקום חבירים ישרו שניקראו
 להם כלי שבו נצא העולם חבור
 תורה נדעת להם שניקראו שניתן להם
 כל שבו נצא העולם הכל יפחו נ
 חרשות נתנה ובטוח העולם בידן
 וחכל לפי רוב המעשה יח הוא
 תוח אור חל נתן בעינים קיטור

12

13

14

15

16

17

בקרב אלהים ישפט מעין אפילו שלשה
 שנראו תו על ארץ יסרה מנין א
 אפילו שנים שנ או נבדו יראו
 אש אל רעהו וק שב לי משמע
 וכתב בספר זכרון לפני לראי י
 לחושבי שמו מנין אפילו אחד
 שנ בכל המקום אשר אומר את שמי
 אבוא אליך וברכתך י אל עור בן
 והנה אש ברתתה און לו משלו
 שאת ושלב שלו וכן הוא או ברוכי
 מנין הכל מנין נתנו לך ט ר
 יעקב או המהלך בדרך ושנה עפסי
 משנתו וא מה באה אילן זה ימה
 באה ניר זה מעלין עליו באילי מתחב
 בנפשו י ר דוסתי בן רמי אום
 משנה מאור כל השכחה אוח מ
 ממשנתו מעלין עליו באילי מתחב
 בנפשו שני בן השמר לך ושמר נפשך
 מאד ט משנת את הדמים אשר לא
 עיניך וכול אפילו תקפה עליו משנתו
 בלמוד לומר וסניג מלגב בלמי
 חייך הוא אינו מוחיב ער שיטב
 לו חסידים מלבו יד ר חנינו בן
 דוסה כל שראת חטאו קודמת לו
 לתכמתו חכמתו מתקיימת חכמתו
 לתאית חטאו אין חכמתו מתקיימת
 יב הוא הנהיג כל שמעשיו מדתים
 מחוכמות חוכמתו מתקיימת חכמתו
 מרובה מעשיו אין חכמתו מתקיימת

פרשה אל כל החיים החנות פתחה
 והחנותי מקיף הפיגס פתחה
 והיד כותבת והנבאים מחזירים
 תמיד בכל יום ונפרעין לאדם לעת
 ושלאלו עתו והדין דין אמת הכל
 מתוקן ולסעודה יט ואלעזר
 בן עזריהא אם אין תורה אין דין
 ארץ אם אין דין ארץ אין תורה
 אם אין חכמה אין יראה אם אין
 יראה אין חכמה אם אין רעותה
 בינה אם אין בינה אין דעת אם
 אין קצת אין תורה אם אין תורה
 אין קצת הוא תורה אם כל שיעשה
 שחכמתו מדבר ממעשיו למה
 הוא רומה לאילן שנופו ושרשו
 מעוטרין והרוח באת ושרתו
 והפכתו על פניו וכל שמעשיו מן
 מדברין מחכמתו למה הוא רומה
 לאילן שנופו ממעשיו ושרשו
 מדברים אפילו כל הרוחות באת
 עליו אין מידות אמתו מעקומו
 ואלעזר בן חסמה אם קיים ופיתח
 מה הוה גופי הלכות תקופות
 ונבשריה פופרות לחכמה
 פ ר ה ל יט
 בן רומה אם אי זה הוא חכם
 הלמד מכל אדם שנ מכל הלמד
 השכלתי אזה הוא גבור הכתש
 את ימיו שנ טוב ארץ אפוס מפח

כז

18

מורה

19

IV 1

במשל ברחו מלבד עיר איה הוא
 עשיר השמח בחלקו שנ יגע בכפך
 כיוסאל אשרף וטוב לך איה הוא
 מכבוד המכבד את הבריות שנ כ
 מכבדי אכבד ובוי יקלין ב בן עמי
 אמהו רץ למינה קזה וברוח מן
 העבירה שמעיה גרות ממורד
 ועבירה גרות עבירה ששכר
 מינה מינה ושכר עבירה עבירה
 הוא תורה אם אל תהי בו לכל אדם
 ואל תהי מפלת לכל דבר שאין לך
 אדם שאין לו משעה ואין לך דבר
 שאין לו מקום ולייטס איש יבנה
 או מאד מאד הוי שפלי רוח שתקת
 אנוש רומה ג ויחזק בו ברוקה
 או כל המהליל שם שמיים בסתר פ
 פרוס ממנו בבלה אחד שוג
 אחד מיד מוילול השם ד ו
 ושמעיה או הלמד על מנת ללמד
 מספיקן בידו ללמד הלמד לעשות
 גישתה ליד על מנת לעשות
 מספיקן בידו ללמד הלמד לעשות
 ה ו צדק א אל מעשם עטרה
 להתגל כהן ולא קודים לאיל מהן
 וכן היה הלל איה שמו שו בתא
 חקת האובל הנאות מדברי תורה
 נשל חייו מן העולם י ר חסה את
 כל המכבד את התורה גפוי מסבד
 מן הבריות וכל המוילי את התורה
 נא על

לשמה

14 טוב על ציהו יג ר נהוויא הווי
 15 גלה למקום תורה ואל תואמר היא
 תבוא אחרי שחברך יתקיימה
 16 בחד ואל תמתק אל תישעו יימי
 17 יו אין בדיני לא משלות הדשים
 18 אלה מסתירן של צדיקים יו
 19 מותיה בן חרש אהווי מקדים לל
 לשלום לכל האדם והווי ונג לאיות
 20 לארא שלשה עלים יו ר עקבה
 21 או העולם הזה דומה לפרו דוד לפני
 העולם הבא התקן ענין לפרווח
 22 שתכנס לי טוהקלין הוא היה או
 יפה שעה אחת בתשובה ובמעשים
 טובים בעולם הזה חיי העולם
 23 הבא יפה שעה אחת של קדוה רוח
 בעולם הבא מכל חיי העולם הזה
 24 יו ר שמעון יו אל תרצה את
 חברך בשעת בעסו ואל תחמת
 בשעת שמתו מוטל לפניו ואל
 25 תשאל לו בשעת קדוה ואל תשתה
 לדאות בשעת קללתו
 26 יו טמוה הקטן או
 27 בנפול אונן אל תשחח
 ובחשלו אל יג לבן
 28 יו אלישע בן אבמה או הלמד
 29 לך למה הוא דומה למה כתובה
 על ניד חדש הלמד וקן למה הוא
 30 דומה על ניד מחוק יו
 31 יו יוסה בן והתה אי שפך
 קבלי או הלמד מן הקטנים למע

7 גפרו מחולל מן הכריות יושע
 בנו או הקוסן עצמו מן הדין
 8 פרק ממנו איבה ונגל ושבועת
 שואתהם לבו בהרדה שרטה
 9 השענה רוח אל תהיון יחיד
 שאין רון יחיד אלא אחד ואל
 10 תאמר קיבלו רעתי שהו רשיון
 ולא אמתה ח ר יונתן או בלהט
 11 המקיים את התורה מעני סופו
 לקיימה מעשה וכל המבטל את
 12 התורה מעשה סופו לבעלה מעני
 13 ט ר מאיר או הווי מעט עסק
 הנסוק בתורה ושל רוח בפני כל
 14 האדם ואם בטלנה מן התורה יש
 15 לו בטלים תורה כנגד יו ר אליהו
 16 בן יעקב ינהווי שיה מינה אחת
 17 קנה לו פרק ליש אחד הענין עניה
 18 אחת קנה לו קטנור אחד תשובה
 19 ומעשים טובים כתרם לפני הפועלות
 20 יא ר יוסן הסתיל או כלבנסיה
 שהיא לשום שמים סופה להתקיים
 21 ושאינה לשם שמים אין סופה
 להתקיים יב ר אלעזר א והי
 22 כבוד תלמיד חביב עליך ככבוד
 23 חבירך וכבוד חבירך ככבוד אבן
 24 ומורא רבן כמורא שמים יג
 25 ר והודה או הווי והי בעלמוד
 26 ששונת תלמוד עליה ודון ישעון
 27 או שלשה כתרם וקן ספר תורה וכתי
 28 וכתי כדונה וכתי מלכות וכתי שש

חזקתה או

ואם עזרת בתורה ושל יחד תורה קדוה

למה טענה

הווא דומיה לאוכל ענבים קיוות
 יזשומה מן מנתה למד מן
 הדקנים למה הוא דומיה לאוכל
 ענבים בשילות לשנותה מן יסן
 יט י סאר אם אל תסמך בקרבן
 אל תבמה שיש בו וש קרבן חוש
 מלא יסן ויסן ויסן שאפילו חוש
 אין כה אלקוד הפקר אם הקינאה
 והמאה והכבוד מוציאן את האדם
 מן העולם יב הוא הנה א קלויס
 למת וקמתם להיות החיים לזון
 לזע עלהו יע להיודע שהוא ה
 היער והוא הכורא הוא הקרבן
 והוא הקרבן הוא עד הוא בעל זון
 הוא קתיד לזון שאין לפניו לא
 עשה ולא שוכחו ולא משוא פנים
 ולא יקח שמה שחל שלו וזע
 שהכל נחשבון ואל יבטיחון יע
 שהשאל בית מעט שעל כחון
 אזה ניער ועל כחון אזה ניער
 ועל כחון אזה ועל כחון
 אזה ועל כחון אזה
 עתה יעל כחון אזה
 עתה יעל כחון אזה
 לפני מלך מלכי המלכים
 הקב"ה יעל כחון אזה
 אזה בעשה לאמיתות נבוא
 העולם נמה תלמודו לאמית
 אחד היה יכול להיבנות אל אלה
 להיפרע מן הרשעים שהן מאבין
 את העולם שגברא בעשה מאמית

היות שר טוב של עירקים שחן
 מצינים את העולם שגברא בעשה
 מאמית ב עשה דורות מאדם
 ועד נוח להודיע כמה ארך אפים
 לפניו שכל הדורות היו מל עמים
 לפניו עד שהביא עליהם את המבול
 עשה דורות מנוח ועד אברהם
 אבינו להודיע כמה ארך אפים לפניו
 שכל הדורות היו מל עמים לפניו
 עד שבא אברהם אבינו וקבל שני
 כולם עשה ניסיונות מן נסוד
 אברהם אבינו ועמד בכלם להודיע
 כמה היא חובתו של אברהם אבינו
 ב עשה ניסים ונער לאבותינו
 במצרים ונשחן על המצרים מכות
 הביא הקב"ה על המצרים במצרים
 ועשה עליהם עשה ניסיונות
 ניסיונות את המצרים במצרים
 שני נסו אתי זה עשר פעמים ולא
 שמעו בקולי ה עשה ניסים ונער
 בבית המקדש לאהפילה אשה מרח
 בשך קודש מעולם לא היה מרח בשך
 קודש מעולם לא היה עקר לזון נוח
 יוסף כי פרס לאמיתות ונבוא
 לאמיתות פסל בעמד ושתיה להם
 ובלהם הפנים לא כיבו בשמים את
 המערכה לא ניצחה הרוח את עמוד
 עשן עמודים יפופין ומשתחוים
 חטאים לא הודק נחש ועקרב
 ברושלים לא אמר אום לחבו יע

המקום שאלין ביהושלם ה' עשה
צראו בין השמשות פיהארץ ופי
הבאר ופי האתון והקשת והפזן וה
המטה והשמיר והכתב והמכתב
והלוחות ושאז את מורקין והסתו
של משה ואיל של אברהם וישאז
את צבת בגבת עשויה ו' שבעה
דברים בתלם ושבעה בתלם החכס
אינו מדבר לפני מי שהוא גדול
ממנו ואינו נכנס לתוך דברי תורה
ואינו גדול להשיב טאל בתלם
ומשיב בענין ואז על ראשון השון
ועל אחרון אחרון ועל מה שלא שמע
אז לא שמעתי ומדוד על האמת
וחילופיקו בתלם ו' שבעה מיני
פריענות באים על שבעה גופי
ענינות מקצתו מצדדן ומקצתו
טאין מצדדן גרוב של בימות
בא מקצתו רעיה ומקצתו שביעס
גמור שלא לעשה רע שלמהמה
ושל בימות בא שלא לעול חלק
רע של כלמה בא ח' דבר בא לעול
על המיתות האמת והבימות שלא
נימסרו ליתרון ולפירות שביעות
חוב בא לעולם על ענין הדיון ועל
עיות הדיון ועל המורים בתורה
שלא כהלכה חסה רעה בא לעולם
על שבעת שוא ועל חילול השם
על שאלת עולם על עבודה ומה ועל
גילוי עריות ועל שפיכות נמים ועל

השמש הארץ ט בארבעה מקום
הדבר מרובה ברביעות בשביעות
ובמוצאי שביעות ובמוצאי החג
שבכל שנה ברביעות מפני מעשה
עני שגשלי שית בשביעות מפני
מעשה עני שבשיעות במוצאי שג
שביעות מפני פירות שביעות במוצאי
החג שבכל שנה מפני גיל מיתנות
עניים ו' ארבע מידות באדם
האומר שלי עלי ושלך עלי מידה
בינות השוא מידת סדום שלי
שלך ושלך שלי עם הארץ שלי שלך שלי
חסד שלך של רשע לא ארבע מידות
ברעות ברעות נוח לבעוס ונוח
לרעות יצא שברו בהפסדו קשה
לבעוס והשתלמות יצא הפסדו
בשכרו קשה לבעוס ונוח לרעות חסד
נוח לבעוס וקשה לרעות רשע יב
ארבע מידות בלמידים ממחר לשמוע
וממחר לאבד יצא שכרו בהפסדו
קשה לשמוע וקשה לאבד יצא הפ
הפסדו בשכרו ממחר לשמוע וקשה
לאבד חכס קשה לשמוע וממחר
לאבד זה חלק רע ו' ארבע מידות
בנותני ערקה ריעה פחות ואל יתנו
אחרים עינו רעה בשל אחרים יתנו
אחרים והוא לא יתן עינו רעה בשל
שנת ויתנו אחרים חסד אליהם ואל
יתנו אחרים רשע יב ארבע מידות
בהלכות בית ה' מורשהו ואל ינו

שלי שלך שלי
שלך שלי שלך שלי

חטאות מצעם אשר חטאו אסור
 החטיא את ישראל כל מי שישבו
 שלושה דברים תלמידו של אבות
 אבינו ושלשה תורים תלמידו של
 בלעם עין טובה תפיש שפלה ורח
 מוכה תלמידו של אבות עיוור
 תפיש ותבה ורח גבוהה תלמידו
 של בלעם מה בין תלמידו של אבות
 אבינו לתלמידו של בלעם תלמידו
 של בלעם יורדים לנהיגים שנואמה
 אלהים תורדים לבאר שחת אנשי
 רמים ומרמה לא יודעו ומקום ואני
 אבטחבן אבל תלמידו של אבות
 אבינו יודעים לכו עין שני יתחיל
 יש ואבינותיהם אמלא יהודיה
 בן תומה אי הווי ען בומר וכל
 בנשר חין בנבי ונבוי בארי לעשות
 רעון אבד ששמים כי הוא
 היה אי עופנים לנהיגים ובושת
 פנים לכו עין יהי רעון מלפני
 יי ידיו וידי לבתי שבעה עין
 במיני ותקן חלקינו במתקן כה
 בן בנבן אי חפן ביה חפן ביה וימל
 ביה וימל ביה תנה לא תנוע שיין
 לך מידה טובה מטה בן ההא יום
 לפס יערה אורה
 חסל אבות
 פירקא ה

עושה שכר הליכה בידו עושה אוני
 הולך שכר מצוה בידו הולך ועושה
 חסיד לא הולך ולא עושה רשע
 עו ארבע מידות ביושבים
 לפני חכם ספוג משפך ומשמרת
 תפה ספוג שהוא סופג את הכל
 משפך שהוא מכבדים בזה ומזינא
 בזה משמרת שהוא מניחא את
 היין וקולטת את השמרים נפרד
 שהיא מניחא את הקמח וקולטת
 את תולדות יו כל אבות שהיא
 תלמידה בידו בטיהר וביטהא
 אבהו ושאינה תלמידה בידו אינה
 בטילה לעולם יו או והיהיא
 אבהו שהיא תלמידה בידו אבהו
 אמנון וממד ושאינה תלמידה בידו
 אבות בידו והונתן יהי במחלוקת
 שהיא לשם שמים סופה להתקיים
 ושאינה לשם שמים אין סופה
 להתקיים יט או והיא מחלוקת
 שהיא שמים מחלוקת שמים והיא
 ושאינה לשם שמים מחלוקת רב
 של קדוה כ בהמכה את הרבים
 אין הטבאה על ידו ול המוחטא
 את הרבים אין מספיקין בידו
 לעשות תשובה כא משנה
 וכה וזכה את הרבים וזכות הרבים
 תלמי בן שנ צדקת יי עשה ומשפט
 עם יע מצעם חטאו והחטיא את
 הרבים וחטאו הרבים תלמי בן שנ על

הוריות פ"ק א

הורו בית דין לעבד על אמת מכל
 טיבות האמות בתורה והלך המור
 ונשה טוג על פיהם בין שעשו
 ונשה עמקן בין שעשו ונשה
 אחריהן בין שלא עשו ונשה הדי
 וה פטור מפני שתלה בבית דין הורו
 בבית דין ודע אחר מה שטעו או
 תלמיד ראוי להוריה והלך ונשה
 על פיהם בין שעשו ונשה עמקן
 בין שעשו ונשה אחריהן בין שלא
 עשו ונשה הדי וה הורו מפני שלא
 תלה בבית דין והתלה בתורה בעצמו
 הורו והתלה בבית דין פטור ב
 הורו בית דין ודע שטעו הורו
 ב בין שהיא או כפתן ובין שלא
 הדיאו כפתן והלך ונשה על פיהם
 ושטעו פטור אלא עור א ספק
 איה הוא ספק ישב לו טעם הורו
 ויב הלך לילדי נתתם צילו ר
 עשבה מורה באתה אני בוח שהיא
 קרב לפטור מן החובה אלו גרעמי
 מה שנהו מן היושב בביתו שהיטב
 בביתו איפשר היה לו שישמע וזה
 לא היה איפשר לו שישמע הורו
 בית דין לעשו את כל הצדק אמרו
 אין נדה בתורה אין שבת בתורה
 אין עבדה וזה בתורה הדי אילו פ
 פטורין הורו לבעל כחצית ולקיים

שמה

מקצת הדי אילו חייבין ביצד ג
 יש נדה בתורה אבל הכא על שומות
 הם כטב ווס פטור יש שבת בתורה
 אבל המוציא מרשות המורד לרשות
 הדיים פטור יש עבדה וזה בתורה
 אבל המשתחוה פטור הדי אילו
 חייבין טו ובעלם ודבר לאכל
 הורו ר הורו בית דין ודע אמת
 מהן שטעו ואם להן טעוים אמת
 או שלא היה מפלא של בית דין טע
 או שהיה אחר מוקד או ממזר
 או נכין או נזקן שלא יתנהו לזכים
 הדי אילו פטורין שטעו עדה וזה
 להלך עדה מה עדה אמורה להלך
 כול ראויין להוריה אם עדה א
 אמורה כן עד שהיא כולן ראויין
 להוריה ה הורו בית דין שטעו
 ונשה ב להקל שטעו מביאין פ
 מודין ונשה שטעו מביאין
 בנשה ושערה שטעו ונשה פ
 מודין הדי אילו פטורין והורו
 בית דין ונשה ב להקל או רובן
 על פיהם מביאין פ וכעבדה וזה
 מביאין פ ושערי ודבר מאיר
 מדה או טעם עשו שטעו מביאין
 טעם עשו פנים ובעבדה וזה
 טעם עשו פנים ושניק עשו
 טעוים שטעו או שרשה עשו
 פנים ובעבדה וזה שלשה עשו

פרים ושלשה עשר שיערוך פרוש
 ושער לכל שבט פרושעו לית
 דין ו הורבית דין ועשו שבועה
 שבטים או רובן על פיהם מביאין
 פרושעו וזה מביאין פרושעו
 דבריו מאד ויהודה אומ שבועה
 שבטים שחטאו מביאים שבועה
 פרים ושאר שבטים שלא חטאו
 מביאין על ידיון פרפר שאותה
 שלא חטאו מביאין על ידי החוטאין
 ושמעון אמר שמונה פרים תעשה
 וזה שמונה פרים ושמונה שעירים
 פרושעו לכל שבט פרושעו
 לית דין ה הורבית דין של
 אחד מן השבטים ועשה ארם
 השבט על פיהם אותו השבט
 הוא חייב ושאר כל השבטים
 פטורים דבריו והנה חכמי אג
 און חייבין אלא על הורבית
 דין הנה לית שן עמיה ושע
 לא יעשה אותו השבט
 פ. ב. ה. ה.
 הורה כהן משוח לעצמו שנת
 מנשה שנת מביאין פרושעו
 מיד מזה ועשה שנת פטור
 שהורית כהן משוח לעצמו
 הורית בית דין על העיבוד
 הורה בפני עצמו ועשה בפני עצמו
 מתכפר לו בפני עצמו והורה עם

העיבוד ועשה עם העיבוד מתכפר
 לעם העיבוד שאין בית דין חייבין
 על שחורו לית מקצת לקיים מקצת
 וכן משעו ולא בעבודה וזה על
 שחורו לית מקצת לקיים מקצת
 און חייבין אלא על העיבוד עם
 שנת המעשה וכן המשוח לא
 בעבודה וזה אלא על העיבוד עם
 שנת המעשה ו אין חייבין אלא
 על ידי שחורו כות ושנתו חטאת
 וכן משעו ולא בעבודה וזה אלא
 על ידי שחורו כות ושנתו חטאת
 ה און חייבין על עשה ועל לא עשה
 שבמקדש ואין מביאין אשם תלוי
 על עשה ועל לא עשה שבמקדש
 אבל חייבין אכל חייבין על עשה
 ועל לא עשה שבבית מביאין
 אשם תלוי על עשה ורל לא עשה
 שבבית או זה הוא מיעת עשה שבבית
 פרושעו הורה מיעוה למעשה אל
 תבוא אל הנהיגה ו און חייבין
 על שמיעת קולו על מיטו שפתיסו
 טעאת מקדש וקדש ו הנשיא כי
 פיראבהו דבריו וזה הלילי עשה
 זה הנשיא חייב בכלן חוץ משמיעת
 הקול שהמליך לאון ולא רובן אותו ו
 כל מיעו שכתוב בתורה שחייבין
 על הורבית ועל שיתתן חטאת
 והחור מביא כשבה או שעירה והנשיא

111
 2

המשיח המשיח בשמן המשיח לא
 המרובה כגון אין בין כהן משיח
 בשמן המשיח למרובה כגון אלא
 כי הבא על כל המיעוט אין בין כהן
 משיח לכהן שעבר אלא כן יוס
 הכיפודים ועשרית האופה ה
 והוה שווים בעבודת יוס הכיפודים
 ומעושים על הבתלה ואקורין באלמנה
 ואין מעשיין בקרביתן לא פה ענין לא
 פורטים ומחזירין את הקדש ו כהן
 גדול פורס מלמטן וההדחט מלמטן
 כהן גדול מקריב אונן ולא אוכל ההדחט
 לא מקריב ולא אוכל ו כל הדבור
 מחבירו קודם את חבירו כל המקדש
 מחבירו קודם את חבירו פרי משיח
 ופר ענה עומדין ומשיח קודם לפר
 ענה לפר מעשיין ה האיש קודם
 לאשה להחיות ולהשיב אכילה האשה
 קודמת לאיש לכסות ולהוציאה מבית
 השביה בזמן ששניהן עומדין בקלפה
 האיש קודם לאשה ט כהן קודם
 ללווי לוי לוי לוי לממזר ממזר בתין
 ותתן לנו לעבד משחרר אמתו בזמן
 שכהן שווים אבל אסיה ממזר תלם
 חכם קודם וכהן גדול עם הארץ ממזר
 תלמיד חכם קודם לכהן גדול עם
 הארץ חסל הדורות כ ג
 חסל סד נזקים מסכתו
 נזיק פ ל סנהדרין פ יד
 שכונות פ ח עירובין ח

שיער וגישה ובית דין מביאין
 ובעדה ויהי המזיד והנשיא והמשיח
 מביאין שיערה ובית דין פרו ושיעור
 פרו לעלה ושיעור לחטאת ה
 אשם גלי המזיד והנשיא חייבין
 ומשיח ובית דין פטורין אשם חיי
 הנשיא והמזיד והמשיח חייבין
 ובית דין פטורין שמיעת קול ת
 ולבטחי שפתיים וטומאת מקדש
 וקדשו ובית דין פטורין המזיד
 והנשיא והמשיח חייבין שאין
 בה גדול חייב על טומאת קדש
 וקדשו ומיהו מביאין קדש
 עלה והודר אל העדה הנשיא
 מביא שיעור פ ה ה ט
 כהן משיח שחטאו
 ואחר כך עבד משיח וכוונת
 הנשיא שחטאו ואחר כך עבד
 מגדלו כהן משיח מביא פרו והנשיא
 ב כהן משיח שעבר ממשיחותו
 ואחר כך חטאו וכן הנשיא שעבר
 מגדלו ואחר כך חטאו כהן משיח
 מביא פרו והנשיא כהדיוט ג
 חטאו ען שלא נתמנו ואחר כך נתמט
 והי אלו כהדיוט טמעתן אסא
 נדעלחו ען שלא נתמט חייבין
 ומשיח נתמנו פטורין א ו זה הוא
 הנשיא זה המלך שנועשה אחרת
 מכל מעות כיהן הנשיא שאין על
 גביו אלא ליהייר ד את זה הוא

מביא
 שיעור
 ה

עבודה זרה פרה אבות פ ה
הריות פ ג סכוס פ ע ג

קורא חמשה קדשים

ובוהים פיה א

כל הובחוק שרובחן שלא לשמן
בשרים אלא שלא עלו לבעלוק משם
חובה חוץ מן הפסח ומן החטאת
הפסח בזמנו מחטאת בכל זמן
ו אליעזר אי אתה יודע הפסח
בזמנו מחטאת והאשם בכל זמן
צמיר אליעזר חטאת באה על חט
ואשם באה על חטאת פסחה שלא
לשמה את אשם פסח שלא לשמן
1 וסנה בן חושי א חנישחוקין
לשם פסח לשם חטאת פסחין
שמעון אחי עזריה אי שחטן לשם
גבוה מן כשרין לשם נמוך מן
פסחין 2 כיצד קדש קדשים
ששחטן לשם קדשים קלים פסחין
קדשים קלים ששחטן לשם קדש
קדשים בשמים הבכור והמעשר
ששחטן לשם שלמים ששחטן
לשם בכור לשם מעשר פסחין 3

הפסח ששחטן שחית בארבעה עשר
שלא לשמו ו הושע מבשר כאילו
נישחט בשלשה עשר בן בתיה פסל
כאילו נשחט בן הערבים איך שמעון
בן עמי מקבל את מפי שבעים ושנים

תן ביום שהושעו ו אליעזר בן
עזריה ביישיהו שכל הובחוק חובין
שכובה שלא לשמן בשמים אלא
שלא עלו לבעלים משם חובה חוץ
מן הפסח ומן החטאת לאהוסק
בן עמי אלא העולה ולא הדרו לו
חכש ה הפסח מחטאת ששחטן
שלא לשמן קיבל חולין חזק שלא
לשמן או לשמן ושלא לשמן או שלא
לשמן ולשמן פסחין כיצד לשמן
ושלא לשמן לשם פסח לשם שלמים
שלא לשמן לשמן לשם שלמים לשם
פסח 1 שחטן נפסל בארבעה
דברים בשחטן בקיבל בזה חזק
בזה חזק 2 שמעון מבשר בחולין
שחטן אף איפשהו שלא שחטן
שלא קבלה ושלא חזקה אבל איפשהו
שלא חילק ושחט ביד המזבח
וחזק ר אליעזר אף אתה חזק
במקום שחטן עירך להלך המושב
פוסלת במקום שאין עירך להלך
את המושב פוסלת

פיה ב הל ו
כל הובחוק שקבל בןן וראתן טבל
וס מחוסר בתים מחוסר כפודים
ושלא מחוץ דים חזקים עליוטמא
ושב עומד בלם על גבי בלם על
גבי בתיה על גבי חלי חביו פסל
קיבל בשמאל פסלו שמעון מבשר
בשמן על הירצה ואספו פסל טמא